

www.
www.
www.
www.

Ghaemiyeh

.com
.org
.net
.ir

عصفاف

و برنامه های نهایی دسانه ملی

مهدی رشکبانی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

عفاف و برنامه های نمایشی رسانه

نویسنده:

مهرداد رشکیانی

ناشر چاپی:

مرکز پژوهش‌های اسلامی صدا و سیما و جمهوری اسلامی ایران

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۱۱	عفاف و برنامه‌های نمایشی رسانه
۱۱	مشخصات کتاب
۱۱	اشاره
۱۹	پیش گفتار
۲۳	مقدمه
۲۵	فصل اول: کلیات
۲۵	اشاره
۲۷	۱. طرح و تبیین مسئله
۳۰	۲. اهمیت و ضرورت تحقیق
۳۲	۳. اهداف تحقیق
۳۳	۴. پرسش‌های تحقیق
۳۳	اشاره
۳۳	پرسش اصلی
۳۳	پرسش‌های فرعی
۳۳	۵. پیشینه تحقیق
۴۸	۶. روش شناسی
۴۹	۷. روش تجزیه و تحلیل اطلاعات
۵۰	۸. تعریف نظری مفاهیم تحقیق
۵۴	۹. تعریف عملیاتی متغیرهای تحقیق
۵۴	اشاره
۵۶	لحن نامتعارف با یکدیگر
۶۱	فصل دوم: بایسته‌ها و ضرورت‌های عفاف در برنامه‌های نمایشی رسانه ملی

۶۱	اشاره
۶۳	۱. بررسی مفهوم حجاب
۶۴	۲. بررسی مفهوم عفاف و ابعاد آن
۶۴	اشاره
۶۷	الف) تمایز مفهومی «عفاف» و «حجاب»
۷۲	ب) ابعاد عفاف
۷۲	اشاره
۷۲	یک عفاف در نگاه
۷۴	دو عفاف در پوشش
۷۵	سه عفاف در «زینت و آرایش»
۷۷	چهار عفاف در خوردن
۷۷	پنج عفاف در فقر و غنا
۸۰	شش عفاف در گفتار (عفت کلام)
۸۲	هفت عفاف در اندیشه (فکر)
۸۴	۳. حدود و ضوابط عفاف در آموزه‌های اسلامی و احکام و فتاوی مراجع عظام تقليد
۸۴	اشاره
۸۵	الف) احکام نگاه به نامحرم
۸۸	ب) دیگر مقوله‌های عفاف در فتاوی مراجع عظام تقليد
۸۸	اشاره
۸۸	یک حکم نمایش زینت، مو و اندام
۹۰	دو حکم برخورد زن همراه با چهره خندان و متبسّم با مردان نامحرم
۹۱	سه حکم سلام کردن مرد به زن نامحرم
۹۱	چهار حکم دست دادن زن و مرد نامحرم
۹۱	پنج حکم چت کردن با جنس مخالف و رد و بدل کردن صحبت‌های معمولی

۹۲	شش حکم شوخی کردن با نامحرم
۹۲	هفت حکم ارتباط صمیمی بین دختر و پسر
۹۴	هشت حکم ارتباط تحصیلی بین دختر و پسر
۹۵	نه حکم نامه نگاری با نامحرم
۹۵	ده حکم صحبت کردنی که سبب جلب توجه می‌شود
۹۶	ج) حکم حجاب
۹۸	۴. بررسی فتاوای مراجع درباره عفاف در برنامه‌های نمایشی رسانه
۱۰۶	۵. اهداف و سیاست‌های رسانه ملی در تولید برنامه در زمینه حجاب و عفاف
۱۱۰	۶. جمع بندی شاخص‌های نهایی عفاف اسلامی در برنامه‌های نمایشی
۱۱۲	فصل سوم: یافته‌ها و پیشنهادها
۱۱۲	اشاره
۱۱۴	۱. یافته‌های تحقیق
۱۱۹	۲. پیشنهادها
۱۱۹	اشاره
۱۱۹	الف) تعریف و تعیین محدوده عفاف برای برنامه سازان
۱۲۰	ب) توجه به حجاب «چادر» به عنوان حجاب برتر و سفارش شده از جانب علماء بزرگان دین در ساخت مجموعه‌های تلویزیونی
۱۲۲	ج) توجه دقیق و همه جانبه به رعایت عفاف اسلامی در روابط زن و مرد در مجموعه‌های تلویزیونی سیما
۱۲۷	د) تأکید بیشتر بر نمایش ارتباطات سالم در زندگی شهرستانی و روستایی و کاهش حجم نمایش روابط جوانان پایتحث نشین
۱۲۸	ه) پرهیز از پرداختن به ارتباطات دوستانه میان دختر و پسر در روابط پیش از ازدواج در مجموعه‌های تلویزیونی سیما
۱۲۹	و) کاهش حجم ارتباطات میان زن و مرد در مجموعه‌های تلویزیونی به ویژه در محدوده زمانی شب و دیدارهای خصوصی
۱۳۰	ز) استفاده برنامه سازان و تهییه کنندگان سیما از کارشناسان دینی در تهییه و ساخت مجموعه‌های تلویزیونی مرتبط با موضوع روابط زن و مرد
۱۳۰	ح) برنامه ریزی اساسی و درازمدت برای پرورش عوامل برنامه ساز
۱۳۱	ط) استمرار در فرهنگ سازی فرهنگ عفاف
۱۳۲	ی) گفتمان سازی در زمینه فرهنگ عفاف و حجاب

۱۳۳	ک) توجه رسانه ملی به تقویت پایه‌های اعتقادی مخاطب
۱۳۴	ل) نهادینه سازی عفاف و حجاب با فعالیت‌های فرهنگی هنری
۱۳۵	م) توجه دقیق به نقش‌ها و مرزهای زنانگی و مردانگی
۱۳۶	ن) نشان دادن آثار منفی رعایت نکردن عفاف و حجاب در رسانه ملی
۱۳۷	س) تقویت فرآیند ارزیابی و نظارت برنامه‌ها
۱۳۸	ع) توجه به نفوذ دشمن در فضای رسانه‌ای کشور
۱۳۹	ف) تجدید نظر در سیاست‌های برون‌سپاری تولیدات تلویزیونی و نظارت بر خط مشی‌های مربوط به عفاف در این فرایند
۱۴۰	ص) عزم جدی مدیران رسانه ملی برای تحقق عفاف در برنامه‌های رسانه ملی
۱۴۱	ق) بهره‌گیری از نیروی انسانی متعهد و ارزشی در روند تولید برنامه‌های نمایشی به ویژه استفاده از ظرفیت دانشکده صدا و سیمای قم و مرکز پژوهش‌های
۱۴۲	۳. محدودیت‌های تحقیق
۱۴۳	پیوست‌ها
۱۴۴	اشاره
۱۴۵	جدول
۱۴۶	اشاره
۱۴۷	جدول کدنامه متغیرهای تحقیق
۱۴۸	جدول های مقایسه‌ای سریال‌های مورد بررسی به تفکیک مقوله‌های عفاف
۱۴۹	اشاره
۱۵۰	جدول شماره ۱. مکان ارتباط زن و مرد به تفکیک سریال
۱۵۱	جدول شماره ۲. مکان ارتباط منفی بین زن و مرد به تفکیک سریال
۱۵۲	جدول شماره ۳. زمان ارتباط زن و مرد به تفکیک سریال
۱۵۳	جدول شماره ۴. نگاه آلوده به نامحرم به تفکیک سریال
۱۵۴	جدول شماره ۵. ارتباط خصوصی زن و مرد نامحرم به تفکیک سریال
۱۵۵	جدول شماره ۶. استفاده زن از لوازم آرایشی به تفکیک سریال
۱۵۶	جدول شماره ۷. صحبت کردن با ملاطفت و ناز و عشوه با یکدیگر به تفکیک سریال

۱۷۱	جدول شماره ۸. رفتارهای جلف و سبک به تفکیک سریال
۱۷۲	جدول شماره ۹. شوخی میان مرد و زن نامحرم به تفکیک سریال
۱۷۴	جدول شماره ۱۰. موی آشکار زن به تفکیک سریال
۱۷۷	جدول شماره ۱۱. تماس بدنی (عمدی یا غیر عمدی) به تفکیک سریال
۱۷۸	جدول شماره ۱۲. گفت و گوی زن و مرد با افعال مفرد به تفکیک سریال
۱۸۰	جدول شماره ۱۳. خطاب قرار دادن زن و مرد با نام کوچک به تفکیک سریال
۱۸۱	جدول شماره ۱۴. اندام آشکار زن به تفکیک سریال
۱۸۳	جدول شماره ۱۵. لوازم زینتی آشکار زن در مقابل مرد به تفکیک سریال
۱۸۶	جدول شماره ۱۶. روابط عاشقانه پیش از ازدواج میان دختر و پسر نامحرم به تفکیک سریال
۱۸۸	جدول شماره ۱۷. نوع حجاب زن در مقابل مرد به تفکیک سریال
۱۹۲	جدول شماره ۱۸. پوشش زن در مقابل مرد به تفکیک سریال
۱۹۵	جدول شماره ۱۹. رعایت حجاب و پوشش اسلامی زن (دختر) در مقابل مرد به تفکیک سریال
۱۹۶	احکام و فتاوی مراجع عظام تقلید درباره عفاف
۱۹۶	اشاره
۱۹۷	۱. حکم نگاه به نامحرم
۱۹۸	۲. حکم نمایش زینت، مو و اندام
۲۰۱	۳. حکم برخورد زن با چهره خندان و ریبه با نامحرم
۲۰۲	۴. حکم برخورد زنی که میداند مرد نامحرم به قصد لذت نگاه می‌کند
۲۰۳	۵. حکم شرعی حجاب
۲۰۴	۶. حکم کراحت داشتن یا نداشتن چادر مشکی
۲۰۸	منابع
۲۰۸	اشاره
۲۰۸	کتاب
۲۱۲	پایان نامه

۲۱۳-----	مجلات-----
۲۱۴-----	درباره مرکز-----

عفاف و برنامه های نمایشی رسانه

مشخصات کتاب

سروشناسه: رشکیانی، مهدی، - ۱۳۹۰

عنوان و نام پدیدآور: عفاف و برنامه های نمایشی رسانه / مهدی رشکیانی.

مشخصات نشر: قم: صداوسیمای جمهوری اسلامی ایران، مرکز پژوهش های اسلامی، ۱۳۹۳

مشخصات ظاهری: ۱۶۸ ص.

ISBN: ۹۷۸-۹۶۴-۵۱۴-۳۴۷-۱ ۵۱۰۰ ریال؛

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

یادداشت: کتابنامه.

موضوع: تلویزیون -- ایران -- برنامه ها -- نمونه پژوهی

موضوع: تلویزیون -- ایران -- برنامه ها -- ارزشیابی

موضوع: عفت -- جنبه های مذهبی -- اسلام

موضوع: حجاب

شناسه افروده: صداوسیمای جمهوری اسلامی ایران، مرکز پژوهش های اسلامی

رده بندی کنگره: ۱۳۹۳ ر ۹ الف / ۶۶ / ۷۰۰ HE

رده بندی دیوی: ۹۵۵ / ۲۳۴۵۰۹۵۵

شماره کتابشناسی ملی: ۳۶۳۴۱۳۸

ص: ۱

اشاره

ص: ۹

پیش گفتار

پیش گفتار

رعایت عفاف و حجاب اسلامی در برنامه‌های نمایشی رسانه در تقویت و تحکیم نهاد خانواده و بالا بردن سطح بهداشت روانی جامعه ضروری است. با وجود نقش موثر رسانه در ترویج عفاف و حجاب بویژه از طریق برنامه‌های نمایشی، گاهی نمایش روابط نامناسب در سریال‌های تلویزیونی مشاهده می‌شود؛ که این امر الگوی نادرستی در اختیار مخاطبان جوان و نوجوان قرار داده و موجب آسیب‌های فرهنگی و اجتماعی در سطح جامعه می‌شود.

بررسی وضعیت عفاف و حجاب در جامعه ایران خصوصاً بعد از پیروزی انقلاب اسلامی، دو واقعیت مهم را روشن می‌سازد، نخست اینکه اگر زمینه‌های فرهنگی و اجتماعی برای ترویج عفاف و حجاب اسلامی فراهم باشد، افراد جامعه بر اساس فطرت پاک خود، فرهنگ عفاف و حجاب را بر فرهنگ بیندوباری ترجیح می‌دهند، و دوم، اینکه ترویج فرهنگ عفاف و حجاب، بدون توجه به انگیزه‌های درونی و پایه‌های اعتقادی افراد و تنها با بهره‌گیری از اهرم زور و اجرار، اثربخش نخواهد بود. از این رو، رسانه ملی باید برنامه‌های آموزشی، تبلیغی و

ترویجی خود را در زمینه حجاب و عفاف با تأکید بر تقویت پایه‌های اعتقادی و انگیزه‌های درونی مخاطبان خود پایه ریزی کند.

از سوی دیگر، از آنجا که یکی از پرمخاطب‌ترین گذارترین برنامه‌های تلویزیون، برنامه‌های نمایشی رسانه خصوصاً سریال‌های تلویزیونی است؛ بررسی عملکرد رسانه درباره عفاف و حجاب مهم و ضروری به نظر می‌رسد؛ که می‌توان با بررسی دقیق و همه جانبه این موضوع، ضمن آسیب‌شناسی دقیقی از این موضوع در برنامه‌های نمایشی، الگوی مطلوب و مناسبی ارائه داد و با فرهنگ‌سازی مستمر، از بروز بسیاری از مضلات اجتماعی جلوگیری کرد.

در این پژوهش تلاش می‌شود به مبانی فقهی و اسلامی عفاف و حجاب، دیدگاه فقهاء درباره روابط زن و مرد و موازین و سیاستهای رسانه طراز نظام اسلامی پرداخته شود و ضمن بررسی مفهوم و حدود و ضوابط شرعی و ابعاد عفاف و حجاب، مبانی و، شاخص هایی برای سنجش این مسئله در برنامه‌های نمایشی طراحی و به آنها پرداخته شود.

در قرآن کریم، آیات مختلفی به طور صریح، در مورد رعایت عفاف و حجاب و حد و حدود و کیفیت آن نازل شده است که بر همین اساس، استفاده از دیدگاه و نظر مراجع تقليد، خصوصاً مقام معظم رهبری در مباحث مربوط به رسانه ضروری است و می‌تواند الگوی مطلوبی برای برنامه سازان، کارگردانان و دیگر عوامل تولید برنامه‌های نمایشی از جمله سریال‌ها محسوب گردد.

بر همین اساس برای مطالعه و بررسی عفاف و حجاب در برنامه‌های نمایشی رسانه با انتخاب هدفمند و بررسی و تحلیل محتوایی دو سریال

تلوزیونی پر مخاطب «فاصله ها» و «ستایش»، این پژوهش صورت گرفته است.

بررسی حاضر، نشان می دهد که در این زمینه باید توجه بهتر و تلاش‌های بیشتری از سوی مسولین امر صورت پذیرد زیرا نمودارها نشان می دهد که بیشترین فراوانی در گونه شناسی حجاب دختر در مقابل پسر در سریال فاصله ها، مربوط به حجاب «مانتوی بلند» با ۶۴٪ درصد بوده و در مرحله بعدی پوشش «جادر» قرار دارد.

بنابراین توجه دقیق و همه جانبه به رعایت عفاف و حجاب اسلامی در روابط زن و مرد در مجموعه های تلویزیونی سیما، پرهیز از پرداختن به ارتباطات دوستانه میان دختر و پسر در روابط پیش از ازدواج ، کاهش حجم ارتباطات میان زن و مرد ، استفاده از کارشناسان دینی در تهیه و ساخت برنامه ها و پرورش عوامل برنامه ساز متعهد، و توجه به تقویت پایه های اعتقادی مخاطب و نشان دادن آثار منفی رعایت نکردن عفاف و حجاب و تبیین نفوذ دشمن در فضای رسانه‌ای کشور از جمله مواردی هستند که می تواند رسانه را در فرایند حرکت به سمت برنامه سازی مورد نظر اسلام کمک نماید.

مقدمه**مقدمه**

عفاف و حجاب اسلامی یکی از نشانه های بارز سلامتی و حیات بشری و وجه تمایز میان جوامع اسلامی و غیراسلامی است و از میان برداشتن عفاف اسلامی همواره یکی از انحصار حمله به دین و فرهنگ ارزشی و مکتبی جوامع اسلامی بوده است.

با توجه به نقش موثر رسانه در ترویج عفاف بویژه از طریق برنامه های نمایشی با این حال ما بعضا شاهد نمایش برخی از روابط ناموزون بویژه در مجموعه های نمایشی تلویزیونی هستیم؛ که این امر الگوی نادرستی در اختیار مخاطبان جوان و نوجوان قرار می دهد و موجب آسیب های فرهنگی و اجتماعی در سطح جامعه می شود.

از آنجا که یکی از پرمخاطب ترین و در نتیجه تاثیرگذارترین برنامه های تلویزیون، برنامه های نمایشی رسانه ملی و خصوصا سریال های تلویزیونی است؛ بنابراین تحلیل و بررسی عملکرد رسانه ملی در خصوص عفاف اسلامی در این برنامه ها و سریال ها بسیار مهم و ضروری به نظر می رسد؛ چراکه می توان با بررسی دقیق و همه جانبه این موضوع، ضمن آسیب شناسی دقیقی از عفاف اسلامی و روابط زن و مرد در برنامه های نمایشی، الگوی مطلوب و مناسبی از این روابط ارائه و با

فرهنگ سازی در این زمینه، از بروز بسیاری از معضلات اجتماعی جلوگیری کرد.

بی شک مراجعه به دستورات فقهی و اخلاقی اسلام و همچنین رجوع به آراء، دیدگاه‌ها و فتاوی مراجع عظام تقليد در خصوص موازین و دستورات مربوط به عفاف و حجاب اسلامی می‌تواند سرمشق و الگوی مطلوبی برای برنامه سازان، تهیه کنندگان و عوامل درگیر در تولید برنامه‌های نمایشی و از جمله سریال‌های مختلف رسانه ملی محسوب گردد.

در این راستا در این پژوهش، تلاش شده است به مبانی فقهی و اسلامی موضوع عفاف و حجاب، دیدگاه‌های علماء و مراجع عظام تقليد در خصوص عفاف اسلامی و حد و حدود روابط زن و مرد و همچنین سیاست‌ها و موازین افق رسانه ملی در این خصوص پرداخته شود و ضمن بررسی مفاهیم مختلف مرتبط با عفاف، شاخص‌هایی را برای سنجش عفاف اسلامی در مجموعه‌های نمایشی رسانه ملی طراحی نموده و با استفاده از این شاخص‌ها به بررسی و سنجش دقیق‌تر این موضوع در برنامه‌های نمایشی رسانه ملی پردازیم.

جهت انجام این پژوهش از دو روش «مطالعه کتابخانه‌ای» و روش «تحلیل محتوا»^(۱) استفاده شده است. جهت مطالعه دقیق تر پژوهش حاضر نیز دو سریال مهم و پرمخاطب سیما (سریال‌های «فاصله‌ها» و «ستایش») به عنوان نمونه موردی این مطالعه، به صورت هدفمند انتخاب شده و در این سریال‌ها آیتم‌ها و مقولات مربوط به عفاف اسلامی که عمده‌تا استخراج شده از مبانی اسلامی عفاف و دیدگاه‌ها و آراء مراجع عظام تقليد در خصوص عفاف اسلامی است، مورد بررسی و تحلیل محتوایی قرار گرفته است.

Cnent Analysis -۱

فصل اول: کلیات**اشاره**

فصل اول: کلیات

زیر فصل ها

۱. طرح و تبیین مسئله

۲. اهمیت و ضرورت تحقیق

۳. اهداف تحقیق

۴. پرسش های تحقیق

۵. پیشینه تحقیق

۶. روش شناسی

۷. روش تجزیه و تحلیل اطلاعات

۸. تعریف نظری مفاهیم تحقیق

۹. تعریف عملیاتی متغیرهای تحقیق

۱. طرح و تبیین مسئله

۱. طرح و تبیین مسئله

عفاف و حجاب اسلامی یکی از نشانه های سلامتی و حیات بشری و وجه تمایز میان جوامع اسلامی و غیر اسلامی است و از میان مقابله با حجاب و عفاف اسلامی همواره یکی از روش های حمله به دین و فرهنگ ارزشی و مکتبی جوامع اسلامی بوده است. از سوی دیگر، یکی از وظایف مهم صدا و سیما نیز تقویت و تحکیم نهاد خانواده و بالا بردن سطح بهداشت روانی جامعه به ویژه فرهنگ سازی در مورد موضوع عفاف اسلامی است.

در قرآن کریم، آیاتی چند به طور صریح، در مورد وجوب حجاب، عفاف و حد و کیفیت آن نازل شده است:

و به زنان با ایمان بگو دیدگان خود را [از هر نامحرمی] فرو بندند و پاکدامنی ورزند و زیورهای خود را آشکار نگردانند مگر آنچه که طبعاً از آن پیداست و باید روسربی خود را بر سینه خویش [فرو] اندازند و زیورهایشان را جز برای شوهرانشان یا پدرانشان یا پدران شوهرانشان یا پسران شوهرانشان یا برادرانشان یا پسران برادرانشان یا پسران خواهرانشان یا زنان [هم کیش] خود یا کنیزانشان یا خدمتکاران مرد که [از زن] بی نیازند یا کودکانی که بر عورت های زنان وقوف حاصل نکرده اند آشکار نکنند و

ص: ۱۸

پاهای خود را [به گونه ای به زمین] نکوبند تا آنچه از زینتشان نهفته می دارند معلوم گردد. ای مؤمنان، به درگاه خدا توبه کنید امید که رستگار شوید. (نور: ۳۱)

همچنین در سوره احزاب آمده است:

ای پیامبر، به همسران و دختران خویش و بانوان با ایمان بگو روپوش خود را برگیرند تا به عفاف و حُریت شناخته شوند و مورد آزار و تعرّض هوس رانان قرار نگیرند، بهتر است و خداوند، آمرزنده و مهربان است. (احزاب: ۵۹)

در بخش دیگری از آیه احزاب آمده است:

ای زنان پیامبر، شما اگر تقوا داشته باشید، همانند دیگران نیستید. بنابراین، هرگز نرم و نازک با مردان، سخن مگویید تا آن که دلش بیمار است، به طمع افتاد، بلکه متین و نیکو سخن بگویید و خانه را متزلگاه خویش قرار دهید و هرگز مانند دوره جاهلیت نخستین، (برای نامحرمان) آرایش و خودآرایی نکنید و نماز را برپا دارید و زکات را پردازید و از خدا و رسولش اطاعت کنید. (احزاب: ۳۲)

در جامعه اسلامی و مکتب اصیل تشیع، استفاده از دیدگاه های مراجع عظام تقليد، به عنوان امامت داران وحی الهی در اداره بخش های مختلف جامعه از جمله کارآمدی در مباحث فرهنگی همچون رسانه، بحثی ضروری و مهم است.

مراجع عظام تقليد نیز دیدگاه های مهمی درباره بحث وجوب عفاف و حجاب اسلامی مطرح کرده اند که استفاده از این نظریه ها در برنامه های نمایشی رسانه ملی و سریال های تلویزیونی صدا و سیما با توجه به ضروریات جامعه اسلامی ما ضرورت دارد.

با وجود نقش مؤثر رسانه در ترویج عفاف به ویژه از طریق برنامه‌های نمایشی، گاه شاهد نمایش برخی روابط نامناسب به ویژه در مجموعه‌های نمایشی تلویزیونی هستیم که این امر، الگوی نادرستی در اختیار مخاطبان جوان و نوجوان قرار می‌دهد و موجب آسیب‌های فرهنگی و اجتماعی در سطح جامعه می‌شود.

از سوی دیگر، از آنجا که یکی از پرمخاطب‌ترین و در نتیجه، اثرگذار‌ترین برنامه‌های تلویزیون، برنامه‌های نمایشی رسانه ملی به ویژه سریال‌های تلویزیونی است؛ تحلیل و بررسی عملکرد رسانه ملی در زمینه عفاف اسلامی در این برنامه‌ها بسیار مهم و ضروری به نظر می‌رسد. با بررسی دقیق و همه جانبه این موضوع، ضمن آسیب‌شناسی دقیق عفاف اسلامی و روابط زن و مرد در برنامه‌های نمایشی، الگوی مطلوب و مناسبی از این روابط می‌توان ترسیم و با فرهنگ‌سازی در این زمینه، از بسیاری از معضلات اجتماعی جلوگیری کرد.

بی‌شک، مراجعه به دستورهای فقهی و اخلاقی اسلام در مورد موازین عفاف و حجاب اسلامی، سرمشق مطلوبی برای برنامه سازان، تهیه کنندگان و عوامل تولید برنامه‌های نمایشی از جمله سریال‌های مختلف رسانه ملی خواهد بود.

پژوهش حاضر تلاش می‌کند به مبانی فقهی و اسلامی موضوع عفاف و حجاب، دیدگاه‌های فقها در زمینه عفاف، عفاف و روابط زن و مرد و سیاست‌ها و موازین افق رسانه ملی در این مورد پردازد. ضمن بررسی مفهوم و ابعاد عفاف، حدود و ضوابط شرعی مربوط به عفاف، مبانی و جایگاه عفاف در بینش اسلامی، شاخص‌هایی را برای سنجش عفاف اسلامی در مجموعه‌های نمایشی رسانه ملی، طراحی

می کنیم و با این شاخص‌ها به بررسی و سنجش این موضوع می پردازیم.

در این بررسی، از میان سریال‌های پخش شده از سیما، به صورت تصادفی، سریال «فاصله‌ها» و «ستایش» انتخاب شده‌اند که موضوع و مضامین اجتماعی دارند و بیشتر با موضوع تحقیق حاضر مرتبط هستند و صحنه‌های زیادی از تقابل افراد با نامحرم را دارند. با این بررسی در می‌یابیم سریال‌های ایرانی پخش شده از سیما، چگونه به این موضوع پرداخته‌اند و نقاط ضعف و قوت آنها در این زمینه چه بوده است؟

۲. اهمیت و ضرورت تحقیق

۲.۱. اهمیت و ضرورت تحقیق

یکی از مهم‌ترین وظایف هنجری رسانه‌ها در جوامع ارزشی و اسلامی، ایجاد زمینه‌های کمال و رشد فکری و معنوی جامعه از طریق فراهم ساختن بسترها این امر است. با توجه به نقش موثر رسانه‌ها در حفظ و حراست از محیط و نقش عقیدتی و مسلکی آنها از جمله ترویج ارزش‌ها و هنجرهای مورد حمایت جامعه می‌توان با استفاده از ظرفیت‌های متنوع رسانه به این اهداف دست پیدا کرد.

اما یکی از مهم‌ترین ارزش‌ها و هنجرهای مورد تأکید در جامعه اسلامی ایران بدون شک مبحث ترویج عفاف اسلامی است. با توجه به نقش مهم و تأثیرگذار رسانه‌ها به ویژه رسانه ملی (به عنوان مهم‌ترین بخش از نظام رسانه‌ای کشور) در ترویج عفاف به ویژه از طریق برنامه‌های نمایشی، با این حال ما بعضاً شاهد نمایش برخی از روابط ناموزون به ویژه در مجموعه‌های نمایشی تلویزیونی هستیم؛ که این امر الگوی نادرستی در اختیار مخاطبان جوان و نوجوان قرار

می دهد و موجب آسیب های فرهنگی و اجتماعی در سطح جامعه می شود.

از آنجا که یکی از پرمخاطب ترین و در نتیجه تأثیرگذارترین برنامه های تلویزیون، برنامه های نمایشی رسانه ملی و خصوصا سریال های تلویزیونی است؛ بنابراین تحلیل و بررسی عملکرد رسانه ملی در خصوص عفاف اسلامی در این برنامه ها و سریال ها بسیار مهم و ضروری به نظر می رسد؛ چراکه می توان با بررسی دقیق و همه جانبه این موضوع، ضمن آسیب شناسی دقیقی از عفاف اسلامی و روابط زن و مرد در برنامه های نمایشی، الگوی مطلوب و مناسبی از این روابط ارائه و با فرهنگ سازی در این زمینه، از بروز بسیاری از معضلات اجتماعی جلوگیری کرد.

از سوی دیگر، بی شک مراجعه به دستورات فقهی و اخلاقی اسلام و همچنین رجوع به آراء، دیدگاه ها و فتاوای مراجع عظام تقلید در خصوص موازین و دستورات مربوط به عفاف و حجاب اسلامی می تواند سرمشق و الگوی مطلوبی برای برنامه سازان، تهیه کنندگان و عوامل درگیر در تولید برنامه های نمایشی و از جمله سریال های مختلف رسانه ملی محسوب گردد.

در این راستا در این پژوهش، تلاش شده است به مبانی فقهی و اسلامی موضوع عفاف و حجاب، دیدگاه های علماء و مراجع عظام تقلید در خصوص عفاف اسلامی و حد و حدود روابط زن و مرد و همچنین سیاست ها و موازین افقی رسانه ملی در این خصوص پرداخته شود و ضمن بررسی مفاهیم مختلف مرتبط با عفاف، شاخص هایی را برای سنجش عفاف اسلامی در مجموعه های نمایشی رسانه ملی طراحی نموده

و با استفاده از این شاخص‌ها به بررسی و سنجش دقیق‌تر این موضوع در برنامه‌های نمایشی رسانه ملی پردازیم.

۳. اهداف تحقیق

۳.۱. اهداف تحقیق

این پژوهش به دنبال بررسی موضوع عفاف در برنامه‌های نمایشی رسانه ملی است. برای دست یابی به این هدف کلی تحقیق، مقولات زیر را، که از جمله اهداف فرعی این تحقیق هستند، بررسی می‌کنیم:

مفهوم عفاف و ابعاد آن؛

حدود و ضوابط شرعاً مربوط به عفاف در احکام و مبانی اسلامی؛

مبانی و جایگاه عفاف در بینش اسلامی و ادیان الهی و مقایسه آن با بینش‌های سکولار و ماتریالیستی؛

رهنمودهای تربیتی اخلاقی اسلام در زمینه عفاف؛

دیدگاه‌ها و فتاویٰ مراجع عظام تقليد در مورد عفاف؛

چگونگی گسترش و آموزش و ترویج عفاف بر اساس معارف و مبانی اسلامی

قوانين و مقررات رسانه ملی در زمینه عفاف در برنامه‌های نمایشی رسانه ملی؛

راهکارهای رسانه‌ای درباره ترویج عفاف در برنامه‌های نمایشی و سریال‌های رسانه ملی؛

نمودهایی از عملکرد رسانه ملی در زمینه عفاف در سریال‌های تلویزیونی؛

عملکرد سریال‌های تلویزیونی صدا و سیما در موضوع عفاف و حجاب اسلامی؛

ص: ۲۳

میزان انطباق روابط میان غیر محارم در سریال های صدا و سیما با توجه به شاخص های عفاف و حجاب اسلامی (برآمده از دیدگاه های مراجع عظام تقلید و مبانی فقهی اسلامی).

۴. پرسش های تحقیق

اشاره

۴. پرسش های تحقیق

زیر فصل ها

پرسش اصلی

پرسش های فرعی

پرسش اصلی

پرسش اصلی

معیارها و ملاک های عفاف از منظر اسلام چیست و نقش رسانه در این زمینه باید چگونه باشد؟

پرسش های فرعی

پرسش های فرعی

۱. مهم ترین راهکارهای آموزش، گسترش و ترویج حجاب از منظر معارف اسلامی چیست؟

۲. بر اساس دیدگاه ها و فتاوی مراجع عظام تقلید، مهم ترین احکام و ضوابط اسلامی در زمینه عفاف، شامل چه مواردی است؟

۳. مهم ترین شاخص های رعایت و ترویج عفاف در برنامه های نمایشی صدا و سیما کدام است؟

۴. مهم ترین آسیب ها و ضعف های برنامه های نمایشی صدا و سیما در حوزه عفاف کدامند؟

۵. راهکارهای ترویج عفاف در برنامه های نمایشی رسانه و رفع آسیب های فرهنگی در این زمینه چیست؟

۵. پیشینه تحقیق

۵. پیشینه تحقیق

مهم ترین تحقیقات مرتبط با عنوان پژوهش حاضر عبارت است از:

ص: ۲۴

الف) حاجی لری، عبدالرضا (۱۳۸۴). «شناخت نگرش دانشجویان پیرامون وضعیت روابط دختر و پسر در دانشگاه‌ها و آگاهی آنها از حدود شرعی روابط بین دو جنس»، معاونت پژوهشی جهاد دانشگاهی، واحد علامه طباطبائی.

اهداف این طرح عبارت بوده اند از:

۱. بررسی نگرش دانشجویان نسبت به انگیزه‌ها و شرایط شکل‌گیری رابطه بین دو جنس در محیط دانشگاه؛
۲. بررسی نگرش دانشجویان نسبت به سطوح مختلف روابط بین دو جنس در دانشگاه‌ها؛
۳. بررسی آگاهی دانشجویان از حدود شرعی روابط بین دو جنس.

جامعه آماری این تحقیق، مرکب از مردان و زنانی است که با یکدیگر کنش متقابل دارند و در تداوم نظام اجتماعی به هم‌دیگر یاری می‌رسانند. به دلیل اهمیت و جایگاه شرع در جامعه ایران در تحقیق حاضر سعی شده است میزان آگاهی دانشجویان از حدود شرعی روابط بین دو جنس نیز سنجیده شود.

این تحقیق در ۵ فصل تهیه شده است. فصل اول به بیان مسئله، اهداف و پرسش‌های تحقیق و اهمیت و ضرورت تحقیق پرداخته و فصل دوم، ادبیات و چارچوب نظری تحقیق را بررسی کرده است.

فصل سوم، به مبانی دینی روابط دختر و پسر می‌پردازد. در این فصل، ابتدا به مبانی قرآنی روابط دختر و پسر پرداخته و رابطه دختر و پسر از منظر فقهی بررسی شده است. همچنین نظر فقهای بزرگ معاصر در این زمینه مطرح می‌شود. در ادامه، ارتباط بصری پسران با دختران و ارتباط بصری دختران با پسران؛ ارتباط کتبی و الکترونیکی؛ ارتباط

فیزیکی و بدنی و اختلاط دختران و پسران به طور جداگانه بررسی شده است. فصل چهارم نیز به مبانی و روش تحقیق پرداخته است. این تحقیق از نوع تحقیقات پیمایشی توصیفی است که با پیمایش نگرش‌های دانشجویان در مورد وضعیت روابط دختر و پسر در دانشگاه‌ها و سنجش میزان آگاهی آنها درباره حدود شرعی روابط دو جنس به توصیف آن پرداخته است.

در فصل پنجم به توصیف و تحلیل یافته‌های تحقیق پرداخته که شامل سه بخش است. نویسنده در بخش اول از ویژگی‌های جمعیت شناختی نمونه بحث می‌کند. در بخش دوم، داده‌های توصیفی و در بخش سوم، استنباط‌های آماری را بیان می‌کند. در فصل ششم نیز به خلاصه و نتیجه گیری پرداخته است. بر اساس یافته‌های پژوهش، برآوردن نیازهای طبیعی انسانی که آرامش روحی و روانی در کنار جنس مخالف، یکی از آنهاست، در یک بستر طبیعی و تعریف شده در چارچوب ضوابط و قوانین آسان گیر، می‌تواند بخشی از مشکلات را رفع کند. همچنین شناخت ابعاد وجودی جنس مخالف و کسب تجربه حداقلی از سوی افراد می‌تواند آنها را به سوی برقراری ارتباط با جنس مخالف سوق دهد و به عنوان انگیزه ای نسبتاً مؤثر عمل کند. همچنین داده‌های تحقیق با توجه به شرعی و غیر شرعی بودن احکام مطرح شده در پرسش نامه نشان می‌دهد فضای دانشگاه و جامعه به سهل گیری ارتباط بین دو جنس در بین دانشجویان گرایش دارد و بخش قابل توجهی از دانشجویان یا از احکام دینی بی‌اطلاع بوده یا امور غیر شرعی را شرعی تلقی می‌کرده اند. بحث آخر نیز به بیان پیشنهاد اختصاص یافته است.

ب) شاکری نژاد، محسن (۱۳۸۸). «مؤلفه‌های حجاب و عفاف در

پرینتندۀ ترین فیلم‌های سینمایی ایران در سال ۱۳۸۶، دانشکده صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران.

شاکری نژاد در پایان نامه کارشناسی ارشد رشته تحقیق در ارتباطات که به راهنمایی محمدعلی هرمزی زاده و مشاوره ناصر باهنر در سال ۱۳۸۸ در دانشکده صدا و سیما انجام شده، در بیان ضرورت این تحقیق آورده است:

بررسی محتوای برنامه‌های فیلم‌های سینمایی و برنامه‌های تلویزیونی به دلیل تأثیراتی که بر پوشش و رفتار مخاطبان دارد، تا حدودی می‌تواند عملکرد رسانه ملی را در زمینه ترویج حجاب و عفاف از این طریق ارزیابی کند.

نویسنده در این تحقیق، مؤلفه‌های حجاب و عفاف را در پرینتندۀ ترین فیلم‌های سینمایی ایران که در سال ۱۳۸۶ از شبکه‌های اول، دوم و سوم سیما پخش شده‌اند، با روش تحلیل محتوا بررسی کرده است.

ابتدا شاخص‌های عفاف و حجاب شخصیت‌های زن بر اساس معیارهای اسلامی و سیاست‌های اجرایی رسانه ملی بررسی و سپس شخصیت‌های چادری به عنوان صاحبان حجاب برتر تحلیل شده‌اند.

در کنار آن، مؤلفه‌های حجاب و عفاف، در شخصیت‌هایی بررسی شده است که دارای تحصیلات دانشگاهی، زندگی سطح بالا، محبویت و زیبایی هستند و ممکن است مخاطبان آنها را الگوی خود انتخاب کنند. در نهایت، عملکرد رسانه ملی در زمینه ترویج حجاب و عفاف در حوزه تولید و تأمین فیلم‌های سینمایی تحلیل شده است.

نتایج این پژوهش نشان می‌دهد شاخص‌های مشاهده شده در زمینه

عفاف و حجاب در بسیاری از موارد با معیارهای اسلامی و نیز سیاست گذاری‌های اجرایی افق رسانه در هر دو حوزه تولید و تأمین فیلم‌های سینمایی چندان تطابق ندارد.

ج) هرمزی زاده، محمدعلی (۱۳۷۴). «بررسی ارزش‌های اسلامی در سریال‌های همسران و آپارتمان»، مرکز مطالعات تحقیقات و سنجش برنامه‌ای سازمان صدا و سیما.

هرمزی زاده و همکارانش در این تحقیق به روش تحلیل محتوا، ارزش‌های اسلامی را در این دو سریال پرینتده سال بررسی کرده‌اند. در بخش نتایج این تحقیق آمده است: در سریال آپارتمان، از چادر که حجاب ملی بانوان ایرانی است، چهره درستی ترسیم نشده است. در این سریال، شش زن جوان حضور دارند که سه تن از آنان، چادری هستند. از میان سه زن چادری سریال، تنها یکی از آنان تا حدی جاذبه‌های اخلاقی و اجتماعی دارد و دو تن دیگر با وجود چادری بودن، چهره‌هایی نامحبوبند و هیچ گونه جاذبه اخلاقی و اجتماعی ندارند. بر عکس، سه زن غیر چادری، چهره‌های محبوبی هستند. این گونه تقسیم بندهی، نوعی جهت‌گیری پنهان بر ضد چادر به شمار می‌آید.

د) آذرشین، سید امیر (۱۳۸۵). «مطالعه نقش زن در نمایش‌های تلویزیونی بر اساس سه دیدگاه اسلامی، فمینیستی و سنتی»، دانشکده صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران.

در این پایان نامه که به راهنمایی ناصر باهنر و مشاوره سید محمد دادگران در سال ۱۳۸۵ در دانشکده صدا و سیما انجام شده، نقش زن در دو سریال «پس از باران» و «مسافری از هند» مقایسه شده است. در این پایان نامه حجاب به طور مستقیم بررسی نشده، ولی آذرشین در یکی از

متغیرهای تحقیق خود، پوشش را به سه دسته اسلامی، (حجاب کامل و متین)، فمینیستی مردانه (شیوه الگوهای غربی) و سنتی (حجاب سخت و دست و پا گیر) تقسیم بنده کرده است. همچنین در بخش دیگری از این تحقیق، رابطه با نامحرم به همین سه دسته تقسیم شده، به گونه‌ای که رابطه با نامحرم را از منظر اسلامی، با حفظ اصول اسلامی و متین؛ فمینیستی، راحت و بدون اشکال و سنتی را با واسطه و غیر مستقیم تعریف کرده است.

در بخش نتایج، این اطلاعات به دست آمده است: در سریال «پس از باران»، شخصیت مرضیه در زمینه پوشش با فراوانی ۸۳ مورد، پوششی ۱۰۰ درصد اسلامی داشته است. همچنین از مجموع ۳۵ مورد ارتباط با نامحرم، ۱۰۰ درصد ارتباط اسلامی با نامحرم داشته است. شخصیت شهریانو با فراوانی ۵۶ مورد، پوششی ۱۰۰ درصد سنتی داشته است. شخصیت شیرین با فراوانی ۴۹ مورد، پوششی ۱۰۰ درصد سنتی داشته و در زمینه ارتباط با نامحرم در مجموع ۲۹ مورد ارتباط، ۱۰۰ درصد سنتی عمل کرده است. شخصیت خانم بس در زمینه پوشش با فراوانی ۴۳ مورد، ۱۰۰ درصد پوشش سنتی داشته و در زمینه ارتباط با نامحرم در مجموع، ۱۰۰ درصد اسلامی عمل کرده است.

در سریال «مسافری از هند»، شخصیت سیتا در زمینه پوشش، ۹۹ درصد پوشش اسلامی داشته و در زمینه ارتباط با نامحرم، ۹۳ درصد اسلامی و ۷ درصد فمینیستی عمل کرده است.

ه) ساعی، محمد حسین (۱۳۸۶). «تحلیل محتوای ارزش‌های اسلامی در سریال زیر تیغ»، دانشکده صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران.

در این پایان نامه که به راهنمایی محمدعلی هرمزی زاده و مشاوره

ص: ۲۹

ناصر باهنر در سال ۱۳۸۸ در دانشکده صدا و سیما انجام شده، ارزش‌های اسلامی، اخلاقی، اعتقادی و رفتاری در شخصیت‌های سریال بررسی شده است. هر چند این نوشه در میان ارزش‌ها به بررسی ارزش حجاب نپرداخته، در بخش پیشنهاد‌ها چنین آورده است: «چادر یکی از گونه‌های پوشش خاص شیعیان ایرانی است و بی تردید، از اجزای برجسته زندگی مردم این سرزمین محسوب می‌شود (کما اینکه در عمدۀ کشورهای اسلامی از چادر به عنوان حجاب استفاده نمی‌شود. در عین اینکه از منظر نشانه شناختی، کامل‌ترین دال مادی به معنای عفاف و حیا در فرهنگ شیعی ماست). ظرفیت معنایی این پدیده فرهنگی قابلیت آن را در پیام رسانی مذهبی بسیار بالا بردۀ است. این ظرفیت عظیم مورد توجه برنامه سازان و سیاست‌گذاران صدا و سیما نیز بوده و موجب شده است در بسیاری از تولیدات تلویزیونی از جمله سریال پریستنده و موفق «زیر تیغ»، چادر به یکی از اصلی‌ترین و محوری‌ترین نشانه‌ها و نقش‌ها تبدیل شود، تا جایی که گاه از برخی اخبار شنیده می‌شود شخص رئیس سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران، از مدیران و تهیه‌کنندگان دست اnderکار در تولید سریال‌های تلویزیونی، به ویژه سریال‌های الف و الف ویژه خواسته است تا حد ممکن از چادر برای پوشش زنان استفاده کنند. این نگاه به مقوله چادر جای قدردانی و حمایت دارد، اما همان گونه که واضح است، چادر انگاره و پیشینه‌ای جا افتاده در فرهنگ دارد. ذهنیت تاریخی و مذهبی ایرانیان از صاحب چادر، انتظارهای خاصی دارد. اگر آن انتظارها برآورده نشود، در رابطه مخاطبان تلویزیون با صاحب چادر اختلال ایجاد می‌شود و پس از مدتی و در صورت ادامه برخی نابهنجاری‌ها، اصل وجود این نوع از حجاب برتر

برای آن فرد زیر سؤال می‌رود. استفاده از چادر از سوی شخصیت‌های منفی زن سریال‌های تلویزیونی می‌تواند آثار نامطلوبی بر معانی ذهنی مخاطبان از این نشانه فرهنگ شیعی داشته باشد. برای مثال، در سریال «زیر تیغ»، استفاده شخصیت مریم، دختر اویس محمود (با بازی الهام حمیدی و شخصیت فخری)، خواهر رضا و دختر جعفر آقا (با بازی نگار جواهريان) از چادر به عنوان زنان محبوب، چیزفهم، معصوم و حتی زیبای سریال می‌تواند با توجه به نظریه یادگیری باندورا و نظریه رشد اخلاقی کلبرگ بر مخاطبان، به ویژه بر مخاطبان کودک و نوجوان اثر مثبت داشته باشد. با این حال، استفاده هم زمان شخصیت منفی زن سریال (عالیه)، زن قدرت) با بازی معصومه آفاجانی) نیز از پوشش چادر با وجود مشخصه‌های منفی سیرتی و حتی ظاهری ممکن است تأثیرات پیش گفته را کاهش دهد.

و) جعفری، علی (۱۳۸۶). «خانم‌های چادری تلویزیون»، ماه نامه رواق هنر و اندیشه، شماره ۱۱.

محقق در این مقاله وضعیت پوشش چادر در تلویزیون را بررسی کرده است. وی در این مقاله با تمرکز بر یکی از مهم‌ترین پوشش‌های زنان در تلویزیون جمهوری اسلامی ایران، قصد دارد زمینه مناسب تری را برای بحث‌های مربوط به تأثیرات فرهنگی صدا و سیما به شیوه پوشش فراهم آورد و برخی آسیب‌ها را گوشزد کند.

به نظر وی، چادر در بسیاری از تولیدات تلویزیونی، به یکی از اصلی‌ترین و محوری‌ترین نشانه‌ها و نقش‌ها تبدیل شده است. دو کانون اصلی، تجلی گاه حضور چنین پوششی است: مجریان زن تلویزیون و یکی از نقش‌های اصلی زن در بیشتر سریال‌های تلویزیونی.

در برنامه‌های تلویزیون، خانم‌های چادری در حالی که از یک نظر، چادری محسوب می‌شوند، از نظر دیگر کاملاً غیر چادری هستند، چراکه تقریباً قریب به اتفاق عناصر معنوی چادر در منش، رفتار، گفتار، ارتباطات غیر کلامی و دیگر باورها و ارزش‌های ایشان به چشم نمی‌خورد.

وی برای توضیح بیشتر به برخی ویژگی‌های ذاتی این نوع پوشش اشاره می‌کند که موجب تمایز آن با دیگر پوشش‌های است.

مهم‌ترین اقتضای کارکردی چادر، دافعه آن در ارتباطات اجتماعی به ویژه در روابط میان فردی و گروهی خارج از چارچوب خانواده و روابط زنانه است. چادر یک «نه بزرگ» به همه نامحرمان است و اصل اول در آن، طرد همه است مگر اینکه صاحب این پوشش اجازه مراوده را به بیگانگان بدهد. بدین ترتیب، نمی‌توان پذیرفت خانمی چادر سر کند، ولی حال، رفتارهای باز، مراوده‌های مستمر و طولانی مدت و ارتباطات آزاد با نامحرم داشته باشد. منظور هم این نیست که همه این نوع تعامل‌ها از نظر شرع، حرام است. البته از نظر شرع، پسندیده نیست و سخن این است که از نظر عقلی و عرفی، کسی که چنین سبکی از زندگی آزادتری را انتخاب می‌کند، چادر را به عنوان حجاب برخواهد گزید. حال چگونه است که مجریان چادر به سر یا بازیگران نقش‌های چادرمحور در عین پوشیدن سخت ترین حجاب، نرم‌ترین روابط را با نامحرمان دارند؟

گپ زدن مجریان چادری با مهمنان مرد برنامه‌ها و همکاران تلویزیونی، هم صحبت شدن‌های طولانی بازیگران چادر به سر، با مردان نامحرم در نقش‌های مقابل و یکی به دوکردن‌ها، شوخی‌ها و حرف زدن‌های شبه عاشقانه و حتی عاشقانه و عاطفی، همه از مصادیق چنین

پدیده عجیبی است. به نظر نویسنده، تیپ‌های صدا و سیمایی در جمع کردن ظاهری این دو رویکرد متضاد و عادی جلوه دادن چنین تناقض آشکاری بسیار اثرگذار و موفق بوده اند.

ز) شفیعی سروستانی، ابراهیم (۱۳۹۱). آین برنامه سازی درباره فرهنگ عفاف و حجاب، مرکز پژوهش‌های اسلامی صدا و سیما.

کتاب آین برنامه سازی درباره فرهنگ عفاف و حجاب که جدیدترین اثر پژوهشی در حوزه عفاف و حجاب است، به بررسی جایگاه و نقش رسانه ملی در گسترش و نهادینه‌سازی فرهنگ عفاف و حجاب از چند دیدگاه مختلف پرداخته است. نویسنده در این کتاب، چهار دیدگاه راهبردی، سازمانی، سیاست‌گذاری و برنامه سازی را بررسی و تحلیل کرده است.

به اعتقاد نویسنده، در دیدگاه راهبردی، تبیین و تعیین راهبردهای رسانه ملی در پرداختن به مقوله عفاف و حجاب اهمیت دارد. همچنین در دیدگاه مأموریت و وظیفه سازمانی، هدف مطالعه و پژوهش، شناسایی وظایف و مسئولیتهایی است که سازمان صدا و سیما با توجه به اسناد بالادستی و رهنمودهای مقام معظم رهبری در زمینه گسترش و نهادینه سازی فرهنگ عفاف و حجاب بر عهده دارد. در دیدگاه سیاست‌گذاری، موضوع تحلیل و بررسی، تعیین سیاست‌ها و باید و نباید‌هایی است که صدا و سیما در این حوزه باید به آنها توجه کند.

در زمینه دیدگاه برنامه سازی، بررسی و تحلیل با هدف شناسایی ایده‌ها، موضوع‌ها، اولویت‌ها و قالب‌های مناسب برنامه سازی انجام می‌شود.

نویسنده معتقد است در حال حاضر، بررسی و تحلیل موضوع

حجاب و عفاف در رسانه از همه دیدگاه‌های چهارگانه ضرورت دارد و رسانه ملی بدون داشتن پشتونه‌های پژوهشی قابل اتکا در هر یک از این زمینه‌ها نمی‌تواند رسالت و مسئولیت مهم خود را در حوزه گسترش و نهادینه سازی فرهنگ عفاف و حجاب به انجام رساند.

در این کتاب، راهبردها، وظایف و مسئولیتهای رسانه ملی در گسترش فرهنگ عفاف و حجاب بنا بر مصوبه شورای فرهنگ عمومی، بایسته‌های تحقق این وظایف و مسئولیتها و همچنین اولویتها، بایسته‌ها و سیاست‌های برنامه‌سازی در این زمینه بررسی شده است.

به اعتقاد نویسنده، برخی از مهم‌ترین راهبردهای رسانه ملی در موضوع عفاف و حجاب عبارتند از:

الف) گفتمان سازی در زمینه فرهنگ عفاف و حجاب؛

ب) تقویت انگیزه‌های درونی افراد برای رعایت عفاف و حجاب؛

ج) نهادینه سازی عفاف و حجاب با فعالیت‌های فرهنگی؛

د) ایجاد هم‌گرایی و هم‌افزایی در سازمان‌ها و نهادهای مسئول؛

ه) تقویت احساس مسئولیت والدین، مربیان و معلمان؛

و) افزایش احساس مسئولیت اجتماعی در برابر پدیده بدحجابی؛

ز) احیای هویت اسلامی زنان و دختران؛

ح) توجه دقیق به مرزهای زنانگی و مردانگی.

نویسنده در ادامه، مهم‌ترین وظایف و مسئولیت‌های رسانه ملی را در تحقق هر چه بهتر موضوع عفاف و حجاب اسلامی بررسی می‌کند و این مسئولیت‌ها را در قالب موارد زیر برمی‌شمرد:

الف) آموزش احکام حجاب و روابط زن و مرد؛

- ب) تبیین فلسفه و چرایی عفاف و حجاب؛
- ج) ترویج و نهادینه سازی فرهنگ عفاف و حجاب؛
- د) معرفی و ترویج الگوهای مناسب عفاف و حجاب؛
- ه) به تصویر کشیدن زنان موفق باحجاب؛
- و) نشان دادن آثار منفی رعایت نکردن عفاف و حجاب؛
- ز) تبیین تاریخچه رواج فرهنگ بر亨گی در غرب و ایران؛
- ح) سیاست گذاری مناسب در زمینه رعایت عفاف و حجاب؛
- ط) نظارت بر فرآیند تأمین و پخش فیلم‌ها و سریال‌های خارجی؛
- ی) تشویق عوامل مؤثر در رشد و گسترش فرهنگ عفاف و حجاب؛
- ک) فرهنگ سازی برای ازدواج آسان جوانان؛
- ل) زمینه سازی برای اجرای کامل طرح.
- نویسنده در بخش بعدی این کتاب، به بررسی بایسته‌های تحقق عفاف و حجاب با توجه به وظایف و مسئولیت‌های رسانه ملی در این زمینه می‌پردازد و برخی از مهم ترین این بایسته‌ها را برمی‌شمرد. برخی از این بایسته‌ها به صورت فهرست وار عبارتند از:
- الف) عزم جدی مدیران رسانه ملی برای تحقق این وظایف؛
- ب) وارد کردن این وظایف و مسئولیت‌ها در برنامه‌های سالانه؛
- ج) طراحی برنامه زمانبندی برای تحقق کامل این وظایف؛
- د) تقویت فرآیند ارزیابی و نظارت برنامه‌ها؛
- ه) پیشینی ضمانت اجراهای لازم؛
- و) بازنگری در سیاست بروون سپاری تولید برنامه‌های سیما؛
- ز) بهره‌گیری از نیروی انسانی متعهد و ارزشی در همه سطوح؛

ح) پی‌گیری جدی اجرای سیاست‌ها و ضوابط حاکم بر برنامه‌ها؛

ط) توجه به نفوذ دشمن در فضای رسانه.

نویسنده، مهم ترین اولویت های برنامه سازی در حوزه عفاف و حجاب در رسانه ملی را در دو سطح برنامه های نمایشی و مستند، ترکیبی و گفت و گو محور معرفی کرده است. همچنین در بخش پایانی کتاب برای تحقق کامل رسالت رسانه ملی در زمینه گسترش و نهادینه سازی فرهنگ عفاف و حجاب در جامعه، سیاست های برنامه سازی در رسانه ملی در موضوع عفاف و حجاب را بررسی کرده، مهم ترین این سیاست ها را چنین برشموده است:

الف) توجه به جنبه های مختلف موضوع؛

ب) بهره‌گیری از پژوهش در تولید برنامهها؛

ج) بهره‌گیری از کارشناسان دینی توان مند در تولید برنامهها؛

د) وجود انسجام و هماهنگی در برنامهها؛

ه) توجه به ارتباط نظاممند معارف و آموزه‌های اسلامی؛

و) بهره‌گیری از قالبها و روشهای گوناگون برنامه سازی؛

ز) اولویت‌بخشی به کودکان و نوجوانان؛

ح) توجه به ویژگیهای روانشناختی مخاطبان برنامهها؛

ط) توجه به مجموعه آموزه‌های اسلامی در زمینه روابط زن و مرد؛

ی) توجه به شرایط اثرگذاری پیام؛

ک) توجه به سطوح مختلف اثر رسانه؛

ل) خنثی نکردن اثر برنامههای مناسب؛

م) پرهیز از ترویج الگوی پوشش رایج در شهر تهران؛

ن) استفاده به جا و مناسب از پوشش چادر برای بازیگران؛

ف) تبلیغ و ترویج عفاف و حجاب در روند معمول فیلم ها.

۶. روش شناسی

۶. روش شناسی

برای بررسی عفاف در برنامه‌های نمایشی رسانه ملی که موضوع اصلی پژوهش حاضر است، به بررسی و تحلیل محتوایی دو سریال تلویزیونی پرمخاطب پرداخته ایم.

برای این منظور، سریال‌های «فاصله‌ها» و «ستایش» به صورت هدف مند، انتخاب و آیتم‌ها و مقولات مربوط به عفاف اسلامی که از دیدگاه‌های مراجع عظام تقليد استخراج شده‌اند، بررسی و تحلیل محتوایی شدند.

برای انجام دادن این پژوهش از دو روش مطالعه کتاب خانه‌ای و روش «تحلیل محتوا»^(۱) استفاده شده است؛ چرا که هرگونه تحقیق و بررسی با استفاده از این روش، قابل بازبینی و بازسازی است و محقق دیگری می‌تواند نتایج به دست آمده را بازبینی کند. افزون بر آن، روشی است منظم؛ یعنی از هرگونه انتخاب دلخواه که تنها با نظریه‌های محقق انصباق دارد، جلوگیری می‌کند.

فرد ان کرلینجر در این زمینه معتقد است: «تحلیل محتوا روشی برای مطالعه و تحلیل ارتباطات به شیوه‌ای نظاممند، عینی و کمی با هدف اندازه‌گیری متغیرهای است». ^(۲) بنا بر تعریف چارلز رایت نیز روش «تحلیل محتوا»، روش پژوهشی است که برای شرح و طبقه‌بندی نظام یافته محتوای ارتباطات و پیام‌های رسانه‌ای، بر حسب مقوله‌هایی که به طور معمولی از پیش تعیین شده‌اند، استفاده می‌شود.

Cnent Analysis -۱

۲- فردان کرلینجر، مبانی پژوهش در علوم رفتاری، ترجمه: حسن پاشا شریفی و جعفر نجفی زند، ص ۲۱۲.

این روش تحقیق، به تجزیه و تحلیل پیام‌های تولیدشده می‌پردازد و بر اساس فرضیه‌های خود، پرسش‌هایی را مطرح می‌کند و در قالب کدnamه تحقیق، هریک از این پرسش‌ها را به عنوان متغیرهای تحقیق جا می‌دهد. روش تحلیل محتوا، روش مهم مطالعه اجتماعی است که با آن می‌توان مسائل و موضوعات مورد بحث در رسانه‌ها را بررسی کرد.

نمونه آماری این تحقیق از طریق روش نمونه‌گیری «تصادفی ساده» انتخاب شد. برای انتخاب نمونه‌های این تحقیق، فرآیند کار به این صورت است که از میان قسمت‌های دو سریال «فاسله‌ها» و «ستایش»، با استفاده از قرعه کشی، ۲۰ قسمت هریک از این دو سریال را انتخاب کردیم. آن گاه تمامی سکانس‌ها (صحنه‌های) این قسمت‌ها که در مورد بحث عفاف و مرتبط با این موضوع بود، با توجه به متغیرهای تعریف شده بررسی شد.

برای رسیدن به پاسخ پرسش‌های این تحقیق در مورد بررسی مفهوم عفاف و ابعاد آن، بررسی حدود و ضوابط شرعی مربوط به عفاف (احکام و فتاوا) و بررسی دیدگاه‌ها و فتاوای مراجع عظام تقليد درباره عفاف، از مطالعه کتاب خانه‌ای و بررسی دیدگاه‌های اندیشمندان در زمینه این موضوعات استفاده شده است.

۷. روش تجزیه و تحلیل اطلاعات

۷. روش تجزیه و تحلیل اطلاعات

در این مطالعه، واحد تحلیل، برای همه متغیرها، سکانس (صحنه) است. برای تجزیه و تحلیل اطلاعات در این پژوهش، ابتدا دستورالعمل کدگذاری متغیرها در سریال‌های مورد بررسی با توجه به تعاریف نظری

و عملیاتی متغیرها، مشخص و تعریف می شود. سپس بر اساس چارچوب کدگذاری، عملیات کدگذاری انجام می گیرد. این کار روی برگه های کدگذاری انجام شد و هر صحنه (سکانس)، یکی از ستون های کدnamه را به خود اختصاص داد و در نهایت، با استفاده از نرم افزار کامپیوتری (اس.پی.اس)، محاسبات آماری انجام شد.

برای توصیف و تبیین داده ها، سنجش تفاوت متغیرها و پاسخ ها، از تلخیص و دسته بندی یافته ها در قالب جدول های توزیع فراوانی یک بعدی و دو بعدی (توافقی) و آزمون های آماری مربوط استفاده شده است. در این تحقیق، تمامی مطالب نمونه مورد بررسی، پس از ثبت و کدگذاری در برگه های مخصوص و انتقال به کامپیوتر، از طریق نرم افزار (اس.پی.اس.) پردازش شد.

۸. تعریف نظری مفاهیم تحقیق

۸. تعریف نظری مفاهیم تحقیق

سریال تلویزیونی

سریال تلویزیونی، نمایشی تلویزیونی است که داستانی را در قسمت های مختلف و متفاوت ارائه می دهد. زمان مشخص و شبکه خاص از ویژگی های این گونه نمایش است.

سکانس (صحنه)

حسین پور سکانس را چنین تعریف می کند: «سکانس عبارت است از واحدی از یک فیلم، ترکیب شده از تعدادی نماهای وابسته به هم که از طریق لوکیشن یا حادثه دراماتیک به یکدیگر پیوند خورده است». (۱)

۱- جعفر بروجردی حسنی، از ایده تا فیلم نامه، ص ۲۳۲.

ص: ۳۹

رسانه

رسانه، در مفهوم ارتباطی آن، عاملی است که می‌تواند پیام را به مخاطب انتقال دهد. در بیشتر تعاریف ارائه شده از رسانه، بیشتر به نقش پیام رسانی آن توجه شده است. مارشال مک لوهان در تعریف رسانه می‌گوید: «رسانه همان پیام است.»^(۱) همچنین در فرهنگ روزنامه نگاری، واژه «رسانه» به معنای مجموعه ابزارها و روش‌هایی تعریف شده است که برای ایجاد ارتباط با مخاطبان انبوه به کار می‌رود.^(۲)

رسانه ملی

منظور از رسانه ملی در این پژوهش عبارت است از: همه شبکه‌های رادیویی و تلویزیونی سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران که در طول شبانه روز، از طریق امواج برای مخاطبان به روی آتن فرستاده می‌شود و مخاطبان از طریق رادیو و تلویزیون دریافت می‌کنند. صدا و سیمای

ایران دارای ۱۱ شبکه تلویزیونی سراسری، ۳۱ شبکه تلویزیونی استانی، ۱۰ شبکه تلویزیونی برون مرزی، ۲ شبکه تلویزیونی اینترنتی، شش ایستگاه رادیویی برون مرزی به بیست و پنج زبان گوناگون، ۱۲ شبکه رادیویی سراسری، ۱ شبکه رادیویی اینترنتی و ۴۰ شبکه رادیویی استانی و محلی است.

برنامه‌های نمایشی

نمایش در معنای اعم آن به معنی انجام دادن یک عمل از پیش

۱- کاظم معتمدنژاد، وسائل ارتباطات جمعی، ص ۱۴.

۲- کاظم معتمدنژاد، وسائل ارتباطات جمعی، ص ۱۴.

تعیین شده و عبارت از انجام دادن یا تظاهر به انجام دادن امری است که خود در هر لحظه، بر چگونگی رخ دادن آن واقعه هستیم (لغت نامه دهخدا). برنامه‌هایی که برای ارائه پیام به مخاطب یا القای کاربرد آموزش و انتقال میراث فرهنگی و احیای عملکرد سرگرمی در رسانه از زبان نمایش بهره می‌گیرند. سریال، مستند، اینیشن یا تله فیلم در تولیدات صدا و سیما در مقوله‌های برنامه نمایشی رسانه طبقه بندی می‌شود.

شخصیت

شخصیت در اثر نمایشی، فردی است که کیفیت روانی و اخلاقی او در عمل او و آنچه می‌گوید و می‌کند، وجود داشته باشد.

سکانس‌های مرتبط با موضوع عفاف

همه سکانس‌ها (صحنه‌هایی) از سریال‌ها که در آن، پیام بین زن و مرد نامحرم ارسال یا دریافت می‌شود.

نامحرم

منظور از نامحرم، همه افرادی هستند که هیچ گونه رابطه نسبی، سببی یا رضاعی با فرد ندارند و ازدواج با آنها منع شرعی ندارد؛ یعنی افرادی غیر از پدر، پدر بزرگ پدری و مادری، اجداد پدری و مادری، برادر و فرزندان و نوادگان او، خواهر، فرزندان و نوادگان او، دایی، عمو و همچنین شوهر و فرزندان او، پدر و اجداد پدری و مادری شوهر و افرادی که به واسطه شیر خوردن بر انسان محرم می‌شوند.

ص: ۴۱

مخاطب

مک کوئیل معتقد است: «مخاطب، دریافت کننده پیام است که می‌تواند فرد یا گروهی نامتجانس باشد».^(۱)

ازدواج

ازدواج، پیوندی است که میان زن و مرد بسته می‌شود و سبب پیدایی خانواده و تداوم آن است.

عفاف

عفاف در لغت به معنای باز ایستادن از حرام، پارسایی کردن، خودداری از کار زشت و نارواست.^(۲) پایه عفاف، خویشتن داری است و ردپایی از جنسیت یا اختصاص یافتن به جنس خاص (زن) وجود ندارد. تجلیل نیز رعایت عفت متقابل را این گونه تعریف می‌کند:

«پدید آمدن حالتی برای نفس انسانی که با آن از غلبه شهوت جلوگیری کند».^(۳)

حجاب

حجاب در لغت به معنی پرده، چادر، روپوش و آنچه با آن چیزی را پوشانند و چیزی که مانع بین دو چیز دیگر باشد، تعریف کرده اند.^(۴) همچنین در فرهنگ معین حجاب، ستر و نقابی که زنان چهره خود را بدان

۱- دنیس مک کوئیل، درآمدی بر نظریه ارتباطات جمعی، ترجمه: پرویز اجلالی، ص ۱۲.

۲- حسن عیید، فرهنگ عیید، ص ۱۰۷۲.

۳- جلیل تجلیل، معانی و بیان، ص ۲۵.

۴- حسن عیید، فرهنگ عیید، ص ۵۵۷.

پوشانند و برقع و چادری که زنان سر تا پای خود بدان پوشانند معنی شده است.^(۱) از نظر لغوی نیز لغت حجاب به معنای پوشیدن، پرده و حاجب به کار رفته و در هیچ موردی اصلتاً به معنای نوع، سبک پوشیدن و نوع سبک لباسی که پوشیده می‌شود، اطلاق نشده است.^(۲) در اصطلاح فقهی نیز برای رساندن معنای پوشش زنان، از لغت حجاب استفاده نشده است.^(۳) معنای اصطلاحی جدید این واژه، عبارت است از پوششی که زن در برابر نامحرمان باید استفاده کند و از جلوه گری و خود نمایی بپرهیزد.

۹. تعریف عملیاتی متغیرهای تحقیق

اشاره

۹. تعریف عملیاتی متغیرهای تحقیق

سریال های مورد بررسی

سریال های مورد بررسی در این پژوهش عبارتند از:

۱. فاصله ها؛

۲. ستایش.

مکان ارتباط

عبارت است از مکان ارتباط میان زن و مرد.

در این پژوهش، مقوله های مکان ارتباط به ترتیب عبارتند از:

۱. خانه: برقراری ارتباط کلامی یا غیر کلامی دختر و پسر در محیط خانه (منزل)؛

۲. محل تحصیل (دانشگاه دبیرستان): برقراری ارتباط کلامی یا غیر کلامی میان زن و مرد در محل تحصیل (دانشگاه دبیرستان)؛

۱- معین، فرهنگ معین، ص ۱۳۴۱.

۲- مطهری، مساله حجاب، ص ۱۷.

۳- مطهری، مساله حجاب، ص ۱۹.

۳. محل کار (اداره، شرکت، سازمان، مؤسسه): برقراری ارتباط کلامی یا غیر کلامی میان زن و مرد در محل کار (اداره، شرکت، سازمان یا مؤسسه)؛

۴. کافی شاپ و رستوران: برقراری ارتباط کلامی یا غیر کلامی میان زن و مرد در کافی شاپ و رستوران؛

۵. پارک و فضاهای تفریحی: برقراری ارتباط کلامی یا غیر کلامی میان زن و مرد در پارک و فضاهای تفریحی؛

۶. ارتباط تلفنی: برقراری ارتباط کلامی یا غیر کلامی میان زن و مرد، به وسیله تلفن یا موبایل (تلفن همراه)؛

۷. ارتباط اینترنتی (سایبر): برقراری ارتباط کلامی یا غیر کلامی میان زن و مرد به وسیله شبکه اینترنت؛

۸. دیگر فضاهای: برقراری ارتباط کلامی یا غیر کلامی میان زن و مرد در مکانی یا به وسیله ابزاری به جز موارد ۷ گانه بالا؛

۹. نامشخص: برقراری ارتباط کلامی یا غیر کلامی میان زن و مرد در سریال قابل تشخیص نیست.^(۱)

زمان ارتباط

عبارت است از مکان ارتباط میان زن و مرد. در این پژوهش، زمان ارتباط میان زن و مرد عبارت است از:

۱. صبح: برقراری ارتباط کلامی و غیر کلامی میان زن و مرد در محدوده زمانی صبح؛

۱- طاهره راستی پیشه، تحلیل محتوای روابط دختر و پسر در سریال های ایرانی، صص ۱۲۶- ۱۲۹.

ص: ۴۴

۲. ظهر: برقراری ارتباط کلامی و غیر کلامی میان زن و مرد در محدوده زمانی ظهر؛

۳. عصر: برقراری ارتباط کلامی و غیر کلامی میان زن و مرد در محدوده زمانی عصر؛

۴. شب: برقراری ارتباط کلامی و غیر کلامی میان زن و مرد در محدوده زمانی شب.^(۱)

خودداری از نگاه آلوده (از روی ریبه) به نامحرم

هر گونه نگاه غیر شرعی و ناپسند و از روی ریبه از سوی مرد به زن نامحرم یا برعکس که از حدود شرعی خود، خارج است؛ مانند نگاه های آلوده، نگاه جنسی و شهوانی و... .

حضور در مکانی خلوت و خصوصی

هر گونه ارتباط مرد و زن در مکان های خلوت، تنها ی و مکان های خلوت و بدون حضور دیگری.

آرایش زن (دختر) در مقابل نامحرم

استفاده زن (دختر) از لوازم آرایشی به گونه ای که آثار آرایش و تغییر چهره وی در رابطه با نامحرم در چهره اش نمایان باشد، مثل سرخی گونه یا لب، برداشته شدن ابرو به شکل واضح و... .

لحن نامتعارف با یکدیگر

لحن نامتعارف با یکدیگر

خارج شدن گفتار و لحن در مواجهه با یکدیگر از جریان عادی و

۱- طاهره راستی پیشه، تحلیل محتوای روابط دختر و پسر در سریال های ایرانی، ص ۱۳۱.

طبعی، مثل استفاده از کلمات ناپسند یا خارج از عرف در جریان رابطه با یکدیگر.

تمسخر یکدیگر

استفاده از الفاظ و کلمات تمسخرآمیز و تحقیر کردن طرفین در جریان رابطه با یکدیگر.

صحبت کردن با ملاطفت و ناز و عشوه با یکدیگر

هر گونه مکالمه غیر عادی حاکی از ابراز احساسات غیر معمولی، مانند استفاده از کلمات، الفاظ و عبارت‌های احساس برانگیز و همراه با ناز و عشوه میان دختر و پسر یا زن و مرد نامحرم در رابطه میان آنها.

رفتارهای جلف زن و مرد نامحرم با یکدیگر

داشتن هر گونه رفتار سبک سرانه و خام گونه مثل شوخی‌های نامتعارف یا استفاده از کلمات نامتعارف در عرف.

موی آشکار زن در مقابل مرد نامحرم

ظاهر و نمایان بودن موی زن در مقابل مرد نامحرم در جریان رابطه با یکدیگر.

پوشش تنگ و چسبان زن در مقابل مرد نامحرم

نمایان بودن یا هر گونه برجسته بودن اندام ظاهری زن در مقابل مرد نامحرم، در جریان رابطه با یکدیگر در یک سکانس.

لوازم زینتی آشکار

استفاده زن از لوازم و وسایل زینتی و جواهر آلات در مقابل مرد نامحرم به گونه‌ای آشکار و در جریان رابطه میان آنها.

تماس بدنی (عمدی یا غیرعمدی) با یکدیگر

تماس و لمس بدنی میان زن و مرد در جریان رابطه با یکدیگر.

گفت و گو با افعال مفرد

استفاده از افعال مفرد در جریان رابطه میان زن و مرد نامحرم.

خطاب قرار دادن یکدیگر با نام کوچک

استفاده کردن از نام کوچک یکدیگر در رابطه.

شوخی‌های مرد و زن نامحرم

هر گونه شوخی خارج از عرف مرد و زن نامحرم با یکدیگر.

روابط پیش از ازدواج دختر و پسر

هر گونه رابطه ناصحیح و بدون رعایت مرزهای شرعی بین پسر و دختر نامحرم.

رعایت حجاب و پوشش اسلامی زن (دختر)

حفظ حجاب اسلامی زن (دختر) در مقابل مرد (پسر) نامحرم در جریان ارتباط بین آنها در هر سکانس از سریال.

در این پژوهش شاخص‌های داشتن رعایت حجاب و پوشش اسلامی زن بر مبنای داشتن پوشش مطلوب (استفاده از چادر به عنوان حجاب برتر) یا مانتوی بلند و پوشیده (به گونه‌ای که بدن را به طور کامل بپوشاند)، استفاده نکردن از لباس‌های تنگ، چسبان یا مانتوی کوتاه در نظر گرفته شده است.

پوشش زن در مقابل مرد

عبارت است از نوع لباسی که زن در مقابل مرد نامحرم در هر سکانس از سریال، بیشتر آن را می‌پوشد.

در این پژوهش انواع پوشش مورد بررسی زن (دختر) در مقابل مرد (پسر) به این شرح است:

۱. چادر؛

۲. مانتوی بلند؛

۳. مانتوی کوتاه؛

۴. ستنتی؛

۵. دیگر موارد.^(۱)

نوع حجاب زن در مقابل مرد

عبارت است از: نوع حجاب مورد استفاده زن در مقابل مرد نامحرم در هر سکانس از سریال.

انواع حجاب مورد بررسی زن (دختر) در مقابل مرد (پسر) نامحرم در این پژوهش به این شرح است:

۱- طاهره راستی پیشه، تحلیل محتوای روابط دختر و پسر در سریال‌های ایرانی، ص ۱۴۱.

ص: ۴۸

۱. چادر، مانتو، شلوار و مقنعه؛

۲. چادر، مانتو، شلوار و روسری؛

۳. چادر، مانتو، شلوار و شال؛

۴. مانتو، شلوار و مقنعه؛

۵. مانتو، شلوار و روسری؛

۶. مانتو، شلوار و شال؛

۷. ستنی؛

۸. دیگر موارد.[\(۱\)](#)

۱- طاهره راستی پیشه، تحلیل محتوای روابط دختر و پسر در سریال های ایرانی، ص ۱.

فصل دوم: بایسته ها و ضرورت های عفاف در برنامه های نمایشی رسانه ملی

اشاره

فصل دوم: بایسته ها و ضرورت های عفاف در برنامه های نمایشی رسانه ملی

زیر فصل ها

۱. بررسی مفهوم حجاب

۲. بررسی مفهوم عفاف و ابعاد آن

۳. حدود و ضوابط عفاف در آموزه های اسلامی و احکام و فتاوی مراجع عظام تقليد

۴. بررسی فتاوی مراجع درباره عفاف در برنامه های نمایشی رسانه

۵. اهداف و سیاست های رسانه ملی در تولید برنامه در زمینه حجاب و عفاف

۶. جمع بندی شاخص های نهایی عفاف اسلامی در برنامه های نمایشی

۱. بررسی مفهوم حجاب

۱. بررسی مفهوم حجاب

«حجاب» در لغت به معنای پرده، حاجب، پوشیدن و پنهان کردن و منع از وصول است. همچنین به معنای مانع و پرده و پوشش آمده است.^(۱) حجاب به معنای پوشش اسلامی بانوان، دو بعد ایجابی و سلبی دارد. بعد ایجابی آن، وجوب پوشش بدن و بعد سلبی آن، حرام بودن خودنمایی به نامحرم است و این دو بعد باید در کنار یکدیگر باشند تا حجاب اسلامی محقق شود. گاهی ممکن است یک بعد باشد، ولی دیگری نباشد که در این صورت، نمی توان گفت حجاب اسلامی محقق شده است.^(۲)

اگر به معنای عام، هر نوع پوشش و مانع از وصول به گناه را حجاب بنامیم، حجاب می تواند اقسام متفاوتی داشته باشد، از جمله حجاب ذهنی، فکری و روحی. علاوه بر این، در قرآن از انواع دیگر حجاب نام برده شده است که در رفتار خارجی انسان تجلی می کند، مثل حجاب و پوشش در نگاه که به مردان و زنان در مواجهه با نامحرم توصیه شده است.

مرتضی مطهری نیز در این باره معتقد است:

کلمه «حجاب» هم به معنی پوشیدن است و هم به معنی پرده و

۱- فخرالدین طریحی، مجتمع البحرين، تحقیق: سید احمد حسینی، ج ۲، ص ۳۰.

۲- محسن قرائتی، تفسیر نور، ج ۸، ص ۱۲۴.

حاجب. بیشتر استعمالش به معنی پرده است. این کلمه از آن جهت مفهوم پوشش می‌دهد که پرده، وسیله پوشش است و شاید بتوان گفت که به حسب اصل لغت، هر پوشش، حجاب نیست. آن پوشش، حجاب نامیده می‌شود که از طریق پشت پرده واقع شدن صورت گیرد. این واژه در قرآن و حدیث نیز با عنایت به همین معنای لغوی به کار رفته و معنای خاصی پیدا نکرده است. در دوران متأخر، این واژه معنای اصطلاحی خاصی پیدا کرده و به پوشش خاص زنان اطلاق شده است.^(۱)

۲. بررسی مفهوم عفاف و ابعاد آن

اشاره

۲. بررسی مفهوم عفاف و ابعاد آن

عفاف به معنی رعایت حد و مرزها در روابط انسانی است به نوعی که هیجانات و احساسات و تمایلات انسانی، موجب تجاوز از مرزهای حق و عدالت و اخلاق نشود. عفاف و پاک دامنی یکی از مهم ترین نشانه‌های حیات جامعه اسلامی است. «عفاف» با فتح حرف اول، از ریشه «عفت» است. «عفت، پدیدآمدن حالتی برای نفس است که به وسیله آن از فرون خواهی شهوت جلوگیری شود».^(۲)

واژه «عفاف» به فتح عین، مصدر ماده «عَفَّ» است که مصدر دیگر آن، «عِفَّه» است و این دو دقیقاً به یک معنایند و به جای یکدیگر به کار می‌روند. کتاب «العين»، عفت را این گونه معنی کرده: «العفة الکف عما لا يحل؛ عفت، خودداری از چیزی است که حلال نباشد».^(۳)

۱- مرتضی مطهری، مسئله حجاب، صص ۲۸-۲۹.

۲- حسین بن محمد راغب اصفهانی، المفردات فی غریب القرآن، ج ۱، ص ۱۲۲.

۳- خلیل بن احمد فراہیدی، كتاب العین، تحقيق: مهدی المخزومی و ابراهیم السامرائی، ج ۱، ص ۹۲.

«ابن منظور» در تعریف واژه «عفاف» می‌نویسد: «خودداری از عمل یا سخنی که حلال و نیکو نیست». (۱)

«راغب اصفهانی» نیز می‌نویسد: «العَفَّ حِصُولُ حَالَةِ لِلْنَفْسِ تَمْنُعُ بَهَا عَنْ غَلَبَةِ الشَّهْوَةِ؛ عَفْتُ حَالَةً دُرُونِيَّ وَنَفْسَانِيَّ اسْتَ كَهْ بَهْ وَسِيلَهْ آنَ ازْ غَلَبَهْ شَهْوَتْ جَلْوَگِيرَ مَيْ شَوَدْ» و در ادامه می‌افزاید: «وَأَصْلَهُ الْإِقْتَصَارُ عَلَى تَنَاهُلِ الشَّيْءِ الْقَلِيلِ؛ اَصْلَ آنَ، اَكْتَفَا بَهْ بَهْرَهْ مَنْدَى كَمْ ازْ چِيزِيَّ اسْتَ». (۲)

«عفاف» یا «عفت» به معنای اصطلاحی آن، از فضایل اخلاقی است که همواره در تعالیم اسلامی جایگاه والایی داشته و توجه خاصی به آن شده است. در روایات متعددی، «عفاف»، بهترین عبادت شمرده شده (۳) و امیر مؤمنان، حضرت علی علیه السلام آن را بهترین خوبی و خصلت و سر منشأ هر خیر و نیکی خوانده و مقام و منزلت عفیف را با مقام شهید در راه خدا مقایسه کرده است. (۴)

عفاف و عفت از اصطلاحاتی است که در علم اخلاق نیز از آن بحث می‌شود و علمای اخلاق در تعریف آن گفته اند: «عفت آن است که قوه شهويه در خوردن و نکاح (امور جنسی) از حیث کم و کيف مطیع و فرمان بر عقل باشد و از آنچه عقل نهی می‌کند، اجتناب کند و این همان حد اعدال است که عقل و شرع پسندیده است». (۵)

استاد مطهری، «عفاف» را این گونه تعریف می‌کند: «عفاف و پاک دامنی حالتی نفسانی است؛ یعنی رام بودن قوه شهوانی تحت

۱- محمد بن مکرم ابن منظور، لسان العرب، ج ۹، ص ۲۵۳.

۲- المفردات فی غریب القرآن، ص ۵۷۳؛ علی اکبر قرشی، قاموس قرآن، ج ۵، صص ۱۸ و ۱۹.

۳- محمد بن یعقوب کلینی رازی، کافی، ج ۲، صص ۷۹-۸۰؛ حر عاملی، وسائل الشیعه، ج ۱۵، صص ۲۴۹ و ۲۵۰.

۴- حضرت علی ۷، نهج البلاغه، ترجمه: احمد فیض الاسلام، صص ۴۷۹ و ۴۸۰.

۵- مجتبی مجتبی، شیعه، ج ۲، ص ۱۵.

حکومت عقل و ایمان، تحت تأثیر قوه شهوانی نبودن، شره نداشتند.^(۱) عفت در حقیقت، کنترل شهوت است و شهوت در لغت یک مفهوم عام دارد که هر گونه خواهش نفس و میل و رغبت به لذات مادی را شامل می‌شود. شهوت مفهومی خاص هم دارد که همان شهوت جنسی است.

بنابراین، عفت دو مفهوم دارد؛ یک مفهوم عام که عبارت است از خویشن داری در برابر هر گونه تمایل افراطی نفسانی و مفهوم خاص آن، خودداری از تمایلات افراطی جنسی است. در روایات و کتاب‌های اخلاق، منظور از عفت، خویشن داری در خوردن و امور جنسی است که برترین عبادات شمرده و بر آن بسیار تأکید شده است، چنان که امام باقر علیه السلام فرمود: «مَا عَبَدَ اللَّهُ بِشَئٍ إِلَّا فَضَلَّ مِنْ عِفَّةِ بَطْنٍ وَفَرْجٍ؛ هِيَ عِبَادَتٌ در پیشگاه خداوند، برتر از عفت در برابر شکم و مسائل جنسی نیست.» در روایت دیگری از ایشان آمده است: «عفت شکم و پاک دامنی، بهترین عبادت است».^(۲)

بر این جنبه از عفت، به آن دلیل بیشتر تأکید شده که شهوت جنسی، قوی تر از دیگر شهوات است و انسان در این امور، بیشتر در معرض خطر و سقوط قرار می‌گیرد و اعتدال در این امور دشوارتر است. از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله روایت داریم: «دو چیز تو خالی، بیشتر از هر چیز دیگری، امتن را وارد جهنم می‌کند؛ یکی، شکم و دیگری، فرج».^(۳)

تأکید روایات و منابع اخلاقی بر این جنبه از عفاف به ویژه عفاف در امور جنسی آن قدر زیاد است که عرف نیز عفاف را کنترل شهوت

۱- مسئله حجاب، ص ۱۵۲.

۲- محمد بن یعقوب کلینی رازی، کافی، ج ۲، ص ۱.

۳- محمد بن یعقوب کلینی رازی، کافی، ج ۲، ص ۱.

جنسی می‌داند؛ گویی تمام معنای «عفاف» در همین خلاصه شده است، حال آنکه عفاف ابعاد گسترده‌ای دارد که همه جنبه‌های زندگی حیات انسان را دربرمی‌گیرد.

«عفت»، کشتن شهوت نیست، بلکه کنترل آن و اعتدال بخشیدن به آن است. در مقابل عفت، دو صفت رذیله وجود دارد؛ یکی «شره» و «آزمندی» و آن عبارت است از: عنان گسیختگی نفس و فرو رفتن در لذات شهوانی و دیگری، «خمود» (ضعف و سستی) و آن عبارت است از: منع نفس از آنچه برای بدن ضرورت دارد.

الف) تمایز مفهومی «عفاف» و «حجاب»

الف) تمایز مفهومی «عفاف» و «حجاب»

عفاف و حجاب به عنوان دو ارزش در جامعه بشری به ویژه جوامع اسلامی همواره در کنار هم و گاه به جای هم به کار رفته‌اند. در بررسی کتب لغت، چند معنا برای واژه «حجاب» می‌یابیم. حجاب به معنی پوشش^(۱) و چیزی است که بین بیننده و آنچه می‌بیند، حائل شود.^(۲) اصل کلمه «حجاب» به معنای پرده است و چون پرده خصوصیت پوشانندگی و مانع شدن دارد، این معانی را به حجاب داده‌اند.

«جلاب»، جمع جلباب، به معنای مقنعه‌ای است که تمام بدن و سر و گردن را می‌پوشاند. یا پارچه بلندی است که زنان هنگام خروج از خانه،

۱- لسان العرب، ج ۱، ص ۲۹۸.

۲- مجمع البحرين، ج ۲، ص ۳۴.

۳- فضل بن حسن طبرسی، مجمع البیان، ص ۱۸۹.

سر و صورت خود را به وسیله آن می پوشانند.» (احزاب : ۵۹) مقصود این است که با روپوشی که زن بر تن می کند، محل گریبان و گردن را پوشاند. با توجه به معانی جلباب و از جمله این معنی که پارچه بلندی برای پوشیدن تمام بدن و سر و گردن است، در معنای امروزی می توان پوشش «جادر» را با «جلباب»، همانند و مشابه در نظر گرفت. از آنجا که در این آیه، به طور مشخص به استفاده زنان و دختران از جلباب اشاره شده است، می توان نتیجه گرفت که به فرموده رهبر معظم انقلاب اسلامی، چادر به عنوان یک حجاب برتر مطرح شده است.

با توجه به معانی ذکر شده، حجاب، امری ظاهری و بیرونی است؛ یعنی در حقیقت، پوشش ظاهری افراد به ویژه زنان را حجاب می گویند. «عفاف» نیز حالتی درونی است که انسان را از گناه و حرام باز می دارد و آثار آن در گفتار و کردار انسان نمود پیدا می کند.

از مقایسه معانی «حجاب» و «عفاف» به این نتیجه می رسیم که عفاف، حالت نفسانی و درونی است که نمودهای گوناگونی دارد از جمله: عفت در نگاه، عفت در گفتار، عفت در راه رفتن، عفت در زینت و عفت در پوشش. «حجاب» نیز در حقیقت همان نمود «عفاف» در نوع پوشش است.

«حجاب» همان پوشش ویژه و «عفت» یک خصلت و بینش و منش است. عفت، فراتر و برتر از حجاب است. در حقیقت، کاربرد لفظ «عفاف» در مورد «حجاب و پوشش» از قبیل کاربرد لفظ کل در بعضی از مصاديق آن است.

حجاب و عفاف، در تمام ادیان و مذاهب دارای جایگاه خاصی است. بنا به گواهی متون تاریخی، در بیشتر ملت ها و آیین های جهان،

حجاب و عفاف در بین زنان، معمول بوده است. هرچند کاربرد حجاب در طول تاریخ، فراز و نشیب‌های زیادی را پیموده و گاهی با اعمال سلیقه حاکمان، تشدید یا تخفیف یافت، ولی هیچ گاه به طور کامل از بین نرفته است.

استاد مرتضی مطهری در این زمینه می‌نویسد:

گرچه پوشش، در بین عرب مرسوم نبود و اسلام آن را به وجود آورد، ولی در ملل غیر عرب، به شدیدترین شکل، رواج داشت. در ایران و در بین یهود و مللی که از فکر یهود پیروی می‌کردند، حجاب به مراتب، شدیدتر از آنچه اسلام می‌خواست، وجود داشت. در بین این ملت‌ها وجه و کفین (صورت و کف دست‌ها) هم پوشیده می‌شد. حتی در بعضی از ملت‌ها سخن از پوشیدن زن و چهره زن نبود، بلکه سخن از قایم کردن زن بود و این فکر را به صورت یک عادت سفت و سخت درآورده بودند.^(۱)

ویلیام جیمز، روان‌شناس معروف، حیا را امری اکتسابی می‌داند و می‌نویسد: «زنان دریافتند که دست و دل بازی مایه طعن و تحریر است و این امر را به دختران خود یاد دادند...». ^(۲) شوپنهاور نیز حیای زن را رهاورد پیمان پنهانی زنان برای افزایش ارزش و جذابیت خود و وادار ساختن مرد به جست وجو می‌داند. بنابراین دیدگاه، حیا به نوعی در نهاد زنان ریشه دارد و از سرنشست خاص آنان بر می‌خیزد. متداول بودن حجاب و عفاف در میان ملل مختلف که عقیده، مذهب و شرایط جغرافیایی متفاوت داشتند، نشان دهنده تمایل فطری زنان به حجاب

۱- مسئله حجاب، ص ۲۹.

۲- ویل دورانت، لذات فلسفه، ترجمه: عباس زریاب، ص ۲۹۱.

است. بسیاری از جامعه شناسان عفاف، زن را مقتضای طبیعی جامعه بشری معرفی کرده‌اند.

مونتسکیو می‌نویسد:

قوانين طبیعت حکم می‌کند زن، خوددار باشد؛ زیرا مرد با تهور آفریده شده است و زن، نیروی خودداری بیشتری دارد. بنابراین، تضاد بین آنها را می‌توان با حجاب از بین برد و بر اساس همین اصل، تمام ملل جهان معتقدند که زنان باید حیا و حجاب داشته باشند.^(۱)

از دست رفتن عفت زنان به قدری نواقص و معایب پدید می‌آورد و روح مردم را فاسد می‌کند که اگر کشوری بدان دچار گردد، در بدبختی‌های فراوان فرو می‌رود. به خصوص در حکومت دموکراسی، از دست رفتن عفت سبب بزرگ ترین بدبختی‌ها و مفاسد می‌شود و اساس حکومت را از بین می‌برد. با عنایت به تمایل فطری زن و نقش حیاتی پوشش زنان در کنترل و هدایت غرایز شهوانی در مسیر صحیح و جلوگیری از فساد و تباہی جامعه، پیامبران الهی، هماهنگ با فطرت انسانی زنان، آنان را به حجاب فراخواندند و بدین وسیله اشتیاق درونی شان را با قوانین تشریعی استحکام بخشیدند.^(۲)

اسلام که آخرین آیین الهی و کامل ترین دین است و از طرف خداوند عالم، برای همیشه و همه بشریت، نازل شده است، لباس را «هدیه الهی» معرفی کرده و وجوب پوشش زنان را با تعديل و انتظام مناسبی به جامعه

۱- شارل مونتسکیو، روح القوانین، ترجمه و نگارش: علی اکبر مهتدی، ص ۳۲۵.

۲- شارل مونتسکیو، روح القوانین، ترجمه و نگارش: علی اکبر مهتدی، صص ۳۲۵ و ۳۲۶.

بشری ارزانی داشته است. اسلام با پرهیز از انحرافات یا افراط و تفریط‌ها درباره پوشش زنان، در تشریح قانون، حد و مرزی مناسب با غرایز انسانی را در نظر گرفته است.

در حجاب اسلامی، سهل انگاری‌های زیان‌بار و سخت گیری‌های بی‌مورد وجود ندارد. حجاب اسلامی آن گونه که غرب تبلیغ می‌کند، به معنای حبس زن در خانه یا پرده نشینی و دوری از شرکت در مسائل اجتماعی نیست، بلکه بدین معناست که زن در معاشرت خود با مردان بیگانه، موی سر و اندام خود را بپوشاند و به جلوه گری و خودنمایی نپردازد.

قبل از پیروزی انقلاب اسلامی، به زنان تفهمیم کرده بودند که حجاب و عفاف مانع پیشرفت و رشد است و هر زنی برای پیشرفت اجتماعی، سیاسی و علمی باید بدون حجاب ظاهر شود. امام خمینی رحمه‌الله در این باره می‌فرماید:

بانوان ما را منحط کردند، خیانت کردند بر ملت ما. بانوان ما را ملعوبه کردند. بانوان ما را مثل عروسک‌ها کردند. بانوان ما جنگ جو بودند، اینها خواستند، ننگ جو باشند.^(۱) امروز زنان در جمهوری اسلامی هم دوش مردان در تلاش و سازندگی خود و کشور هستند و این است معنای آزاد زنان و آزاد مردان.^(۲)

اصل حکم حجاب از ضروریات است و منکر آن، حکم منکر ضروری را دارد و منکر ضروری، محکوم به کفر است، مگر اینکه معلوم باشد که منکر خدا یا رسول نیست.^(۳)

۱- سید روح الله موسوی خمینی رحمه‌الله، تحریر الوسیله، ص ۲.

۲- سید روح الله موسوی خمینی رحمه‌الله، تحریر الوسیله، ص ۷۲.

۳- سید روح الله موسوی خمینی رحمه‌الله، تحریر الوسیله، ص ۳.

ص: ۶۰

مرتضی مطهری نیز در این باب معتقد است:

حجاب در اسلام از یک مسئله کلی تر و اساسی تر ریشه می‌گیرد و آن این است که اسلام می‌خواهد انواع التذاذ‌های جنسی چه بصری و چه نوع دیگر به محیط خانوادگی و در کادر ازدواج قانونی اختصاص یابد، اجتماع منحصراً برای کار و فعالیت باشد، بر خلاف سیستم کنونی غربی که کار و فعالیت را بالذات جویی‌های حسی به هم می‌آمیزد.^(۱)

ب) ابعاد عفاف

اشاره

ب) ابعاد عفاف

در تعریف عفاف گفته شد که عفاف حالتی درونی و نفسانی است که مصاديق و نشانه‌هایی دارد. به طور کلی، عفاف جنبه‌های مختلفی دارد که به صورت گذرا به برخی از این محورها اشاره می‌کنیم:

یک عفاف در نگاه

یک عفاف در نگاه

چنان که گفته شد، عفاف کنترل کننده تمایلات فطری انسان است. یکی از تمایلاتی که به طور فطری در انسان وجود دارد، گرایش به جنس مخالف است. از این رو، در اسلام در مورد کنترل نگاه (به ویژه به جنس مخالف) تأکید فراوانی شده است. از امام علی علیه السلام روایت داریم که «چشم، راهبر (پیام رسان) دل است».^(۲) خداوند در آیات حجاب قبل از اینکه دستور حجاب و پوشش بدهد، به عفت در نگاه توصیه می‌کند و به مردان و زنان مؤمن دستور می‌دهد که از نگاه حرام بپرهیزنند: «قُلْ

۱- مسئله حجاب، ص ۳۲.

۲- عبدالواحد تمیمی آمدی، غررالحكم و دررالکلم، تصحیح: میرجلال الدین حسینی، ص ۶۰.

لِّمُؤْمِنِينَ يَغْسِلُونَ أَبْصَرِهِمْ... وَقُلْ لِلْمُؤْمِنِتِ يَغْسِلْنَ أَبْصَرِهِنَّ). (نور: ۳۰ و ۳۱)

تفسیر علماء درباره «غصن بصر» در این دو آیه متفاوت است، اما در مجموع، با توجه به دستوری که بعد از «غصن بصر» آمده؛ یعنی «یَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ»، منظور از «غصن بصر» در اینجا پرهیز از نگاه به مواضعی است که پوشش آن واجب است؛ یعنی در زنان تمام بدن به جز صورت و دو دست و دو پا از مچ به پایین و در مرد از زیر ناف تا بالای زانو باید پوشیده شود.^(۱)

روایات فراوانی هم از معصومان علیهم السلام در مورد نهی از نگاه خیره و چشم چرانی و تشویق عفت خواهان رسیده است. برای نمونه، پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرماید: «آن کس که چشم را از حرام پر کند، خداوند در روز قیامت، چشم هایش را از میخ های آتشین پر خواهد کرد و آن گاه درونش را از آتش آکنده می کند تا مردم از گورها برآیند و سپس او را به آتش افکند.^(۲) در روایت دیگری از ایشان نقل شده است: «چشمان خود را (به حرام) بیندید تا عجایب را ببینید».^(۳)

در همین زمینه از امام صادق علیه السلام روایت شده است: «نگاه (حرام)، تیری است مسموم از جانب شیطان. هر کس آن را به دلیل خدا (نه غیر او) ترک کند، خداوند در پی آن، ایمانی به او می دهد که طعم آن را بچشد.^(۴) و نیز می فرماید: «نگاه بعد از نگاه (به حرام)، شهوت را در دل می رویاند و همین برای هلاک صاحب آن کافی است.^(۵) همچنین

۱- طوسی، الامالی، ج ۷، ص ۴۲۷.

۲- محدث نوری، مستدرک الوسائل، ج ۱۴، ص ۲۶۸.

۳- محدث نوری، مستدرک الوسائل، ج ۱۴، ص ۲۶۹.

۴- شیخ صدوق، من لا يحضره الفقيه، ج ۴، ص ۱۸.

۵- شیخ صدوق، من لا يحضره الفقيه، ج ۴، ص ۱۸.

امیر مؤمنان علی علیه السلام در حدیثی، کوری چشم را از چشم چرانی بهتر دانسته است.^(۱)

حاصل بحث آنکه چون «نگاه حرام» عامل اصلی و اولیه بسیاری از انحرافات است، اولین دستور خداوند در زمینه عفاف در سوره نور،^(۲) حفظ نگاه و پرهیز از «چشم چرانی» است.

دو عفاف در پوشش

دو عفاف در پوشش

«حجاب و پوشش» یکی از مهم ترین مصاديق «عفاف» است. نفس انسان به او امر می کند که زیبایی های جسمی خود را نمایان کند تا دیگران بیشتر به او توجه کنند. این مسئله در مورد زنان که مظهر زیبایی و جمال هستند و از طرفی ذاتاً دوست دارند زیبایی هایشان را نمایان کنند، بیشتر مطرح است. در حقیقت، عفاف در پوشش، کنترل نفس در این بعد است؛ یعنی عفاف باعث می شود انسان در نمایان کردن زیبایی های خود، پا را از حد فراتر ننهد. در اسلام، پوشش یکی از نشانه های برجسته عفاف است.

اقضای عفت در پوشش آن است که انسان از پوشیدن لباس های تنگ و چسبان یا نازک و بدن نما که موجب جلب انتظار دیگران و خودنمایی می شود، اجتناب کند و در کیفیت پوشش خود جانب وقار و سنجینی را برگزیند. امام علی علیه السلام می فرماید: «شما را به پوشش لباس ضخیم توصیه می کنم؛ چرا که هر کس لباسش نازک باشد، دینش نازک است.^(۳) این گونه افراد در حقیقت، پوشیدگان بر همه هستند؛ یعنی کسانی که پوشش آنها با بر هنگی چندان تفاوتی ندارد.

۱- غرر الحكم و دررالكلم، ص ۲۶۰.

۲- نور: ۳۰ و ۳۱.

۳- وسائل الشیعه، ج ۴، ص ۳۸۹.

به همین دلیل، خداوند در قرآن دستور می‌دهد که زنان روسربی خود را چنان روی سینه هایشان بیندازند که گردن و سینه هایشان پوشیده شود: «وَلِيُضْرِبَنَ بِخُمُرٍ هِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَ». (نور: ۳۱) واژه شناسان در معنای «خمار» گفته اند: «خمار برای زن به کار می‌رود و به معنای مقنعه است و گفته می‌شود خمار چیزی است که زن سر خود را با آن می‌پوشاند». (۱)

سه عفاف در «زینت و آرایش»

سه عفاف در «زینت و آرایش»

آیین مقدس اسلام که برنامه جامع سعادت و کام یابی بشر است، به موضوع زیبایی، زیبا دوستی، آرایش و پیرایش توجه مخصوص دارد و پیروان خود را به زیبایی و آرایش و استفاده از نعمت‌ها توصیه می‌کند تا یکی از خواهش‌های طبیعی بشر یعنی جمال دوستی وی ارضاء شود. امام باقر علیه السلام می‌فرماید: «شایسته نیست که زن، خود را با زیور آرایش ندهد. دست کم باید گردن بندی به گردن بیاویزد». (۲) امام صادق علیه السلام نیز تأکید کرده است: «وقتی خداوند به بنده اش نعمتی عطا می‌کند، دوست دارد آن را ببیند؛ چراکه خداوند زیباست و زیبایی را دوست دارد». (۳)

در اسلام، پوشیدن لباس زیبا، مساوک زدن، شانه و روغن زدن به مو، معطر بودن، انگشت‌تر به دست کردن و آراستن خود هنگام عبادت و معاشرت با مردم در مسجد یا محیط خانواده و اجتماع از مستحبات مؤکد است. این مطلب از آیات قرآنی نیز برداشت می‌شود: «يَبْنِي إِادَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ...». (اعراف: ۳۱) در این آیه به فرزندان آدم

۱- لسان العرب، ج ۴، ص ۲۵۵.

۲- کافی، ج ۵، ص ۵۰۹.

۳- کافی، ج ۶، ص ۴۳۹.

خطاب شده است که زینت خود را هنگام رفتن به مسجد با خود بردارید. در آیه بعد بالحن تندي به آنها که گمان می بروند تحريم زینت ها و پرهیز از غذاها و روزی های پاک و حلال، نشانه زهد و پارسايی است، پاسخ می دهد:

قُلْ مَنْ حَرَمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبِادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هَيَ لِلَّذِينَ ءامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيَمَهُ كَمَذِلَّكَ نُفَضِّلُ
الْأَيْتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ. (اعراف: ۳۲)

بنابراین، اسلام از زینت و آراستگی و پیراستگی نهی نمی کند، اما در قرآن و اسلام، «تبرج» و آشکار کردن زینت در محافل اجتماعی و برای غیر محارم نکوهش شده است؛ چون باعث فساد و برانگیخته شدن شهوت و در نتیجه، گناه و آلودگی می شود: «وَ لَا تَبَرَّجْنَ تَبَرَّجْ الْجَهْلِيَّهُ الْأُولَى». (احزاب: ۳۳)

در معنای تبرج آمده است: «تبرج، آشکار کردن زینت و هر چیزی است که شهوت مرد را برانگیزاند». (۱)

بنابراین، منظور از عفاف در زینت این نیست که انسان از زینت بهره نبرد و آراستگی را کثار نهد، بلکه باید این امر به زیاده روی و افراط نگراید و از حد شایسته و اعتدال خود که اسلام مشخص کرده است، تجاوز نکند. اگر این غریزه از حد و مرز شرعی خود تجاوز کند، آتش شهوت را شعله ور می سازد و دام شیطان را برای انسان می گستراند.

علامه طباطبائی در این باره می فرماید:

کمتر فسادی در عالم ظاهر می شود و کمتر جنگ خونینی است

۱- لسان العرب، ج ۲، ص ۲۱۲.

که نسل‌ها را قطع و آبادی‌ها را ویران سازد و نتیجه اسراف و افراط در استفاده از زینت‌ها و زرق و برق نبوده باشد؛ زیرا انسان طبعاً این طور است که وقتی از جاده اعتدال بیرون شد و پا از مرز خود بیرون گذاشت، مشکل می‌تواند خود را کنترل کند.^(۱)

چهار عفاف در خوردن

چهار عفاف در خوردن

یکی از اقسام عفاف، عفت در خوراک است؛ به این معنی که در خوردن علاوه بر اینکه باید به حلال و حرام بودن مقید بود، جانب اعتدال نیز رعایت شود. مراد از عفت در خوراک آن است که انسان از خوردنی‌ها به قدر نیازش اکتفا کند. در روایات اسلامی همواره به این امر در کنار پاک دامنی و حتی قبل از آن توصیه شده است.

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می‌فرماید: «دو چیز بیشتر از هر چیزی، اُمت مرا به آتش می‌افکند؛ شکم و عورت.^(۲)» در روایت دیگری از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله نقل شده: «بعد از خودم، نسبت به سه چیز از امتن در هراسم؛ گمراهی پس از معرفت، تاریکی فتنه‌ها و شهوت شکم و فرج.^(۳)» از امام باقر علیه السلام نقل شده است: «برای بندگی و عبادت خداوند هیچ راهی بهتر از عفت شکم و فرج نیست.^(۴)

پنج عفاف در فقر و غنا

پنج عفاف در فقر و غنا

عفاف در بعد مادی، نوعی دیگر از عفاف است که شامل عفاف در حالت فقر و عفاف در حالت غنا می‌شود که به آن اشاره می‌کنیم:

- ۱- محمدحسین طباطبائی، تفسیر المیزان، ج ۸، ص ۱۰۲.
- ۲- کافی، ج ۲، ص ۷۹.
- ۳- کافی، ج ۲، ص ۷۹.
- ۴- کافی، ج ۲، ص ۷۹.

اول عفاف در حالت فقر

در قرآن می خوانیم:

لِفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُخْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِعُونَ ضَرِبًا فِي الْأَرْضِ يَخْسِبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءٌ مِنَ التَّعْفُفِ تَعْرِفُهُمْ سِتَّاً يَمْهُمْ لَا يَسْئَلُونَ النَّاسَ إِلَحْافًا... . (بقره: ۲۷۳)

در این آیه، سخن از نیازمندان آبرومند است که با وجود نیاز مالی شدیدی که دارند، به خاطر عزت نفسشان از طلب و درخواست کمک از دیگران خودداری می ورزند، به گونه ای که اگر کسی از حال آنها باخبر نباشد، بی نیازشان می پندارد. بنابراین، عفاف در فقر آن است که انسان بر فقر خود صبر کند، خویشن دار باشد و آن را پنهان دارد و نزد دیگران گدایی نکند. پس برای رسیدن به حاجت خود تلاش کند و به خداوند اعتماد و توکل داشته باشد. بیشتر از نیاز و حاجت نخواهد و قانع و شکر گزار خداوند باشد. به سبب فقر در عبادت خداوند کوتاهی و بداخلالاقی نکند. نزد ثروتمندان چرب زبانی و چاپلوسی نکند، عزت و کرامت خود را حفظ کند و حق را زیر پا نگذارد. اگر چیزی بدون سؤال و تقاضا به او عطا کردند، پس از اطمینان از حلال بودن آن به قدر نیاز و حاجتش آن را پذیرد و بیشتر از آن را نپذیرد.

البته حفظ عفاف هنگام فقر کار آسانی نیست و هر کسی از عهده آن بر نمی آید و به دلیل دشوار بودن آن، در قرآن، اصطلاح «تعفف» به کار رفته که به نوعی، دشواری آن را می رساند؛ چرا که «تعفف» یعنی با سختی و تکلف عفت ورزید.^(۱) امیرمؤمنان علی علیه السلام نیز در این باره می فرمایند: «عفاف، زینت فقر و شکر، زینت بی نیازی است».^(۲)

۱- لسان العرب، ج ۹، ص ۲۵۳.

۲- نهج البلاغه، ص ۵۳۴.

اگر فقر به زینت عفاف آراسته باشد، انسان را به خداوند نزدیک و بهشت را برای او تضمین می‌کند. فقر نکوهیده این است که انسان فقیر عفاف را زیر پا نهاد، دست طمع پیش مردم دراز کند، عزت و کرامت خود را ارزانی حرص و طمع کند و آزمندی، او را به بداخلالقی و لغرض و گناه بکشاند. این گونه فقر از قبر بدتر است و انسان را خوار و ذلیل می‌کند و چه بسا که به کفر بینجامد و این همان فقری است که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله از آن به خداوند پناه می‌برد.

دوم عفاف در حالت غنا

خداوند در قرآن می‌فرماید:

«وَابْتُلُوا الْيَتَمَى حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ إِنْسَنْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُو اِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا اِسْرَافًا وَبِدَارًا اُنْ يَكْبُرُوا وَمَنْ كَانَ غَيْرَ اِنْسَنًى فَلْيَسْتَغْفِفْ...». (نساء: ۶)

در این آیه به کسانی که بی نیاز هستند، دستور داده شده است عفت پیشه کنند و از تصرف در مال یتیم خودداری ورزند.[\(۱\)](#) اساساً عفت هنگام بی نیازی و توان مندی از صفات مؤمن شمرده است: «الْمُؤْمِنُ عَفِيفٌ فِي الْغَنَى».[\(۲\)](#)

پس تنها فقیر نیست که باید عفاف داشته باشد، بلکه توانگر و ثروتمند نیز باید با عفاف باشد تا ثروتش در دنیا و آخرت سودمند باشد. اگر انسان ثروتمند یا بی نیاز، به معنای واقعی کلمه، عفت پیشه کند، یعنی در کسب، نگه داری و هزینه کردن مال دچار فعل حرام و قبیح نشود، مال

۱- مجمع البیان، ج ۳، ص ۱۷.

۲- محسن غرویان و عبدالجود ابراهیمی، صحیفه سجادیه، ۱۳۷۶، ص ۲۳۵.

و ثروتش مشروع است و این ثروت می‌تواند در پرهیزگاری شخص نیز اثر مثبت داشته باشد، چنان که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می‌فرماید: «بهترین یاور برای تقوای خدا، ثروت است.»^(۱) اگر انسان ثروتمند جانب عفاف را رعایت نکند، ثروتش موجب فساد و تباہی دین و ایمان وی خواهد شد. ازین رو، خداوند در قرآن، مال و ثروت را «فتنه» نامیده است؛ چون مایه امتحان انسان است و می‌تواند عامل سعادت یا شقاوت وی باشد.

شش عفاف در گفتار (عفت کلام)

شش عفاف در گفتار (عفت کلام)

یکی دیگر از حوزه‌های عفاف، حوزه کلام و گفتار است. خداوند در قرآن، قالب‌های مختلفی را برای کلام بیان کرده است، مانند: «قول حَسْنٍ» (بقره: ۸۳) یعنی گفتار نیکو؛ «قول مَعْرُوفٍ» (بقره: ۲۳؛ نساء: ۵؛ احزاب: ۸؛ ۳۲) یعنی گفتار شایسته؛ «قول لَيْلَةٍ» (طه: ۴۴) یعنی کلام نرم و ملایم؛ «قول كَرِيمٍ» (اسراء: ۲۳) یعنی سخن ارجمند؛ «قول سَدِيدٍ» (نساء، ۹؛ احزاب، ۷۰) یعنی کلام محکم و استوار و «قول بلِغٍ» (نساء، ۶۳) یعنی کلام رسا و پیراسته. حال باید دید مراد از عفت کلام چیست؟

کلام عفیف، کلامی است که هم از نظر محتوا و هم از نظر شیوه بیان، قرین عفت باشد. آوا و آهنگ صدا هنگام سخن گفتن باید به گونه‌ای باشد که ادب و عفت رعایت شود. یکی از نمادهای بی عفتی در گفتار، سخن گفتن با ناز و عشوه با نامحرمان است. خداوند خطاب به زنان پیامبر می‌فرماید: «يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَشِئْتُنَ كَأَحِيدِ مِنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَ فَلَا تَخْضُهُ مَنْ بِالْقَوْلِ فَيُطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَ قُلْنَ قَوْلًا»

۱- کافی، ج ۵، ص ۷۱

مَعْرُوفاً؛ ای زنان پیامبر، شما اگر تقوا داشته باشد، مانند احده از زنان دیگر نیستید. پس در سخن دلربایی نکنید که شخص بیمار دل به طمع می‌افتد و سخن نیکو بگویید.» (احزاب: ۳۲)

در این آیه، فلسفه نهی از طنازانه سخن گفتن، طمع ورزی نامحرمان ذکر شده است. بنابراین، سخنی که شرع و عرف اسلامی آن را بپسندد، سخنی نیست که با لحن نیکو و کرشمه همراه باشد. در این آیه هم به کیفیت سخن گفتن با نامحرم اشاره شده و هم به محتوای کلام. محتوای کلام باید «قول معروف» باشد؛ یعنی سخنی که شرع و عرف اسلامی آن را بپسندد و آن سخنی است که تنها مدلول خود را برساند.^(۱) خطاب این آیه به زنان پیامبر است، ولی دستوری است برای تمامی زنان.

بنابراین، از دیدگاه قرآن، هر گونه کلامی که با ناز و غمze و تغییر صدا همراه باشد و زمینه گناه را فراهم کند، ممنوع و از حوزه تقوا (که عفت بخشی از آن محسوب می‌شود) خارج است.

توصیه دیگر اسلام در سخن گفتن این است که صدای خود را هنگام صحبت کردن بالا نبریم. یکی از توصیه‌های لقمان حکیم به پرسش این است که صدای خود را کوتاه کند. علاوه بر آهنگ کلام، محتوا و درون مایه سخن نیز باید قرین عفت باشد. خداوند به انسان‌ها توصیه می‌کند که در سخن گفتن با نامحرم به خوبی و شایستگی سخن بگویند: «قُلْنَّ قَوْلًا مَعْرُوفًا.» (احزاب: ۳۲) سید قطب در تفسیر «قول معروف» می‌گوید: «قول معروف یعنی اینکه سخن آنها در امور معروف و نیک باشد نه منکر و زشت مانند شوخی کردن و... .»^(۲) باید دانست که این

۱- سید محمدحسین طباطبائی، تفسیر المیزان، ج ۱۶، ص ۳۰۹.

۲- سید قطب، الاسلام و مشکلات الحضاره، ج ۵، ص ۲۸۵۹.

دستور تنها برای زنان نیست، بلکه به مردان نیز دستور داده شده است خواستگاری به صورت شایسته ای سخن بگویند:

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَضْتُمْ إِذْ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَتُمْ فِي أَنفُسِكُمْ عِلْمَ اللَّهِ أَنَّكُمْ سَيَتْدْكُرُونَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تُواعِدُوهُنَّ سِرَّاً إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا. (بقره: ۲۳۵)

بنابراین، محتوای کلام نباید تحریک آمیز باشد. کلامی که شهوت را برانگیزد، دور از عفت است و در اسلام منع شده است. از امیر مؤمنان علی علیه السلام نقل شده است: «هر کس زبان خود را حفظ کند، خداوند، عورتش را حفظ می کند». [\(۱\)](#)

یک نوع از بی عفتی گفتار، سخن رکیک و زشت است که در منابع اسلامی و روایات بسیار نکوهش شده است. پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در این باره می فرماید: «خداوند، بهشت را بر انسان بدزبان فحاشی که برایش مهم نیست چه می گوید و چه می شنود، حرام کرد». [\(۲\)](#)

هفت عفاف در اندیشه (فکر)

هفت عفاف در اندیشه (فکر)

اعمال انسان نتیجه اندیشه اوست. انسان ابتدا به یک موضوع فکر می کند. سپس عمل می کند. بنابراین، انسان ها آن گونه که می اندیشنند، زندگی می کنند و رفتار آنها انعکاس افکار و اندیشه هایی است که در سر می پرورانند.

عفاف در اندیشه و فکر به معنی کنترل و مدیریت افکار به ویژه خیالات است تا وارد عرصه های آلوده و خلاف عفت نشود.

۱- ورام بن ابی فراس، مجموعه ورام، ج ۱، ص ۱۱۰.

۲- محمدباقر مجلسی، بحار الانوار، ج ۷۴، ص ۴۶.

تخیل شهوانی و تحریک کننده، عمل مشهود خلاف عفت نیست، اما نوعی زیاده خواهی است که تأثیر روانی عمیقی دارد. فکر کردن به گناه تا زمانی که عملی نشود، گناه محسوب نمی شود، اما افکار ناپاک که نتیجه افسار گسیختگی اندیشه و کنترل نداشتند انسان بر شیوه فکر کردن خود است، رفته رفته آینه دل را سیاه می کند و زمینه فساد را فراهم می سازد. اگر انسان همیشه به مسائل خلاف عفت فکر کند، حتی اگر به افکارش جامه عمل نیز نپوشاند، در درازمدت به این گونه افکار عادت می کند، عفت و حیای درونی خود را از دست می دهد و گناه را سبک می شمرد و در نتیجه به سوی آن کشیده می شود.

حر عاملی در این باره می نویسد:

حضرت امام صادق علیه السلام از حضرت عیسی مسیح روایت کرده است که به حواریون فرمود: حضرت موسی علیه السلام به شما امر کرد زنا نکنید، ولی من به شما امر می کنم فکر زنا را هم در خاطر نیاورید، تا چه رسد به عمل زنا؛ زیرا آن کسی که به زنا فکر کند، مانند کسی است که در عمارت زیبا آتش روشن کند. بدیهی است دودهای تیره آتش، زیبایی عمارت را خراب می کند، اگر چه عمارت آتش نگیرد.^(۱)

ایشان در کلام دیگری فرمود: «کسی که زیاد درباره لذات مادی و شهوی فکر کند، روزی مغلوب چنین فکری خواهد شد».^(۲)

پیش گیری بهتر از درمان است. عاقل برای پیش گیری از گناه باید از فکر کردن به آن بپرهیزد؛ چه بسا فکر گناه مقدمه انجام آن شود.

۱- وسائل الشیعه، ص ۲۴۰.

۲- وسائل الشیعه، ص ۲۴۰.

امام علی علیه السلام نیز در این مورد فرموده است: «فرو رفتن و تفکر مردم در مورد چیزی، مقدمه وجود آن است.»^(۱) ایشان در جایی دیگر می فرماید: «کسی که زیاد به گناه فکر کند، سرانجام افکارش، او را به گناه و می دارد.»^(۲)

محافظت از فکر و کنترل آن از وسوسه های شیطانی، موجب عفاف روح و روان انسان می شود که نتیجه آن، در گفتار و رفتار انسان مشهود است. عفت درون و اندیشه پاک، رفتار و کردار پاک را در پی دارد و اندیشه ناپاک ثمره ای جز رفتار، کردار و گفتار ناپاک نخواهد داشت.

در اهمیت کنترل فکر در جایی دیگر از حضرت علی علیه السلام روایت شده است که: «دل انسان از فکر به گناه، روزه باشد، بهتر است از اینکه شکم او از طعام.»^(۳) پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله نیز درباره تأثیر اندیشه انسان بر ظاهر او می فرماید: «هر گاه دل انسان پاک باشد، جسم او نیز پاک است و اگر دل انسان، ناپاک و آلوده شود، جسمش نیز به آلودگی کشیده می شود.»^(۴)

۳. حدود و ضوابط عفاف در آموزه های اسلامی و احکام و فتاوی مراجع عظام تقلید

اشاره

۳. حدود و ضوابط عفاف در آموزه های اسلامی و احکام و فتاوی مراجع عظام تقلید

در این بخش، مهم ترین آموزه های دینی مورد تأکید در زمینه عفاف را ابتدا از دیدگاه مبانی اسلامی بررسی می کنیم. سپس احکام و فتاوی مراجع عظام تقلید را در زمینه عفاف می آوریم.

- ۱- مصطفی درایتی و حسین درایتی، *تصنیف غررالحكم و دررالکلم*، ص ۴۸۰.
- ۲- غررالحكم و دررالکلم، ص ۱۸۵.
- ۳- غررالحكم و دررالکلم، ص ۱۷۶.
- ۴- بحارالأنوار، ج ۶۷، ص ۵۰.

الف) احکام نگاه به نامحرم

الف) احکام نگاه به نامحرم

خداوند متعال در آیه ۳۱ سوره نور احکامی را درباره حدود نگاه زن و مرد نامحرم و لزوم حفظ عفاف به روشنی بیان کرده است:

قُل لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغْضُوا مِنْ أَبْصَرِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ حَيْرٌ بِمَا يَصِيفُونَ وَقُل لِّلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُبُهُنَّ مِنْ أَبْصَرِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ.

به مردان مؤمن بگو که چشم های خود را فرو پوشند و نیز دامان خویش را حفظ کنند که برای ایشان پاکیزه تر است. همانا خداوند به آنچه انجام می دهنده، آگاه است و به بانوان با ایمان بگو چشم های خود را فرو پوشند و دامان خود را پاک نگاه دارند. (نور: ۳۰ و ۳۱)

برخی فتاوی مشهور مراجع عظام تقليد درباره جنبه های مختلف نگاه به نامحرم، به این شرح است:

امام خمینی رحمة الله در مورد مسئله حکم نگاه مرد به زن نامحرم معتقد است:

نگاه کردن مرد به بدن زن نامحرم، چه با قصد لذت و چه بدون آن حرام است. نگاه کردن به صورت و دست ها اگر به قصد لذت باشد، حرام است، ولی اگر بدون قصد لذت باشد، مانع ندارد و نگاه کردن زن به بدن مرد نامحرم نیز حرام می باشد.^(۱)

۱- احسان اصولی و محمدحسن بنی هاشمی خمینی، توضیح المسائل مراجع: مطابق با فتاوی سیزده نفر از مراجع معظم تقليد (حضرات آیات امام خمینی، بهجت، سیستانی، نوری همدانی، خامنه ای، مکارم شیرازی، صافی گلپایگانی، سبحانی، موسوی تبریزی، وحید خراسانی، جوادی آملی، فاضل لنکرانی، علوی گلپایگانی)، قم، صبرا، ۱۳۸۷.

مقام معظم رهبری نیز در این مورد معتقد است: «این مسئله جایز نیست». [\(۱\)](#)

دیگر مراجع عظام تقليد نیز نگاه کردن مرد به زن نامحرم را با قصد لذت، حرام می‌دانند و به اجتناب از آن توصیه می‌کنند. [\(۲\)](#)

امام خمینی رحمة الله درباره حکم نگاه اتفاقی به بدن و موی زنانی که موهای خود یا بخشی از موهای خود را بیرون می‌گذارند، معتقد است: «نگاه اتفاقی به بدن و موی آنان حرام نیست، ولی باید از نگاه عمدی و پیوسته اجتناب کرد». [\(۳\)](#)

دیگر مراجع عظام تقليد نیز چنین نظری را تایید می‌کنند. [\(۴\)](#)

امام خمینی رحمة الله در مورد حکم شرعی «نگاه به برجستگی های بدن زن نامحرم»، معتقد است:

«اگر با قصد لذت باشد و یا بترسد که به گناه بیفتند، نگاه به این مواضع جایز نیست». [\(۵\)](#)

مراجع عظام تقليد در این باره بر اجتناب از چنین امری تأکید دارند. [\(۶\)](#)

امام خمینی رحمة الله درباره

در توضیح المسائل می‌نویسد:

۱- سید علی خامنه‌ای، اجوبه استفتائات، ص ۱۴۰.

۲- ناصر مکارم شیرازی، تفسیر نمونه، صص ۶۹۷ و ۶۹۸، محمد فاضل لنکرانی، جامع المسائل، ص ۲۵۸. لطف الله صافی گلپایگانی، جامع الاحکام، ص ۳۲۲.

۳- تحریرالوسیله، ج ۲، ص ۴۰.

۴- تفسیر نمونه، صص ۶۹۷ و ۶۹۸، جامع المسائل، ص ۲۵۸، جامع الاحکام، ص ۳۲۲، توضیح المسائل مراجع: مطابق با فتاوی سیزده نفر از مراجع معظم تقليد، صص ۱۹۰ و ۱۹۵ (برای آگاهی به بخش ضمایم مراجعه شود).

۵- سید روح الله موسوی خمینی، رساله توضیح المسائل، ص ۱۴.

۶- تفسیر نمونه، صص ۶۹۷ و ۶۹۸، جامع المسائل، ص ۲۵۸، جامع الاحکام، ص ۳۲۲، توضیح المسائل مراجع، صص ۱۹۰ و ۱۹۵ (برای آگاهی به بخش ضمایم مراجعه شود).

در حالت عادی، نگاه کردن به نامحرم چه در آیینه و چه در شیشه و آب و مانند آن حرام است، اما در مقام ناچاری و درمان که جزء با رویت ممکن نیست، دیدن نامحرم از داخل آیینه و شیشه اشکال ندارد.^(۱)

امام خمینی رحمة الله در ادامه معتقد است:

البته این احکام مربوط به نگاه کردن به نامحرمی است که جایز نیست به او نگاه کنیم، یا عضو یا اعضايی از او می باشد که نگاه کردنش حرام است، ولی اگر نامحرم از کسانی باشد که نگاه کردن بدون ریبه به او اشکال ندارد (مانند زنان اهل کتاب) یا اموری که از منع نگاه استثنای شده اند، مثل وجه و کفین ایرادی ندارد.^(۲)

بیشتر مراجع تقليد، اين موارد را به عنوان مصاديق نگاه های ممنوع و حرام از سوی مرد به زن نامحرم عنوان می کنند: «نگاه به چهره آرایش کرده زن، نگاه به زیور آلات زن، نگاه به عکس بی حجاب زن آشنا، نگاه با ریبه (ترس افتادن به حرام)، نگاه به تمام بدن زن نامحرم (به جز صورت و دست ها تا مچ)، نگاه هوس آلود (هر چند به صورت و دست ها و یا به بدن هم جنس)».^(۳)

همچنین آيات عظام امام خمینی رحمة الله ، وحید خراسانی، نوری همدانی و خامنه ای درباره

معتقدند که: «نگاه زن به بدن مرد نامحرم (به جز سر، گردن و دست ها و جاهایی که معمولاً آن را

۱- تحریرالوسیله (ج ۲)، ص ۷۶۱.

۲- تحریرالوسیله (ج ۲)، ص ۲۰۳.

۳- توضیح المسائل مراجع: مطابق با فتاوی ۱۳ نفر از مراجع معظم تقليد، ص ۴۱۸.

نمی پوشانند)، حرام است، هر چند بدون قصد لذت باشد.^(۱) مراجع دیگر نیز دیدگاهی نزدیک به این نظر دارند و بر اجتناب از نگاه آلوده از سوی زن به مرد نامحرم تأکید ویژه ای کرده اند.^(۲)

ب) دیگر مقوله های عفاف در فتاوی مراجع عظام تقلید

اشاره

ب) دیگر مقوله های عفاف در فتاوی مراجع عظام تقلید

زیر فصل ها

یک حکم نمایش زینت، مو و اندام

دو حکم برخورد زن همراه با چهره خندان و متبعه با مردان نامحرم

سه حکم سلام کردن مرد به زن نامحرم

چهار حکم دست دادن زن و مرد نامحرم

پنج حکم چت کردن با جنس مخالف و رد و بدل کردن صحبت های معمولی

شش حکم شوخی کردن با نامحرم

هفت حکم ارتباط صمیمی بین دختر و پسر

هشت حکم ارتباط تحصیلی بین دختر و پسر

نه حکم نامه نگاری با نامحرم

ده حکم صحبت کردنی که سبب جلب توجه می شود

یک حکم نمایش زینت، مو و اندام

یک حکم نمایش زینت، مو و اندام

قرآن کریم در ادامه آیه ۳۱ سوره نور و پس از دعوت به پرهیز از نگاه آلوده به نامحرم نکات روشنی را درباره حفظ عفاف اسلامی و پرهیز از نمایش زینت ها و حفظ عفاف اسلامی به زنان بیان می کند:

وَلَا يُئْدِينَ زِيَّتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلَا يُضْرِبُنَّ بِخُمُرٍ هُنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبَدِّلُنَّ زِيَّتَهُنَّ إِلَّا لِيُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَاءٌ بُعْلَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءٌ هُنَّ
أَوْ أَبْنَاءٌ بُعْلَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانٍ هُنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانٍ هُنَّ أَوْ نِسَاءٍ هُنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوْ التَّابِعَيْنَ غَيْرُ أُولَئِكَ الْإِرْبَدِيَّةِ مِنَ الرِّجَالِ
أَوِ الْطَّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبُنَّ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيَعْلَمَ مَا يُخْفِيْنَ مِنْ زِيَّتَهُنَّ وَتُؤْبِدُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيْهَا الْمُؤْمِنُونَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ.

و زینت های خود را جز آن مقداری که ظاهر است، ننمایند و زینت های خود را آشکار نسازند، مگر برای، شوهرانشان، پدرانشان، پدر شوهرانشان، پسران همسرانشان، برادرانشان، پسر برادرانشان، زنان هم کیششان، کنیزانشان، مردان سفیهی که تمایلی به زنان ندارند یا کودکانی که از امور جنسی بی خبرند (غیر ممیز)

۱- توضیح المسائل مراجع: مطابق با فتاوی ۱۳ نفر از مراجع معظم تقليد، صص ۱۹۹ و ۲۰۱، استفتائات، ص ۱۵۶.

۲- توضیح المسائل مراجع، ص ۲۹۸.

و پاهای خود را بر زمین نگوبند تا زینت‌های پنهانشان آشکار شود. همگی به سوی خداوند بازگردید، ای مؤمنان! باشد که رستگار شوید. (نور: ۳۰ و ۳۱)

امام خمینی رحمة الله ، پوشاندن دست و صورت را بنا بر احتیاط لازم عنوان کرده است.^(۱) مقام معظم رهبری نیز در زمینه حکم آرایش زنان در خیابان‌ها و بیرون گذاشتن مقداری از موها و پوشیدن جوراب بدن نما و لباس‌های حرک معتقد است: «بر زن واجب است تمام بدن و مو و زینت خود را از نامحرم بپوشاند». ^(۲) همچنین ایشان درباره حکم پوشیدن جوراب نازک و بدن نما برای خانم‌ها در بیرون از منزل و انتظار نامحرمان می‌فرماید: «پوشانیدن بدن از نامحرمان بر زن واجب است و چنین جوراب‌هایی برای حجاب شرعی واجب کفایت نمی‌کند و پوشیدن تمام موی سر در برابر نامحرمان واجب است».^(۳)

مراجع عظام تقليد نیز بر حرام بودن اين دو فعل تأكيد دارند.^(۴)

دو حکم بروخورد زن همراه با چهره خندان و متبسم با مردان نامحرم

دو حکم بروخورد زن همراه با چهره خندان و متبسم با مردان نامحرم

مقام معظم رهبری در مورد حکم بروخورد زن همراه با چهره خندان و متبسم با مردان نامحرم هنگام خرید از مغازه‌ها و دیگر بروخوردها معتقد است: «صحبت کردن و خنديدين با نامحرم اگر موجب مفسده باشد، جائز نیست. از هر کاري که موجب جلب توجه نامحرم می‌شود، باید پرهیز نمود». ^(۵)

۱- سید روح الله موسوی خمینی، صحیفه نور، ج ۶، ص ۲۵۴.

۲- توضیح المسائل مراجع: مطابق با فتاوی سیزده نفر از مراجع معظم تقليد، ص ۴۱۹.

۳- توضیح المسائل مراجع: مطابق با فتاوی سیزده نفر از مراجع معظم تقليد، ص ۴۳۱.

۴- توضیح المسائل مراجع: مطابق با فتاوی سیزده نفر از مراجع معظم تقليد، صص ۴۱۹ و ۴۲۰.

۵- توضیح المسائل مراجع: مطابق با فتاوی سیزده نفر از مراجع معظم تقليد، ص ۴۳۲.

دیگر مراجع عظام تقليد نيز بر پرهيز از اين امر و جاييز نبودن آن تأكيد دارند.[\(۱\)](#)

سه حکم سلام کردن مرد به زن نامحرم

سه حکم سلام کردن مرد به زن نامحرم

برخى علماء و مراجع عظام تقليد درباره حکم سلام کردن مرد به زن نامحرم، کراحت ندارد، ولی از بعضی اخبار استفاده می شود سلام کردن به زن جوان مکروه است. علماء درباره سلام کردن زن به مرد نامحرم معتقدند: «اگر بدون قصد لذت و ترس افتادن به حرام باشد، اشکال ندارد».[\(۲\)](#)

چهار حکم دست دادن زن و مرد نامحرم

چهار حکم دست دادن زن و مرد نامحرم

«دست دادن زن و مرد نامحرم به يكديگر به اتفاق تمام علماء اسلام حرام است و از ضروريات دين شمرده می شود».[\(۳\)](#)

پنج حکم چت کردن با جنس مخالف و رد و بدل کردن صحبت های معمولی

پنج حکم چت کردن با جنس مخالف و رد و بدل کردن صحبت های معمولی

علماء درباره حکم چت کردن با جنس مخالف و رد و بدل کردن صحبت های معمولی معتقدند: «در صورتی که خوف فتنه و کشیده شدن به گناه وجود داشته باشد، جاييز نيست».[\(۴\)](#)

۱- توضیح المسائل مراجع: مطابق با فتاویٰ سیزده نفر از مراجع معظم تقليد، صص ۴۳۲ و ۴۳۳.

۲- تحریرالوسیله (ج ۲)، ۷۳۶ ۷۳۴.

۳- وسائل الشیعه، ص ۱۵۱.

۴- وسائل الشیعه، ص ۵۰۹.

شش حکم شوخی کردن با نامحرم

شش حکم شوخی کردن با نامحرم

بیشتر علمای عظام در موضوع حکم شرعی شوخی کردن با نامحرم می فرمایند: «اگر با قصد لذت (جنسی) باشد و یا بترسد به گاه بیفتد، جایز نیست». [\(۱\)](#)

هفت حکم ارتباط صمیمی بین دختر و پسر

هفت حکم ارتباط صمیمی بین دختر و پسر

شریعت مبارک اسلام، روابط دو جنس مخالف را با توجه به حد و حریمی تعریف می کند که در سنت و سیره حضرت رسول صلی الله علیه و آله به آن پرداخته شده است.

پیامبر گرامی اسلام در این باره می فرماید: «إِيَاكُمْ وَالَّذِي دُخُولُ عَلَيَّ النِّسَاءَ فَوَاللَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا خَلَّ رَجُلٌ بِأَمْرِهِ إِلَّا دَخَلَ الشَّيْطَانُ بِيَنْهُمْ؛ از اختلاط با زنان بپرهیزید. قسم به خدایی که نفسم به دست اوست، هیچ مردی با زنی خلوت نمی کند مگر آنکه شیطان، سومی آنها باشد». [\(۲\)](#)

قرآن کریم نیز در آیه ۲۵ سوره نسا و آیه ۵ سوره مائدہ زنان و مردان را از داشتن روابط دوستانه با جنس مخالف بر حذر داشته است:

وَمَنْ لَمْ يَسْئِتْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُ كُمْ مِنْ بَعْضٍ فَانِكُحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرِ مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتٍ أَخْدَانٍ فَإِذَا أُخْصِنَ فَإِنْ أَتَيْنَ

۱- تحریر الوسیله، ج ۲، ص ۱۲، محمد تقی بهجت، توضیح المسائل، ص ۶۵۸، تفسیر نمونه، ص ۲۵۰، توضیح المسائل مراجع، ص ۴۹۱، جامع المسائل، ص ۵۰۵، جامع الاحکام، ص ۴۱۹.

۲- علاءالدین متقی هندی، کنزالعملال فی سنن الاقوال و الافعال، تحقیق و تصحیح: شیخ بکری حیانی و شیخ صفوه الصفا، ص ۲۴۳.

بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْسَنَاتِ مِنْ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ حَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ.

و هر کس از شما، از نظر مالی نمی تواند زنان [آزاد] پاک دامن بایمان را به همسری [خود] درآورد، پس با دختران جوان سال با ایمان شما که مالک آنان هستید [ازدواج کند] و خدا به ایمان شما داناتر است. [همه] از یکدیگرید. پس آنان را با اجازه خانواده شان به همسری [خود] درآورید و مهرشان را به طور پسندیده به آنان بدھید [به شرط آنکه] پاک دامن باشند، نه زناکار و دوست گیران پنهانی نباشند. پس چون به ازدواج [شما] درآمدند، اگر مرتكب فحشا شدند، پس بر آنان نیمی از عذاب [مجازات] زنان آزاد است. این [پیشنهاد زناشویی با کنیزان] برای کسی از شماست که از آلایش گناه یم دارد و صبر کردن، برای شما بهتر است و خداوند، آمرزنده مهریان است... . (نساء: ۲۵)

الْيَوْمَ أَحَلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الدِّينِ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصِنَاتُ مِنْ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصِنَاتُ مِنْ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحْصَنَاتٍ غَيْرُ مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتٍ أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكُفُرُ بِالإِيمَانِ فَقَدْ حَبَطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ.

امروز هر چه پاکیزه است، بر شما حلال شد و طعام اهل کتاب برای شما و طعام شما برای آنان حلال است. همچنین نکاح زنان پارسای مؤمن و زنان پارسای اهل کتاب حلال شد، در صورتی که مهر آنها را بدھید و آنها هم زناکار نباشند و رفیق نگیرند و

هر کس به دین اسلام کافر شود، عملش تباہ شده است و در آخرت از زیان کاران خواهد بود. (مائده: ۵)

در میان فتاوای مراجع عظام تقلید در مورد رابطه صمیمی میان دختر و پسر نامحرم، فتوای مقام معظم رهبری بیانگر آن است که: «دوستی بین دختر و پسر جایز نیست؛ چون ترس افتادن به گناه در میان است. اما ارتباط شغلی، اگر باعث مفسدہ نشود و موازین شرع در آن رعایت شود، اشکال ندارد». [\(۱\)](#)

هشت حکم ارتباط تحصیلی بین دختر و پسر

هشت حکم ارتباط تحصیلی بین دختر و پسر

از نظر شرع مقدس اسلام، هر گونه ارتباط بین دختر و پسر، قبل از ازدواج، اعم از ارتباط مستقیم و غیر مستقیم، اگر با قصد لذت (جنسی) باشد یا خوف فتنه و ترس افتادن به گناه در آن ارتباط وجود داشته باشد، جایز نیست و اشکال دارد. این نیاز باید در چارچوب قوانین و دستورهای اسلام باشد تا به گوهر پاکی و عفت طرفین هیچ گونه خدشه ای وارد نشود.

مقام معظم رهبری و آیت الله سیستانی درباره حکم ارتباط تحصیلی بین دختر و پسر معتقدند: «ارتباط شغلی و حرفه ای و علمی و تحصیلی اگر باعث فتنه و مفسدہ نشود و موازین شرع در آن رعایت شود، اشکال ندارد». [\(۲\)](#) امام خمینی رحمه الله نیز در این زمینه معتقد است:

«ارتباط شغلی، حرفه ای، علمی و تحصیلی دختر و پسر اگر باعث فتنه و مفسدہ نشود و موازین شرع در آن رعایت شود، اشکال ندارد». [\(۳\)](#)

۱- سید علی خامنه‌ای، استفتائات، ترجمه: احمد رضا حسینی، صص ۲۲۹ ۲۵۶.

۲- اجویه الاستفتائات، ص ۴۰۱، توضیح المسائل مراجعت، ص ۴۶۲.

۳- رساله توضیح المسائل، صص ۱۴ و ۱۵.

ص: ۸۲

نه حکم نامه نگاری با نامحرم

نه حکم نامه نگاری با نامحرم

امام خمینی رحمة الله درباره حکم نامه نگاری با نامحرم معتقد است:

«طرح مسائلی که باعث ایجاد فتنه و فراهم آوردن زمینه فساد است، اشکال دارد». [\(۱\)](#)

ده حکم صحبت کوئنی که سبب جلب توجه می شود

ده حکم صحبت کوئنی که سبب جلب توجه می شود

خداوند متعال در بخشی از آیات ۳۲ و ۳۳ سوره احزاب، خطاب به زنان پیامبر، بر حفظ عفاف در سخن گفتن و پرهیز زنان از صحبت کردن به نرمی با نامحرمان تأکید ویژه ای دارد:

يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَشِتْنَ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنْ أَتَقْيَتْنَ فَلَا تَحْضُنْ بِالْقَوْلِ فَيُطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرْضٌ وَ قُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا وَ قَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَ لَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْمُأْوَلِيَّ وَ أَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَ آتِنَ الرَّكَاهَ وَ أَطْعِنَ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَ يُطَهِّرَ كُمْ تَطْهِيرًا.

ای زنان پیامبر، شما اگر تقوا داشته باشید، همانند دیگران نیستید. بنابراین، هرگز نرم و نازک با مردان، سخن مگویید تا آن که دلش بیمار است، به طمع افتاد، بلکه متین و نیکو سخن بگویید و خانه را منزلگاه خویش قرار دهید و هرگز مانند دوره جاهلیت نخستین، (برای نامحرمان) آرایش و خودآرایی نکنید و نماز را برپا دارید و زکات را پردازید و از خدا و رسولش اطاعت کنید.
(احزاب: ۳۲ و ۳۳)

۱- رساله توضیح المسائل، ص ۴۰.

آیت الله مکارم شیرازی درباره خانمی که با ناز و عشوه صحبت می‌کند، به صورتی که جلب توجه می‌کند و شهوت برانگیز است، چنین می‌فرماید:

به طور کلی، بر خانم‌ها لازم است از هر کاری که موجب تهییج و جلب توجه نامحرمان می‌شود، خودداری نمایند و صحبت کردن هم اگر با ناز و کرشمه و طوری باشد که موجب تهییج نامحرمان بشود، حرام است.^(۱)

ج) حکم حجاب

ج) حکم حجاب

قرآن کریم، برهنگی و کنار گذاشتن لباس را دام شیطان معرفی می‌کند و انسان‌ها را از فرو افتادن در چنین دامی بر حذر می‌دارد:

يَا بْنَى آدَمَ لَا - يُفْتَنَكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوِيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزُعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا سَوْآتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أُولِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ.

ای فرزندان آدم، مبادا شیطان شما را بفریید. آن چنان که پدر و مادر شما را از بهشت بیرون راند و لباسشان را از تنستان بیرون آورد تا عورتشان را به آنها بنمایاند. همانا شیطان و گروه وابسته به او، شما را از جایی [یا به گونه ای] می‌بینند که شما آنها را نمی‌بینید. ما شیاطین را اولیا و دوستان کسانی قرار دادیم که ایمان نمی‌آورند. (اعراف: ۲۷)

در سوره احزاب نیز خداوند به پیامبر سفارش می‌کند که بانوان بایمان را به حفظ حجاب و عفاف فرا بخواند:

۱- توضیح المسائل مراجع، ص ۴۲۹.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَذْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُعْذِنَ عَلَيْهِنَ مِنْ جَلَابِسِهِنَ ذَلِكَ أَذْنِي أَنْ يُعْرَفَ فَلَا يُؤْذِنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا.

ای پیامبر، به همسران و دختران خویش و بانوان با ایمان بگو که روپوش خود را برگیرند تا به عفاف و حریت شناخته شوند و گرفتار آزار هوس رانان نشوند و خداوند، آمرزنده و مهربان است. (احزاب: ۵۹)

از دیدگاه مراجع عظام تقليد نيز اصل حجاب برای زنان از ضروريات دين است و حکم کسانی که به آن بی اعتنایی کنند، حکم بی اعتنایی به دیگر تکاليف دینی است.^(۱) به همين دليل، امام خمينی رحمة الله درباره حجاب معتقد است: «جای شک نیست که حجاب یک امر ضروري از دیدگاه اسلام است و پوشش یک حکم اسلامی واجب برای زنان مسلمان است... آنها که زن ها را می خواهند ملعنه مردان و ملعنه جوانان فاسد قرار بدنهند، جنایت کارند. زن ها باید گول بخورند. زن گمان نکند اين مقام زن است که بزرگ کرده بیرون بروند، با سر باز و لخت، اين مقام زن نیست. زن باید شجاع باشد، زن آدم ساز است، زن، مربی انسان است.^(۲)

مقام معظم رهبری نيز در اين باره می فرماید:

آيا جنایتی از اين بزرگ تر نسبت به زن هست که زن را با آرایش، مدو جلوه گری زیورآلات سرگرم کنند و از او به عنوان یک ابزار و وسیله استفاده کنند؟ امروز سر و سینه را از زیورآلات پر کردن و آرایش و مدو لباس را بت قرار دادن، برای زن

۱- توضیح المسائل مراجع، صص ۴۱۷ ۴۱۵.

۲- توضیح المسائل مراجع، ص ۴۱۵.

انقلابی مسلمان ننگ است. چادر بهترین نوع حجاب و نشانه ملی ماست. اصل حجاب ضروری دین محسوب است، ولی بعضی فروع آن ممکن است ضروری نباشد و بی اعتنایی به اصل حجاب و عدم رعایت آن معصیت و گناه است.^(۱)

همچنین ایشان درباره حکم شرعی موضوع کراحت چادر سیاه برای زنان معتقد است: «این صحبت صحیح نیست و بهترین حجاب، پوشش چادر است و چادر سیاه هم بی اشکال است و کراحت ندارد».^(۲)

نظر مراجع دیگر نیز به این دیدگاه نزدیک است و معتقدند نه تنها موضوع کراحت داشتن چادر سیاه برای زنان، موضوعی باطل است، بلکه حجاب چادر را نیز برترین حجاب برای زن برشمرده اند.^(۳)

۴. بررسی فتاوی مراجع درباره عفاف در برنامه های نمایشی رسانه

۴. بررسی فتاوی مراجع درباره عفاف در برنامه های نمایشی رسانه

پس از تبیین اهمیت رعایت عفاف و حجاب از دیدگاه دین، لازم است اندکی درباره احکامی بیندیشیم که در جریان برنامه سازی در برنامه های نمایشی رسانه ملی باید به آنها توجه کرد.

بی شک، اجرای دستورهای الهی در تمام زوایای زندگی فردی و اجتماعی، آرزوی تمام معتقدان به ادیان الهی است و آنان که دین را عهده دار اداره بشر در همه امور زندگی حتی در شئون اجتماعی و سیاسی می دانند، باید در پی نشان دادن مجاری احکام در موضع عمل باشند. کشف احکام الهی از سویی، نیازمند آشنایی کامل با منابع احکام و

۱- توضیح المسائل مراجع، ص ۴۱۶.

۲- توضیح المسائل مراجع، ص ۴۲.

۳- توضیح المسائل مراجع، صص ۴۲۷ و ۴۲۸.

توانایی استخراج احکام از آن منابع و از سوی دیگر، شناخت کامل موضوعات مورد ابتلاست. استخراج مسائل فقهی برای کاربرد در رسانه ها اهمیت خاصی دارد؛ زیرا بیانگر موضع اجتماعی فقاهت دینی است و سهل انگاری در آن موجب بی رنگ شدن شریعت در فضای اجتماعی و زمینه ساز ترویج تفکر جدایی دین از دیگر نهادهای جامعه می شود. وضعیت کنونی دخالت فقه در برنامه سازی رسانه ها بدین گونه است که یا استفتائاتی بر حسب نیاز رسانه به فقیه ارائه می شود یا فقیه برنامه های رسانه ها را به صورت جزئی مشخص و ارزیابی می کند و بر حسب مورد در قالب بیان حکم کلی مسئله یا همراه با تعیین مصدق، راهنمایی های لازم را انجام می دهد. برای مثال، می گوید: آهنگ پخش شده در این برنامه، طرب انگیز و حرام است یا در برنامه های طنز نباید بدون علت، به شخصیت افراد توهین شود. صحنه های این سریال مرد فرهنگ ابتذال است یا لازم است حساسیت عمومی را نسبت به مسائل اجتماعی و سیاسی در فیلم ها و سریال ها به گونه ای تحریک کرد. از میان پرسش هایی که در جریان ساخت برنامه ها به ویژه سریال ها پیش می آید و پاسخ آنها برای مخاطبان رسانه ها نیز قابل توجه است، به این موارد می توان اشاره کرد.

آیت الله صافی گلپایگانی در این باره فرموده است:

درباره نگاه مرد به زن نامحرم، فتوایی که از سوی مراجع اعلام شده، حاکی از آن است که اگر زنی مقید به حفظ حجاب و حدود شرعی باشد، نگاه عمدی به وی (به جز گردی صورت و دست ها) مطلقاً حرام است. اما درباره نگاه به گردی صورت و دست ها اگر به قصد حرام نباشد و مفسده ای هم در پی نداشته

باشد، بیشتر فقهاء آن را جایز می دانند. اما اگر زنی مقید به حفظ حجاب و حدود شرعی نباشد (مانند زنان غیر مسلمان که پیرو سایر ادیان هستند یا زنان مسلمان بادیه نشین که قسمت هایی از موها و سایر اعضا را به طور متعارف نمی پوشانند)، نگاه عمده به وی، اگر به قصد حرام نباشد و مفسدۀ ای هم در پی نداشته باشد، جایز است.^(۱)

آیت الله مکارم شیرازی نیز در این باره فرموده است:

نگاه به عکس و فیلم زن نامحرم نیز تا حدودی تابع فتوای بالاست. یعنی نگاه به عکس و فیلم زنی که حدود شرعی را رعایت کرده و محجب است، اگر به قصد حرام نباشد، جایز است. اما درباره زنی که ملزم به رعایت حجاب نیست، دو نوع حکم صادر شده است. گروهی از فقهاء که نگاه غیر نگاه آسود به زن غیر محجبه را جایز دانسته اند، نگاه به عکس و فیلم این گونه زنان را نیز تابع همان حکم دیده و جایز می دانند. اما برخی دیگر از فقهاء نگاه به اعضا ای را که مطابق حدود شرعی باید پوشانده شود، جایز نمی دانند. درباره عکس و فیلم زن غیر محجبه آرای گوناگونی دارند. گروهی معتقدند چون عکس و فیلم، حکم خود انسان را ندارد، نگاه به عکس و فیلم زنان غیر مستور جایز است. اما گروهی دیگر از فقهاء بر این عقیده اند که حکم فیلم و عکس با خود انسان تفاوتی ندارد. اما اگر آن زن نا آشنا باشد، اشکالی ندارد. درباره فیلم نیز حکم فیلم زنده با فیلمی که قبل ضبط شده، متفاوت است.^(۲)

۱- لطف الله صافی گلپایگانی، جامع الاحکام، صص ۲۳۰ و ۲۳۱.

۲- رساله توضیح المسائل، صص ۱۲۴ و ۱۲۵.

درباره ابراز احساسات زنان و مردان نامحرم در فیلم ها و سریال هایی که نقش همسر یا مادر و فرزند را در مقابل یکدیگر ایفا می کنند، اگر قصد گناه در میان نباشد، میزان ابراز احساسات به تهییج و تحریک بازیگران و مخاطبان نینجامد و امر خلاف شرعی صورت نگیرد، نمی توان به حرام بودن این گونه ابراز احساسات حکم داد.

یکی دیگر از موارد و مسائل مهمی که در برنامه های رسانه ای نیازمند حکم مراجع عظام تقليد هستیم، حضور زنان خارجی در برخی برنامه های رسانه نظیر سریال ها یا مستندات تولید صدا و سیما یا افرادی است که به عنوان مجری، گوینده یا خبرنگار در برنامه های خبری شبکه های برونو مرزی صدا و سیما فعالیت می کنند.

این موضوع شاید در سال های اخیر در فیلم های سینمایی، بیشتر از همیشه جلوه یافته است. به همین دلیل، پرسیده اند: «اگر برای تهییه فیلمی که برای صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران در خارج از کشور از زن اجنبی بدون حجاب اسلامی، یعنی بدون چادر و روسری و پوشش استفاده شود، چه حکمی دارد؟»

برخی مراجع تقليد، پاسخ هایی به این شرح داده اند:

نگاه کردن به سر و صورت و گردن و دست های زنان غیر مسلمان تا جایی که معمولاً نمی پوشانند، بدون قصد لذت و ریبه اشکال ندارد. بنابراین، اگر مستلزم مفسده نبوده و ترویج باطل هم محسوب نشود، فی نفسه اشکال ندارد.^(۱)

۱- آیت الله خامنه ای، فتوای مراجع تقليد درباره بازیگران خارجی بدون حجاب در صدا و سیما، <http://www.khabaronline.ir/detail/85848>

چنانچه تحریک کننده باشد، جایز نیست.^(۱)

در صورتی که از غیر مسلمانان بوده و به صورت برهنه یا نیمه برهنه ظاهر نشود، مانع ندارد.^(۲)

اگر با حالت زننده و مهیج فیلم برداری نشود، حرام نیست، گرچه ترک آن در غیر حالت ضرورت بهتر است.^(۳)

موضوع مهم دیگر در ساخت برنامه های نمایشی در رسانه ملی، ساخت فیلم ها و سریال هایی است که سوزه آنها رعایت نکردن حجاب است. در این مورد از برخی مراجع عظام تقليد سؤال شده است که اگر سوزه یا قالب موضوع حاکم بر فیلمی اقتضا کند کارگردان یا بازیگران مؤنث (مسلمان یا غیر مسلمان) حجاب کامل یا اصلًا حجاب را رعایت نکنند، ساخت، نمایش و تماشای چنین فیلمی از نظر شرعی چه حکمی دارد؟

هر گونه فیلمی که در ساخت آن ضوابط شرعی اهمال شود یا مفاسدی بر آن مترتب باشد، اشکال دارد، بلکه ساختن، نمایش و تماشای آن جایز نیست.^(۴)

اگر ساختن فیلم مستلزم انجام کاری خلاف شرع باشد، جایز نیست.^(۵)

اشکال دارد.^(۶)

۱- آیت الله محمد حسین شاهروdi، فتوای مراجع تقليد درباره بازیگران خارجی بدون حجاب در صدا و سیما،
<http://www.khabaronline.ir/detail/85848>

۲- آیت الله تبریزی، فتوای مراجع تقليد درباره بازیگران خارجی بدون حجاب در صدا و سیما،
<http://www.khabaronline.ir/detail/85848>

۳- آیت الله علوی گرانی، فتوای مراجع تقليد درباره بازیگران خارجی بدون حجاب در صدا و سیما،
<http://www.khabaronline.ir/detail/85848>

۴- آیت الله خامنه‌ای؛ نشریه نصیحت شماره ۱۵۶.

۵- آیت الله فاضل لنکرانی، نشریه نصیحت شماره ۱۵۶.

۶- آیت الله صافی گلپایگانی، نشریه نصیحت شماره ۱۵۶.

بر زن واجب است بدن و زینت خود را از نامحرم بپوشاند و اختلاط زن و مرد جایز نیست و ساختن فیلم یا سوژه آن معجز ارتکاب معصیت نمی شود و تماشای فیلم های مزبور نیز چنانچه موجب تهییج شهوت بر حرام یا مستلزم گوش دادن به موسیقی لهوی باشد، جایز نیست.^(۱)

اگر ساخت آن مستلزم نگاه محروم است، جایز نیست، همچنین اگر مفسده بر آن مترب باشد و نمایش آن دایر مدار مفسده و عدم آن است.^(۲)

دیدن نامحرم از طریق تلویزیون و شنیدن صدای آنها که مقرون به فساد و ریبه است، اشکال دارد و بعضی اقسام آن حرام یقینی است.^(۳)

در مورد مسلمانان جایز نیست و در مورد غیر مسلمانان در صورتی جایز است که منشأ فسادی نباشد.^(۴)

همچنین آیت الله مکارم شیرازی در این باره فرموده است:

درباره همکاری و اختلاط بازیگران و دست اندر کاران زن و مرد در فعالیت رسانه ای همان حکمی جاری است که درباره اختلاط زن و مرد نامحرم در اماکن عمومی صادر می شود. بدین معنا که اگر این اختلاط باقصد گناه انجام نشود، عمل حرامی در حین این انجام نگیرد و عواقب گناه آلودی در پی نداشته باشد، اشکالی

- ۱- آیت الله تبریزی، نشریه نصیحت شماره ۱۵۶.
- ۲- آیت الله سیستانی، نشریه نصیحت شماره ۱۵۶.
- ۳- آیت الله بهجت، نشریه نصیحت شماره ۱۵۶.
- ۴- آیت الله مکارم شیرازی، نشریه نصیحت شماره ۱۵۶.

ندارد. اما بهتر است تا جایی که مقدور است و مانع انجام صحیح کارها نمی شود، از اختلاط زن و مرد نامحرم پرهیز شود.^(۱)

موضوع دیگر از موردهای نیاز رسانه به فتاوی مراجع عظام تقليد، فعالیت های رسانه ای آموزش هنرپیشه ها و بازیگران زن به وسیله مردان است. در این مورد از برخی مراجع سؤال شده است: آیا دختران و زنان می توانند برای بازی در فیلم یا تئاتر آموزش بازیگری بینند با توجه به آنکه مربی آنان معمولاً مردان هستند؟

اگر مربی، مرد است و آموزش ذکر شده فسادی دارد، جایز نیست. در فرض سؤال چنانچه موجب فساد است یا مراعات حجاب شرعی نمی شود یا جلب نظر نامحرم می شود، جایز نیست.^(۲)

اختلاط زن و مرد جایز نیست و همچنین اگر موجب مفسدہ یا ترک واجب یا فعل حرامی شود، جایز نیست.^(۳)

جایز نیست.^(۴)

اختلاط زن و مرد که معرض فساد و وقوع در حرام است، مثل شوخی کردن با همدمیگر و مسخره بازی درآوردن به اسم نمایش، جایز نیست.^(۵)

اگر مستلزم امر حرامی مثل نگاه مستقیم زن و مرد یا تماس بدنی باشد، جایز نیست.^(۶)

۱- رساله توضیح المسائل، ۱۳۸۱؛ صص ۲۶۰ ۲۶۲.

۲- آیت الله خامنه ای، سؤال و جواب از مراجع عظام تقليد،
<http://www.hawzah.net/fa/article/articleview/65596>

۳- آیت الله بهجهت، سؤال و جواب از مراجع عظام تقليد،
<http://www.hawzah.net/fa/article/articleview/65596>

۴- آیت الله صافی گلپایگانی، سؤال و جواب از مراجع عظام تقليد،
<http://www.hawzah.net/fa/article/articleview/65596>

۵- آیت الله تبریزی، سؤال و جواب از مراجع عظام تقليد،
<http://www.hawzah.net/fa/article/articleview/65596>

۶- آیت الله فاضل لنکرانی، سؤال و جواب از مراجع عظام تقليد،
<http://www.hawzah.net/fa/article/articleview/65596>

در صورتی که مربی آن، زن باشد و هدف صحیح فرهنگی برای این بازی ها وجود داشته باشد، مانعی ندارد.^(۱)

درباره تشکیل گروه های مختلف سرود و موسیقی و اجرای برنامه های مختلف رسانه ملی، پرسیده شده است: «آیا تشکیل چنین گروه ها و شرکت در محافلی که آنها برنامه اجرا می کنند، چاپ عکس و ترویج آن از سوی برخی مطبوعات یا پخش آن از تلویزیون چه صورت دارد؟»

در صورت بدآموزی و ترتیب مفسده حرام است و هر عملی که سبب ترویج حرام باشد، حرام است.^(۲)

امور مذکوره در سؤال، خلاف شرع و حرام است و مفاسد آن بر کسی پوشیده نیست.^(۳)

ترویج اموری که مبدأ فساد در جامعه شود، جایز نیست.^(۴)

جایز نیست.^(۵)

حرام است.^(۶)

همچنین از برخی مراجع عظام تقليد پرسیده شده است: معمولاً مرسوم است در جشنواره های هنری کشوری و منطقه ای، از گروه های سرود آن هم با ادوات و ابزاری مانند دوتار، شش تار، پیانو، تمبک، دایره و رقص دسته جمعی و چوب بازی استفاده می شود. حکم الله را در این

۱- آیت الله مکارم شیرازی؛ سؤال و جواب از مراجع عظام تقليد،
<http://www.hawzah.net/fa/article/articleview/65596>

۲- آیت الله خامنه ای، سؤال و جواب از مراجع عظام تقليد،
<http://www.hawzah.net/fa/article/articleview/65596>

۳- حضرت آیت الله صافی، سؤال و جواب از مراجع عظام تقليد،
<http://www.hawzah.net/fa/article/articleview/65596>

۴- حضرت آیت الله تبریزی، سؤال و جواب از مراجع عظام تقليد،
<http://www.hawzah.net/fa/article/articleview/65596>

۵- آیت الله بهجت، سؤال و جواب از مراجع عظام تقليد،
<http://www.hawzah.net/fa/article/articleview/65596>

۶- آیت الله مکارم شیرازی، سؤال و جواب از مراجع عظام تقليد،
<http://www.hawzah.net/fa/article/articleview/65596>

زمینه، بیان فرمایید. چنانچه اشکال شرعی دارد، مشاهده می شود که مسائل فوق الذکر در سیماهای جمهوری اسلامی نیز پخش می گردد. استفاده از آن برای ما چه حکمی دارد؟

حضرت آیت الله خامنه ای در مورد حکم این سؤال فرموده است:

اگر در نظر شنونده از قسم خوانندگی و نوازنندگی مطرب لهوی که غالباً در مجالس لهو و گناه از آن استفاده می شود، نباشد، گوش دادن به آن اشکال ندارد، و گرنه جایز نیست و مجرد پخش از صدا یا سیما، حجت شرعی بر اباده و حلیت آن برای شنونده نیست.^(۱)

۵. اهداف و سیاست های رسانه ملی در تولید برنامه در زمینه حجاب و عفاف

۵. اهداف و سیاست های رسانه ملی در تولید برنامه در زمینه حجاب و عفاف

اهداف و سیاست های کلی صدا و سیما در مورد موضوع حجاب و عفاف در سال ۱۳۸۵ در جزوی ای با عنوان «سیاست های اجرایی افق رسانه» تعیین شده است و تمام برنامه سازان در گروه های مختلف از جمله گروه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی، اقتصادی، خانواده، کودک و نوجوان و جوان و... موظف به رعایت آن هستند.

پیشوایی و رضایی بر اساس سند چشم انداز افق رسانه ملی، مهم ترین اصول یادشده را چنین بر Shrudeh اند:

۱. تبیین آثار زیان بار روابط ناسالم و غیر شرعی دختران و پسران و ارائه الگوی روابط سالم؛

۱ - ۲۶- سؤال و جواب از مراجعت عظام تقلید، آیت الله خامنه ای،
<http://www.hawzah.net/fa/article/articleview/65596>

۲. ترویج حجاب و حیا در برخورد با نامحرم؛
۳. تبیین و تشریح ضرورت حفظ حریم های ارزشی در برخورد با نامحرم؛
۴. تبیین نقش حجاب و عفاف در حراست از سلامت و امنیت فرد، خانواده و اجتماع؛
۵. ترغیب به خویشتن داری و تهذیب نفس؛
۶. نمایش و ترویج نمادها و جلوه های دینی نظری پوشش و آرایش مناسب، نمادهای اسلامی و...؛
۷. بیان زیان ها و تقبیح پوشش مغایر با هنجارهای اجتماعی؛
۸. ارائه و ترویج الگوهای مطلوب و جذاب حجاب و عفاف؛
۹. ایجاد تنفر نسبت به تقلید از پوشش و آرایش غربی از طریق تحقیر و تقبیح مدپرستی و تقلید ناروا از فرهنگ غرب؛
۱۰. تبیین آثار زیان بار آزادی های نامشروع در جوامع غربی؛
۱۱. ترسیم و افشاری اشکال مدرن استفاده ابزاری از زنان در غرب؛
۱۲. ارتقا و تعمیق باورها و ارزش های دینی و گسترش آن در داخل و خارج از کشور؛
۱۳. ارتقای آگاهی عمومی به مبانی، معارف و ثمرات گران بار دین میین اسلام؛
۱۴. تعمیق علائق و تشدید احساسات نسبت به مفاهیم، مکانها و شخصیت های مقدس دینی؛
۱۵. ترویج رفتارها، آداب، عادات و سنن اسلامی؛
۱۶. خنثی سازی و مقابله با تهاجم مادی گرایانه رسانه های استکباری؛

۱۷. بازگویی و تقویت آرامش، امنیت و احساس خوش بختی حاصل از پای بندی به دین و اعتقاد به دستورات الهی؛
۱۸. ترویج، حفظ و گسترش ارزش های انسانی و فضایل اخلاقی در جامعه؛
۱۹. معرفی ابعاد زندگی بزرگانی از تاریخ امم، پیامبران و صالحانی که در خدمت به مردم موفق بودهاند؛
۲۰. ترغیب و تشویق مردم به ایثار، فداکاری، حماسه‌آفرینی و جان‌فشنای برای اعتلای کشور و جامعه؛
۲۱. القای حس امنیت، خودباوری، امید، اعتماد به نفس، عزت و غرور ملی در جامعه؛
۲۲. تبیین نقش عبادات به ویژه نماز و روزه در آرامش بخشی و ارتقای فرهنگ جوامع؛
۲۳. ارتقای آگاهیهای جامعه نسبت به آثار زیان بار بیدینی و گسترش تنفس عمومی نسبت به آن؛
۲۴. تبیین، نقد و ارزیابی مبانی، مبادی و آثار عملی مکاتب و مسالک مادی؛
۲۵. طرح و تبیین ابعاد و زوایای ماتریالیستی لیبرال دموکراسی و مظالم ناشی از آن؛
۲۶. به نمایش کشیدن تعارضات فکری و کمبودهای روانی ناشی از اعتقاد به مکاتب و نظامهای العادی خصوصاً برای اقشار جوان؛
۲۷. نمایش و ترسیم عمق مفاسد اخلاقی و معضلات انسانی جوامع بی‌دین و روی گردان از معنویت به خصوص برای خانوادهها و جوانان؛

۲۸. تبیین ناتوانی و نارسایی و دست آوردهای محدود مادی در ارضا و پاسخگویی به نیازهای کمالطلبانه انسان؛

۲۹. تصویر احساس ناامنی، بیناگی و پوچی ناشی از بیاعقادی به خداوند و جهان آخرت؛

۳۰. رعایت فرهنگ احترام نسبت به ارزش‌های اعتقادی دینی، هنگارهای فرهنگی، میراث بومی و مفاخر ملی در برنامه‌ها؛

۳۱. نمایش هرگونه تماس بدنی (عمدی یا غیرعمدی) زن و مرد ممنوع است؛

۳۲. نمایش هرگونه تماس بدنی غیر متعارف مرد با مرد و زن با زن ممنوع است؛

۳۳. نمایش هرگونه بدحجابی در برنامه‌ها ممنوع است؛

۳۴. تظاهر زن و مرد به الگوی رفتاری جنس مخالف ممنوع است؛ مگر در مواردی که به منظور تحقیر یا تضعیف این رفتار صورت گیرد؛

۳۵. باید از اختلاط بیمورد زن و مرد در تولیدات تلویزیونی (در صحنه‌های نظری: عروسی، میهمانی خانوادگی، فضاهای کاری و همچنین جشنها) خودداری شود؛

۳۶. به تصویر کشیدن الگوهای رفتاری برگرفته از فرهنگ مخرب یگانه (مگر به منظور تقبیح آن) ممنوع است؛

۳۷. پخش برنامه‌هایی که مرد عادی سازی روابط افراد نامحرم و شکستن حریمهای شرعی میان آنان می‌گردد، ممنوع است؛

۳۸. طرح ترکیهای عشقی هوس آسود (مثلثهای عشقی یا بیشتر) مگر به منظور تقبیح آن، ممنوع می‌باشد؛

۳۹. روابط میان دختر و پسر در دوران قبل از ازدواج باید مطابق با

موازین شرعی باشد و به صورت معقول و منطقی به تصویر کشیده شود؛

۴۰. در برنامهها، به خصوص آثار نمایشی باید الگوی صحیح و مشروع مراودات و تعاملات اجتناب ناپذیر اشخاص نامحرم (در سطح جامعه، مثلًا در محیط کار یا فضاهای آموزشی) ارائه شود؛

۴۱. در برنامهها، آسیبشناسی دوستیابی و نمایش فرجام دوستی های ناسالم و غیر متعارف بین زن و مرد تأکید شود؛

۴۲. در گفت و گوی زن و مرد از افعال مفرد که بیانگر نوعی نزدیکی و دوستی است، خودداری شود؛

۴۳. زن و مرد نامحرم، یکدیگر را با نام کوچک خطاب نکنند؛

۴۴. در مصاحبهها و گفت و گوها، مجری و مصاحبه شونده از یک جنس باشند، مگر در مواردی که بر حسب ضرورت برنامه، غیر هم جنس باشند.^(۱)

۶. جمع بندی شاخص های نهایی عفاف اسلامی در برنامه های نمایشی

۶. جمع بندی شاخص های نهایی عفاف اسلامی در برنامه های نمایشی

با توجه به بررسی فتاوی مراجع عظام تقليد درباره موضوع عفاف در برنامه های نمایشی رسانه و ضوابط، اهداف و سیاست های رسانه ملی در تولید برنامه (که شرح آن در بخش های قبلی گذشت)، شاخص های زیر را به عنوان شاخص های نهایی عفاف اسلامی بررسی می کنیم. به عبارت دیگر، محتوای سریال های «ستایش» و «فاصله ها» را از نظر این شاخص ها تحلیل می کنیم.

این شاخص ها عبارت است از: پرهیز از نگاه غیر متعارف به نامحرم،

.۱- همان، صص ۴۳-۵۵

پرهیز از حضور در مکان خلوت یا تنها بودن با یکدیگر، پرهیز از ارتباط خصوصی میان زن و مرد نامحرم، استفاده نکردن از لوازم آرایشی یا زیستی در حضور نامحرم، داشتن پوشش مناسب آن گونه که در شرع آمده است؛ داشتن لحن پسندیده با نامحرم (صحبت آرام با یکدیگر، پرهیز از به کارگیری واژه های رشت و زننده و پرهیز از صحبت با ناز و کرشمه با همدیگر، پرهیز از روابط عشقی قبل از ازدواج میان دختر و پسر نامحرم، خودداری از نگاه از روی ریبه یا نگاه آلوده)، پرهیز از رفتارهای جلف مانند بلند خنده دن، ادا و اطوارهای بچه گانه و رفتارهای لایت منشانه، پرهیز از شوخی میان زن و مرد نامحرم، پرهیز از آشکار کردن موی در مقابل نامحرم، پرهیز از پوشیدن لباس های تنگ، چسبان و بدن نما در مقابل نامحرم.

فصل سوم: یافته ها و پیشنهادها**اشاره**

فصل سوم: یافته ها و پیشنهادها

زیر فصل ها

۱. یافته های تحقیق

۲. پیشنهادها

۳. محدودیت های تحقیق

ص: ۱۰۱

۱. یافته های تحقیق

۱. یافته های تحقیق

در این بخش ابتدا به صورت گذرا به نتایج حاصل از تحلیل محتوای دو سریال مورد بررسی در این پژوهش (سریال های ستایش و فاصله ها) اشاره می کنیم. در بخش های بعدی با توجه به این نتایج، به بیان راهبردها و راهکارهای رسانه ای مورد نظر در بحث عفاف و برنامه های نمایشی رسانه خواهیم پرداخت.[\(۱\)](#)

مهم ترین نتایج حاصل از تحلیل محتوای دو سریال مورد بررسی در این پژوهش نشان می دهد:

بیشترین مکان ارتباط در روابط زن و مرد نامحرم در سریال «فاصله ها»، «دیگر فضاهای» (۸/۲۰ درصد)، « محل کار» (۱۱ درصد) و سپس پارک و فضاهای تفریحی (۱۰/۷۷ درصد) بوده است. کمترین مکان ارتباط در روابط زن و مرد در سریال «فاصله ها» به مقوله های محل تحصیل (۰/۰) و ارتباط اینترنتی (۰/۲۰ درصد)، مربوط است.

در سریال «ستایش»، بیشترین فراوانی روابط زن و مرد به تفکیک مکان ارتباط، به مقوله «خانه» (۴۱/۳ درصد)، محل کار (۳۷/۵ درصد)، «دیگر فضاهای» (۶/۸ درصد) و «پارک و فضاهای تفریحی» (۶/۵ درصد)

۱- لازم به ذکر است نتایج کامل و یافته های موردی هریک از متغیرها به همراه جداول مربوطه در بخش ضمایم این پژوهش، گنجانده شده است.

مربوط است. کمترین فراوانی مکان ارتباط در روابط زن و مرد در سریال «ستایش»، به مقوله های « محل تحصیل» (دانشگاه یا دبیرستان) (۰)، «ارتباط اینترنتی، سایبر یا چت» (۰)، کافی شاپ و رستوران (۴/۱ درصد) و «نا مشخص» (۹۱/۲ درصد) ربط دارد.

بیشترین مکان ارتباط منفی در روابط زن و مرد در سریال «فاصله ها»، « محل کار» (۴/۳۸ درصد)، «خانه» (۸/۱۷ درصد) و سپس «دیگر فضاهای» (۲/۱۶ درصد) است. کمترین مکان ارتباطات منفی در روابط زن و مرد در سریال «فاصله ها» به مقوله های محل تحصیل (۰) مربوط است.

در سریال «ستایش»، بیشترین فراوانی مکان روابط منفی میان زن و مرد به مقوله «خانه» (۷/۴۷ درصد)، محل کار (۱/۲۴ درصد)، «دیگر فضاهای» (۴/۸ درصد) و «پارک و فضاهای تفریحی» (۵/۶ درصد) مربوط است. کمترین فراوانی مکان ارتباط منفی در روابط زن و مرد در سریال «ستایش»، به مقوله های « محل تحصیل» (۰) و «ارتباط اینترنتی» (۰) مربوط است.

بیشترین فراوانی در سریال «فاصله ها» از نظر زمان ارتباط، به محدوده زمانی شب (۴۰ درصد)، محدوده زمانی ظهر (۲/۲۱ درصد) و سپس محدوده زمانی «نامشخص» (۹/۲۰ درصد) مربوط است. کمترین فراوانی در این زمینه به محدوده زمانی صبح (۵ درصد) و سپس عصر (۸/۱۲ درصد) مربوط است.

در سریال «ستایش»، بیشترین مقدار فراوانی از نظر زمان به زمان شب (۳۴ درصد)، زمان نامشخص (۶/۳۰ درصد) و زمان عصر (۳/۲۲ درصد) مربوط است. کمترین مقدار فراوانی در این زمینه نیز به محدوده زمانی صبح (۲/۵ درصد) و ظهر (۸ درصد) مربوط است.

در ۷/۳ درصد از روابط زن و مرد در سریال «فاصله ها»، ارتباط خصوصی زن و مرد نامحرم وجود دارد. همچنین در ۱ درصد از صحنه های سریال «ستایش»، ارتباط خصوصی زن و مرد نامحرم وجود دارد.

در ۹/۱ درصد از صحنه های مربوط به روابط زن و مرد در سریال «فاصله ها»، صحبت کردن با ملاطفت و ناز و عشوه با یکدیگر وجود دارد. همچنین در ۸/۰ درصد از صحنه های سریال «ستایش»، صحبت کردن با ملاطفت و ناز و عشوه بین زن و مرد وجود دارد.

در ۲ درصد از صحنه های مربوط به روابط زن و مرد در سریال «فاصله ها»، رفتارهای جلف و سبک میان زن و مرد وجود دارد. همچنین در ۶/۱ درصد از صحنه های سریال «ستایش»، رفتارهای جلف میان زن و مرد وجود دارد.

در ۶/۳ درصد از صحنه های مربوط به روابط زن و مرد در سریال «فاصله ها»، شوخی میان زن و مرد نامحرم وجود دارد. در ۴/۱ درصد از صحنه های سریال «ستایش» نیز شوخی میان زن و مرد نامحرم وجود دارد.

فراوانی موی آشکار زن در مقابل مرد در همه صحنه های هر دو سریال مورد بررسی، صفر است. به عبارت دیگر، موی آشکار دختر در مقابل پسر در دو سریال مورد بررسی وجود ندارد.

در ۱/۷ درصد از روابط زن و مرد در سریال «فاصله ها»، گفت و گوی زن و مرد با افعال مفرد وجود دارد. همچنین در ۴/۷ درصد از صحنه های سریال «ستایش»، گفت و گوی زن و مرد با افعال مفرد وجود دارد.

در ۹/۷ درصد از روابط زن و مرد در سریال «فاصله ها»، زن و مرد نامحرم، یکدیگر را با نام کوچک خطاب کرده اند. در ۸ درصد از

صحنه های سریال «ستایش» نیز زن و مرد نامحرم، یکدیگر را با نام کوچک خطاب کرده اند.

در ۴/۲۲ درصد از صحنه های مربوط به روابط زن و مرد در سریال «فاصله ها»، روابط عاشقانه پیش از ازدواج میان دختر و پسر نامحرم وجود دارد و در ۶/۷۷ درصد از روابط زن و مرد در این سریال، روابط عاشقانه پیش از ازدواج میان دختر و پسر نامحرم وجود ندارد. همچنین در ۴/۱۰ درصد از صحنه های سریال «ستایش»، روابط عاشقانه پیش از ازدواج میان دختر و پسر نامحرم وجود دارد و در ۶/۸۹ درصد از روابط زن و مرد در این سریال، روابط عاشقانه پیش از ازدواج میان دختر و پسر نامحرم وجود ندارد.

در ۷/۰ درصد از صحنه های مربوط به روابط زن و مرد در سریال «فاصله ها»، پوشش تنگ و چسبان زن در مقابل مرد نامحرم وجود دارد و در ۳/۹۹ درصد از روابط میان زن و مرد در این سریال، این نوع پوشش وجود ندارد. در ۳۵/۰ درصد از صحنه های سریال «ستایش» نیز این نوع پوشش زن در مقابل مرد وجود دارد و در ۶/۹۹ درصد از روابط میان زن و مرد در این سریال، این نوع پوشش وجود ندارد.

در ۹/۰ درصد از صحنه های مربوط به روابط زن و مرد در سریال «فاصله ها»، لوازم زینتی آشکار زن در برابر مرد وجود دارد و در ۱/۹۹ درصد از روابط زن و مرد در این سریال لوازم زینتی آشکار از سوی زن در مقابل نامحرم وجود ندارد. همچنین در ۷/۰ درصد از صحنه های سریال «ستایش»، لوازم زینتی آشکار زن در مقابل نامحرم وجود دارد و در ۳/۹۹ درصد از روابط زن و مرد در این سریال لوازم زینتی آشکار از سوی زن در مقابل نامحرم وجود ندارد.

ص: ۱۰۵

بیشترین فراوانی نوع حجاب زن در مقابل مرد در سریال «فاصله ها»، حجاب «مانتو، شلوار و روسری» (۶/۳۷ درصد)، «مانتو، شلوار و شال» (۳/۲۷ درصد) و «چادر، مانتو، شلوار و مقنعه» (۲۵ درصد) است. کمترین فراوانی نوع حجاب زن در مقابل مرد در این سریال، حجاب «ستنی» (۵/۰ درصد)، «چادر، مانتو، شلوار و شال» (۲ درصد)، «مانتو، شلوار، مقنعه» (۳ درصد) است.

در سریال «ستایش»، بیشترین نوع حجاب زن در مقابل مرد، نوع حجاب «چادر، مانتو، شلوار و مقنعه» (۱/۲۶ درصد)، «چادر، مانتو، شلوار و شال» (۳/۱۹ درصد)، «مانتو، شلوار و مقنعه» (۱۹ درصد) و «مانتو، شلوار و شال» (۴/۱۸ درصد) بوده است. همچنین کمترین نوع حجاب نقش زن در مقابل مرد در سریال «فاصله ها»، نوعی حجاب «ستنی» (۵/۰ درصد)، «چادر، مانتو، شلوار و شال» (۷/۴ درصد)، «مانتو، شلوار و روسری» (۷ درصد) و «دیگر پوشش ها» (۷/۴ درصد) است.

در روابط بین زن و مرد، در سریال «فاصله ها»، بیشترین فراوانی نوع پوشش زن در مقابل مرد، پوشش «مانتو بلند» (۶/۴۰ درصد)، پوشش «چادر» (۵/۳۰ درصد) و «مانتو کوتاه» (۳/۲۷ درصد) است. همچنین کمترین نوع پوشش زن در مقابل مرد، «پوشش ستنی» (۵/۰ درصد) است، اما در روابط بین زن و مرد در سریال «ستایش»، بیشترین نوع پوشش زن در مقابل مرد، پوشش «چادر» (۵/۵۲ درصد)، پوشش «مانتوی بلند» (۳/۳۷ درصد) و پوشش «مانتوی کوتاه» (۸/۴ درصد) است. همچنین کمترین نوع پوشش زن، «پوشش ستنی» (۴/۰ درصد) است.

در ۳/۲۷ درصد از روابط بین زن و مرد در سریال فاصله ها، حجاب و پوشش اسلامی زن در مقابل مرد رعایت نشده و در ۷/۷۲ درصد از

ص: ۱۰۶

روابط، حجاب و پوشش اسلامی زن در مقابل نامحرم رعایت شده است. همچنین در ۸/۴ درصد از روابط میان زن و مرد در سریال «ستایش»، حجاب و پوشش اسلامی زن در مقابل مرد رعایت نشده و در ۲/۹۵ درصد از روابط، حجاب و پوشش اسلامی زن در مقابل نامحرم رعایت شده است.

۲. پیشنهادها

اشاره

۲. پیشنهادها

با توجه به نتایج و یافته‌های حاصل از بررسی و تحلیل دو نمونه موردی از برنامه‌های نمایشی رسانه ملی، به مهم‌ترین پیشنهادها و بیان راهکارها در راستای یافته‌ها و نتایج این پژوهش درباره «عفاف» اشاره می‌کنیم.

الف) تعریف و تعیین محدوده عفاف برای برنامه سازان

الف) تعریف و تعیین محدوده عفاف برای برنامه سازان

اولین و ضروری ترین گام برای ترویج عفاف از طریق تلویزیون این است که حجاب و عفاف به طور مشخص، تعریف و مرزهای آن به طور شفاف مشخص شود. تا زمانی که این امر صورت نگیرد، هر نوع تلاش برای ترویج و فرهنگ سازی در این زمینه بی نتیجه خواهد بود.

برنامه ساز باید بداند تعریف حجاب چیست؟ شالوده‌های عفاف کدامند؟ حد نگاه کردن به نامحرم تا کجاست؟ اختلاط و مراوده و مکالمه زن و مرد تا چه اندازه و در چه شرایطی جایز است؟ در واقع، منفک کردن بحث حجاب از عفاف، خطاست. حجاب، آموزه ای دینی است که جزوی از کلیت برنامه عفاف دین است. نمی‌توان فقط درباره حجاب صحبت کرد و از عفاف غافل شد. نباید نهایت اهتمام رسانه در زمینه حجاب، به پوشش ظاهری بازیگر زن یا گریم چهره وی خلاصه شود.

از این رو، به نظر می رسد باید فهرستی از الترامات و ملاحظات فرهنگی در عرصه های مختلف فرهنگ دینی، اسلامی، زندگی فردی، خانوادگی و اجتماعی تهیه گردد و هر فیلم نامه نویس یا کارگردان در ساخت فیلم متعهد شود به تعدادی از آنها پردازد و ناظران فرهنگی بر اساس نوع و میزان توجه کارگردان به این الترامات، درجه فرهنگی (الف، ب، ج) به کارگردان یا فیلم نامه نویس اعطا کنند. برای این منظور، کارگروهی متشكل از اندیشمندان حوزه و رسانه باید معیارهای حجاب اسلامی را جمع آوری کنند. حتی اگر لازم باشد، برای طرح موضوع فقه رسانه با مراجع عظام، رایزنی کنند و در نهایت با تبیین شاخصه هایی برای فقه رسانه و حجاب و عفاف، سبکی را برای الگوهای رفتار و پوشش بازیگران تعریف کنند.

ب) توجه به حجاب «چادر» به عنوان حجاب برتر و سفارش شده از جانب علماء و بزرگان دین در ساخت مجموعه های تلویزیونی

ب) توجه به حجاب «چادر» به عنوان حجاب برتر و سفارش شده از جانب علماء و بزرگان دین در ساخت مجموعه های تلویزیونی توجه به این امر به عنوان یکی از اصول و موازین دینی، افرون بر تشویق جوانان، می تواند بستر ساز مقابله با فرهنگ مخرب غربی باشد که در قالب پوشش های زننده برای تخریب بنیان های فرهنگی جامعه می کوشد.

بررسی حاضر نشان می دهد دست اندکاران این امر باید توجه بهتر و تلاش های بیشتری کنند؛ زیرا بنا بر آمار و ارقام مربوط به این موضوع، بیشترین فراوانی در گونه شناسی حجاب دختر در مقابل پسر در سریال فاصله ها، مربوط به حجاب «مانتو بلند» (۶/۴۰ درصد)، پوشش «چادر» (۵/۳۰ درصد) و سپس «مانتو کوتاه» (۳/۲۷ درصد) است. البته این

ص: ۱۰۸

موضوع در سریال «ستایش» از وضعیت بهتر و مناسبی برخوردار است؛ به گونه‌ای که بیشترین نوع حجاب نقش زن در مقابل مرد، «چادر» (۵/۵۲ درصد)، «مانتوی بلند» (۳/۵ درصد) و پوشش «مانتوی کوتاه» (۴/۸) درصد است. همچنین در ۲/۲۷ درصد از روابط میان زن و مرد در سریال «فاصله‌ها»، حجاب و پوشش اسلامی زن در مقابل مرد رعایت نشده و در ۴/۸ درصد از روابط میان زن و مرد در سریال «ستایش» نیز حجاب و پوشش اسلامی زن در مقابل مرد رعایت نشده است.

برای توجه دقیق‌تر و مفید‌تر به حجاب چادر و پوشش اسلامی در روابط زن و مرد در برنامه‌های نمایشی سیما پیشنهادهایی به این شرح مطرح می‌شود:

رفتار و حرکات شخصیت‌هایی که دارای پوشش مناسب و شخصیت نمایشی مثبت هستند، جلف و زننده نباشد.

بازیگران محجبه داستان رفتار متعارض نداشته باشند، به این نوع که خارج از منزل، باحجاب و پوشش نشان داده شوند، ولی در منزل در برابر نامحرمان بدون حجاب لازم ظاهر شوند یا نشست و برخاست و گفت و گو کنند.

از نشان دادن مادران چادری در کنار دختران جوان غیر چادری اجتناب شود، مگر اینکه اقتضای خاص داستان و شخصیت پردازی چنین امری را ایجاد کند.

تاکید بر نقش حجاب به ویژه چادر و ارزش و اهمیت بانوان محجبه در دید دیگران با تعریف و تمجید از حجاب و نجابت آنان می‌تواند به طور ضمنی در فیلم‌ها طرح شود و اثرگذاری بیشتری از پیام‌های مستقیم داشته باشد.

در تعیین نوع حجاب و رفتار شخصیت های داستانی باید جایگاه دراماتیک آنان در نظر گرفته شود، نه اینکه برای رعایت صوری مسائل شرعی، هر بازیگری با هر تیپ و شخصیتی با چادر یا حجاب اسلامی ظاهر شود. در واقع، این نوع رعایت حجاب به آن اثر داستانی، آسیب بیشتری می زند.

پوشش و نوع رفتار و سخن زنان هنگام روبرو شدن با نامحرم تغییر کند. برای مثال، حجاب خود را کامل کند یا آن را مرتب سازد تا بدین وسیله، حساسیت زن مسلمان را نسبت به حجاب خویش یادآور شوند.

ج) توجه دقیق و همه جانبی به رعایت عفاف اسلامی در روابط زن و مرد در مجموعه های تلویزیونی سیما

ج) توجه دقیق و همه جانبی به رعایت عفاف اسلامی در روابط زن و مرد در مجموعه های تلویزیونی سیما

برآیند مجموعه متغیرها و شاخص های مربوط به عفاف اسلامی در این پژوهش، شامل متغیرهای «خودداری از نگاه آلوده (از روی ریبه) به نامحرم، پرهیز از حضور در مکان خلوت و ارتباط خصوصی با نامحرم، استفاده نکردن از لوازم آرایشی یا زینتی در مقابل نامحرم، داشتن پوشش مناسب آن گونه که در شرع آمده است؛ داشتن لحن پسندیده با نامحرم، به کار نگرفتن افعال مفرد در گفت و گو با نامحرم، خطاب قرار ندادن یکدیگر با نام کوچک، پرهیز از رفتارهای جلف مانند بلند خنده دین، ادا و اطوارهای بچه گانه و رفتارهای لات منشانه، پرهیز از صحبت کردن با ملاطفت و ناز و عشوه با نامحرم، نداشتن موی آشکار در مقابل نامحرم، استفاده نکردن از لباس های تنگ، چسبان و بدن نما در مقابل نامحرم، نداشتن تماس های فیزیکی

(عملی یا غیرعملی) با یکدیگر، پرهیز از شوخی میان مرد و زن نامحرم؛ نداشتن روابط عشقی قبل از ازدواج میان دختر و پسر نامحرم، نشان دهنده آن است که در شماری از این متغیرها، حد مناسبی از عفاف در روابط زن و مرد رعایت نشده است. بنابراین، تهیه کنندگان و برنامه سازان به رعایت مسئله عفاف اسلامی در روابط میان زن و مرد و رعایت متغیرهای ذکر شده در تهیه و ساخت مجموعه های تلویزیونی باید توجه مناسب تری داشته باشند. بررسی و تحلیل دو نمونه موردنی از سریال های رسانه ملی نشان می دهد «نگاه آلوده (از روی ریبه)» در ۳/۱ درصد از روابط زن و مرد در سریال «فاصله ها» و ۵/۰ درصد از صحنه های سریال «ستایش» وجود داشته است. همچنین «اختلاط زن و مرد نامحرم در مکان خلوت (ارتباط خصوصی)» در ۷/۳ درصد از روابط زن و مرد در سریال «فاصله ها» و ۱ درصد از صحنه های سریال «ستایش» وجود دارد. «استفاده زن از لوازم آرایشی در مقابل مرد» در ۹/۰ درصد از روابط در سریال «فاصله ها» و در ۴/۰ درصد از روابط میان زن و مرد در سریال «ستایش» وجود دارد. «صحبت کردن با ملاحظه و ناز و عشوه با یکدیگر» نیز در ۹/۱ درصد از صحنه های مربوط به روابط زن و مرد در سریال «فاصله ها» و همچنین در ۸/۰ درصد از صحنه های سریال «ستایش» وجود داشته است. «رفتارهای جلف و سبک میان زن و مرد» در ۲ درصد از صحنه های مربوط به روابط زن و مرد در سریال «فاصله ها» و در ۶/۱ درصد از صحنه های سریال «ستایش» وجود داشته است. «شوخی میان زن و مرد نامحرم» در ۶/۳ درصد از روابط میان زن و مرد نامحرم در سریال «فاصله ها» و در ۴/۱ درصد از روابط

میان نامحرم در سریال «ستایش» وجود دارد. «گفت و گوی زن و مرد نامحرم با افعال مفرد»، در ۱/۷ درصد از روابط زن و مرد در سریال «ستایش» و در ۴/۷ درصد از صحنه های سریال «فاصله ها» به چشم می خورد. همچنین در ۹/۷ درصد از روابط زن و مرد در سریال «ستایش»، زن و مرد نامحرم یکدیگر را با نام کوچک خطاب کرده اند و در ۸ درصد از صحنه های سریال «فاصله ها» نیز، زن و مرد نامحرم، یکدیگر را با نام کوچک صدا زده اند. «پوشش تنگ و چسبان زن در مقابل مرد نامحرم» در ۷/۰ درصد از صحنه های مربوط به روابط زن و مرد در سریال «فاصله ها» و در ۳۵/۰ درصد از صحنه های سریال «ستایش» دیده شده است. «لوازم زیستی آشکار زن در مقابل مرد» در ۹/۰ درصد از صحنه های مربوط به روابط زن و مرد در سریال «فاصله ها» و در ۷/۰ درصد از صحنه های سریال «ستایش» وجود داشته است. البته خوش بختانه فراوانی دو متغیر «موی آشکار زن در مقابل مرد» و «تماس فیزیکی عمدی یا غیرعمدی میان زن و مرد با یکدیگر»، در همه صحنه های هر دو سریال مورد بررسی، صفر است. به عبارت دیگر، در دو سریال مورد بررسی، موی زن در مقابل مرد آشکار نشده است و تماس بدنی وجود ندارد. به هر حال، در صدھای یادشده از نظر عددی نشانه کم بودن این درصد هاست، اما در موارد بسیاری، دلیل بر کم اهمیت بودن آنها نیست؛ چراکه وجود ۱.۵ درصد یا ۱ درصد رعایت نکردن مقولات عفاف (مثلًا شوخی زن و مرد نامحرم)، در یک سریال ۳۰ دقیقه ای ۴۵ قسمتی، نشان می دهد در ۱۰ تا ۱۳ دقیقه از این سریال، این موضوع رعایت نشده است. بنابراین، کم بودن میزان رعایت نشدن مقوله های مربوط به عفاف در سریال ها،

نشان دهنده کم بودن یا کم اهمیت بودن آنها نیست و نسبت به دقایق کل سریال، این موضوع اهمیت فراوانی خواهد داشت.

برای توجه دقیق تر و همه جانبه تر به رعایت عفاف اسلامی در روابط زن و مرد در برنامه های نمایشی سیما، پیشنهادهایی به این شرح مطرح می شود:

۱. وجود پوشش و روابط مناسب به عنوان یکی از مهم ترین ملاک های انتخاب برنامه های تأمینی باید رعایت شود.

۲. بهتر است برای ترویج بهتر فرهنگ عفاف، به جای استفاده از جذابیت های جنسی زنان، از جذابیت های عاطفی، شخصیتی یا تربیتی آنان استفاده شود؛

۳. رفتار، برخورد و حرکات زنان و مردان نامحرم در برخورد با یکدیگر، مرrog عادی سازی این نوع ارتباط نباشد؛ چون با روح حیا و عفاف مغایرت دارد.

۴. الگوهای مناسب عفاف در سریال های مختلف و برنامه های نمایشی، تکراری و خسته کننده و کلیشه ای نباشد. همچنین از نظر زیبائناختی و گرایش های فرهنگی جامعه نباید نامناسب باشند.

۵. از نمایش آرایش غلیظ و پوشش نامناسب به عنوان نشانه های پیشرفت، تمدن و امروزی بودن پرهیز شود.

۶. از نمایش بازیگران زن و مرد با لباس های تنگ و چسبان که موجب نشان دادن برجستگی های بدن آنهاست، خودداری شود.

۷. در طراحی پوشش بازیگران نباید از لباس های منقوش به آرم، تصویر نامتعارف، نوشته ها و نمادهای فرهنگی بیگانه، نشانه های فرقه های ضاله، گروه های منحرف، نمادها و علایم بازرگانی بدون دلیل برنامه ای خاص مانند نقش های منفی استفاده شود.

۸. شایسته است از نمایش چهره زنان جوان و جذاب در نمای بزرگ و نزدیک جز در موارد ضروری که استفاده از جذابیت های ظاهری وی تلقی نشود، خودداری شود.
۹. از برخی پوشش های محلی و ملی که علاوه بر زیبایی و جذابیت، توجه به جذابیت جنسی زنان را کم رنگ می کند؛ به جا و بنا بر ضرورت داستان استفاده شود.
۱۰. از طراحی پوشش هایی که دارای تبرج و خودنمایی هستند، خودداری شود.
۱۱. از تنوع طلبی و مددگاری مفرط در پوشش زنان (تغییر پوشش در هر سکانس بدون ضرورت) خودداری شود.
۱۲. مجموعه های تلویزیونی سیما به سوژه هایی جدید در روابط میان دختر و پسر و آسیب شناسی این روابط به ویژه در موضوع ازدواج و مشکلات قبل و بعد از آن بپردازند.
۱۳. دست اندرکاران و برنامه سازان سیما به تولید مجموعه هایی با مضامین کلیشه ای و سطحی در زمینه مجموعه های تلویزیونی مرتبط با موضوع روابط دختر و پسر توجه کنند.
۱۴. برنامه سازان سیما در تهیه سریال ها و برنامه های نمایشی سیما از نمایش رفتارهای سبک یا زننده برای جذب مخاطب یا طرز جلوه دادن برنامه ها پرهیز کنند.
۱۵. نقش های محوری زن در خانه و خانواده بیشتر نمایش داده شود؛ چراکه اگر محور توسعه را انسان بدانیم، قهرمان پرورش انسان در خانه، زن است. از این رو، توجه به نقش انسان سازی، آرامش بخشی و تربیتی زنان در خانواده که گویا در مجموعه های فیلم و سریال

ص: ۱۱۴

سیما کم رنگ‌تر شده است و بیشتر به نسل گذشته تعلق دارد، باید بیشتر شود.

۱۶. تعهد و مسئولیت پذیری اخلاقی زن و مرد در سریال‌های سیما به ویژه در نقش‌هایی که با ازدواج و شروع زندگی مشترک مرتبط است، نمایش داده شود.

۱۷. برای افزایش آگاهی از حقوق و مسئولیت‌های زن و شوهری در روابط پیش از ازدواج دختر و پسر در مجموعه‌های تلویزیونی سیما تدبیری اندیشه شود.

د) تأکید بیشتر بر نمایش ارتباطات سالم در زندگی شهرستانی و روستایی و کاهش هجم نمایش روابط جوانان پایتخت نشین

د) تأکید بیشتر بر نمایش ارتباطات سالم در زندگی شهرستانی و روستایی و کاهش هجم نمایش روابط جوانان پایتخت نشین

تأکید بیش از حد مجموعه‌های تلویزیونی بر نمایش روابط دختر و پسرهای ساکن در تهران، یکی از مسائل مهمی است که در مبحث «عفاف» باید از زوایای گوناگونی نقد و بررسی شود. این مسئله به ویژه در مورد موضوع حجاب و پوشش در رسانه و آسیب شناسی آن بسیار اهمیت دارد. این سریال‌ها معمولاً محور برنامه سازی‌های خود را موضوعات و مسائل پایتخت نشینان قرار می‌دهند و طبیعی است کلان شهری چون تهران بسیار سریع در معرض پدیده بدحجابی غربی قرار می‌گیرد. این مسئله سبب می‌شود روند تغییر از هنجارها به ناهنجارها در حوزه پوشش کشور تسريع شود و نوع پوشش و مدل آرایش‌ها که به طور مفرط، محور اصلی نمایش‌ها قرار می‌گیرد، به کمک رسانه به تمام کشور منتقل شود. تمرکز مجموعه‌های تلویزیونی سیما بر روابط دختر و پسر از یک قشر خاص بدون نمایش روابط

میان دختر و پسر در دیگر مکان‌ها و فرهنگ‌ها نظری روستاها، شهرستان‌ها و اقوام مختلف، تلویزیون را از رسانه‌ای ملی که موضوع آن باید «از زندگی همه» و «برای همه مردم» باشد، خارج می‌سازد. زمانی که در بیشتر این سریال‌ها، سوژه اصلی به روابط دختر و پسرهای ساکن تهران و آن‌هم از طبقات بالای اجتماع مربوط است، آیا این گزینش نامعقول شرایط، دختران و پسران را به انتخاب‌هایی خاص و محدودیت در انتخاب نمی‌کشاند؟ به نظر می‌رسد گسترش شبکه‌های استانی و استفاده از تولیدات مراکز استانی در رسانه‌های سراسری که حامل فرهنگ اصیل تر و پررنگ‌تری هستند و استفاده از دیگر جذایت‌های بصری به صورت نمادها و نشانه‌های متنوع که مخاطب را برای رمزگشایی، مجبور به تفکر در آنها می‌کند، سبب افزایش سطح سواد رسانه‌ای مخاطبان خواهد شد. همچنین، می‌تواند بر جنبه‌های نادرست حوزه زیبایی شناختی حضور زن در رسانه اثر بگذارد.

۵) پرهیز از پرداختن به ارتباطات دوستانه میان دختر و پسر در روابط پیش از ازدواج در مجموعه‌های تلویزیونی سیما

۵) پرهیز از پرداختن به ارتباطات دوستانه میان دختر و پسر در روابط پیش از ازدواج در مجموعه‌های تلویزیونی سیما

با توجه به کیفیت نمایش روابط دختر و پسر در سریال‌های سیما که معمولاً نشان دهنده روابط عاشقانه قبل از ازدواج یا دوستی های گذراست، باید دانست این مسئله ضمن تغییر دیدگاه جوانان در مورد ازدواج می‌تواند این برداشت را به مخاطب القا می‌کند که لذت بردن از روابط عاشقانه بین پسر و دختر بسیار راحت تر از ازدواج است. از سوی دیگر، با نمایش تصاویر عاشقانه و روابط آزاد بین دختر و پسر،

پرسش های متعددی در ذهن دختر و پسر جوان ایجاد می شود. از جمله آنکه آیا با این تصاویر که بیانگر واقعیت جامعه است، می توان دختر یا پسری را یافت که قبلًا با جنس مخالف خود رابطه نداشته باشد.

بنابراین، بر اثر این وضعیت، اولین جرقه های بی اعتمادی نوجوان و جوان نسبت به جنس مخالف زده می شود. از سویی اعتقاد جوان نسبت به ازدواج سنتی سلب می شود، به گونه ای که دیگر حاضر نیست به سراغ پدر و مادر برود و با مشورت آنها ازدواج کند. از سوی دیگر، اعتماد او به فرد مقابل نیز از بین می رود. نمایش تصاویر ارتباطات بین دختر و پسر در بسیاری از برنامه های تلویزیونی از جمله برنامه های نمایشی و حتی برخی برنامه های کودکان موجب کم رنگ شدن حیا و عفت در آنان خواهد شد.

همان طور که در بخش نتایج نیز اشاره شد، در ۴/۲۲ درصد از صحنه های مربوط به روابط زن و مرد در سریال «فاصله ها» و در ۴/۱۰ درصد از صحنه های مربوط به روابط زن و مرد در سریال «ستایش»، روابط عاشقانه پیش از ازدواج میان دختر و پسر نامحرم وجود داشته است.

و) کاهش حجم ارتباطات میان زن و مرد در مجموعه های تلویزیونی به ویژه در محدوده زمانی شب و دیدارهای خصوصی

و) کاهش حجم ارتباطات میان زن و مرد در مجموعه های تلویزیونی به ویژه در محدوده زمانی شب و دیدارهای خصوصی در تحقیق حاضر، بیشترین فراوانی در سریال «فاصله ها» از نظر زمان ارتباط، به محدوده زمانی شب (۴۰ درصد) و سپس محدوده زمانی ظهر (۲/۲۱ درصد) مربوط است. همچنین در سریال «ستایش»، بیشترین میزان

فراوانی از نظر زمان ارتباط، به زمان شب (۳۴ درصد) و سپس زمان عصر (۳/۲۲ درصد) مربوط است.

ز) استفاده برنامه سازان و تهیه کنندگان سینما از کارشناسان دینی در تهیه و ساخت مجموعه های تلویزیونی مرتبط با موضوع روابط زن و مرد

ز) استفاده برنامه سازان و تهیه کنندگان سینما از کارشناسان دینی در تهیه و ساخت مجموعه های تلویزیونی مرتبط با موضوع روابط زن و مرد

با توجه به اثرگذاری صدا و سینما در انتخاب موضوع و محتوای سریال‌ها و مجموعه‌های تلویزیونی مربوط به روابط میان زن و مرد باید دقت لازم انجام گیرد و در این زمینه از کارشناسان در زمینه‌های دینی، روان‌شناختی و جامعه‌شناختی استفاده شود. تهیه مجموعه‌های تلویزیونی در موضوع روابط زن و مرد به طور ویژه باید بر اساس موازین شرعی و اسلامی استوار باشد، بنابراین تهیه کنندگان و برنامه سازان این گونه مجموعه‌ها باید ضمن بهره گیری از متخصصان دینی در این رابطه، توجه مناسب تر و مطلوب تری به رعایت این موازین در ساخت این گونه سریال‌ها داشته باشند.

ح) برنامه ریزی اساسی و درازمدت برای پرورش عوامل برنامه ساز

ح) برنامه ریزی اساسی و درازمدت برای پرورش عوامل برنامه ساز

عوامل تولید برنامه‌های تلویزیونی از جمله تهیه کننده، کارگردان و بازیگران در شکل گیری محصول و ارزش گذاری و القای پیام، اثرگذاری به سزایی دارند. قبل از پیروزی انقلاب اسلامی، رژیم طاغوت به پیروی از نظام سرمایه داری جهانی به رواج فساد و ابتذال در میان هنرمندان پرداخت و اکثریت جامعه هنرمندان کشور را به فرهنگ وارداتی غرب آلوده ساخت. پس از پیروزی انقلاب، تغییر و تحول‌های چشم گیری در جامعه هنری به وجود آمد و هنرمندان

متعهدی قدم به عرصه تولید گذاشتند. با این حال، با توجه به گسترش کمی شبکه‌ها و برنامه‌های تلویزیونی به جاست، با حمایت شایسته از هنرمندان متعهد موجود، برنامه ریزی و سرمایه گذاری جدی و گسترده‌ای برای تربیت هنرمندان متعهد و معتقد به اصول دینی انجام شود. بنابراین، در مسئله عفاف نباید از احراز تعهد برنامه سازان به این مسئله و نیز انتخاب برنامه سازان متعهد در گروه‌های برنامه سازی به ویژه در گروه فیلم و سریال غافل شد. مدیران برنامه ساز نیز باید به برگزاری نشست و گردهم آیی دست اندرکاران تولید برنامه‌های نمایشی برای چگونگی گسترش عفاف در برنامه‌های تولیدی سیما نظر توجه داشته باشند.

ط) استمرار در فرهنگ سازی فرهنگ عفاف

ط) استمرار در فرهنگ سازی فرهنگ عفاف

با توجه به اینکه ایجاد تغییر و فرهنگ سازی، تدریجی است؛ باید اولاً برنامه سازی برای ایجاد تغییر یا القای ارزش‌های مثبت و فرهنگ سازی در آن زمینه به طور مستمر ادامه داشته باشد. ثانیاً برنامه‌ها باید دارای کیفیت هنری بالا باشند. این دو نکته در برنامه سازی برای ترویج فرهنگ حجاب و عفاف باید رعایت شود؛ چراکه پرداختن به حجاب که مسئله‌ای فرهنگی است، باید در طول زمان و به صورت مداوم و به تدریج صورت گیرد تا نتیجه مطلوب حاصل شود. باید با ساخت چند برنامه و پرداختن مقطعی به مسئله حجاب و عفاف گمان شود این مسئله جایگاه و شأن خود را در سیما یافته و نسبت به آن ادای دین و وظیفه شده است. از این آفت باید پرهیز شود. لازمه کارآمدی برنامه سازی در این زمینه، استمرار پویایی

و توجه به ارتقای کیفی برنامه هاست. همچنین رسانه نباید در این زمینه شتاب زده عمل کند و بخواهد در زمانی کوتاه، برنامه های متعددی را در این زمینه تولید کند که صرف نظر از کیفیت بالا یا پایین تولید آن، به دلیل بمباران خبری و اطلاعاتی در بینندگان، حساسیت منفی ایجاد کند.

۵) گفتمان سازی در زمینه فرهنگ عفاف و حجاب

۱) گفتمان سازی در زمینه فرهنگ عفاف و حجاب

فرهنگ و تمدن مغرب زمین در دهه های اخیر، با بهره گیری از رسانه های فرآگیر و اثرگذار خود، دیدگاه غربی درباره زن و خانواده را به گفتمان حاکم بر جهان، تبدیل و نظام معنایی به هم پیوسته ای را در زمینه شخصیت انسانی، حقوق فردی و جایگاه اجتماعی زن و همچنین نقش و کار کرد خانواده ایجاد کرده است. در این گفتمان، زن از انسانی با ویژگی های متعالی به «کالا»ی جنسی و موضوع سودآورترین تجارت جهانی (تجارت سکس)؛ «مشتری» تولیدات رنگارنگ صنایع بهداشتی، آرایشی، پوشاسک جهان سرمایه داری و «ابزار»ی برای عرضه و فروش هرچه بیشتر کالاهای تولیدی شرکت های بزرگ ملی و فراملی بدل شده است.

امروز در بیشتر محافل دانشگاهی، مجامع و سازمان های بین المللی، گروه ها و سازمان های مدافعان حقوق زنان و رسانه های نوشتاری، دیداری و شنیداری، دیدگاه غالب در مورد زن و خانواده همان دیدگاهی است که فرهنگ و تمدن غربی بر جهان تحمیل کرده است.

در چنین فضایی، رهبر معظم انقلاب اسلامی از ضرورت گفتمان سازی در حوزه زن و خانواده بر اساس دیدگاه اسلامی سخن

می گوید. ایشان در سومین نشست اندیشه های راهبردی که با موضوع زن و خانواده برگزار شد، با اشاره به ضرورت گفتمان سازی در این حوزه فرمود:

گفتمان یک جامعه، مثل هواست، همه تنفسش می کنند؛ چه بدانند؛ چه ندانند؛ چه بخواهند؛ چه نخواهند. باید این گفتمان سازی انجام بگیرد که البته نقش رسانه ها و بالخصوص نقش روحانیون و نقش بزرگان و اساتید دانشگاهی حتماً نقش بارز و مهمی است.^(۱)

با توجه به مطالب یادشده، رسانه ملی باید در حوزه گسترش و نهادینه سازی فرهنگ عفاف و حجاب، بر اساس راهبرد تغییر گفتمان غربی در نگاه به زن و خانواده و گفتمان سازی در زمینه دیدگاه اسلام درباره زن و خانواده سیاست گذاری و برنامه ریزی کند. آن گاه بر اساس همین گفتمان، فرهنگ عفاف و حجاب را به عنوان بخشی از دیدگاه اسلام درباره حقوق و شخصیت زن تبیین کند.^(۲)

ک) توجه رسانه ملی به تقویت پایه های اعتقادی مخاطب

ک) توجه رسانه ملی به تقویت پایه های اعتقادی مخاطب

بررسی اجمالی فراز و فرودهای وضعیت حجاب در جامعه ایران از ابتدای پیروزی انقلاب اسلامی تاکنون، دو واقعیت مهم را برای ما روشن میسازد:

نخست اینکه اگر زمینه های فرهنگی و اجتماعی فراهم باشد، همه

۱- سخنان مقام معظم رهبری در سومین نشست اندیشه های راهبردی، ۱۴/۴/۱۳۹۱؛ در پایگاه اطلاع رسانی دفتر حفظ و نشر آثار حضرت آیت الله العظمی سید علی خامنه‌ای: http://farsi.khamenei.ir/speech_content?id=۱۸۴۵۳

۲- برای مطالعه بیشتر در این زمینه نک: دفتر مطالعات و تحقیقات زنان، گفتمان خانواده: بیانیه تحلیلی دفتر مطالعات و تحقیقات زنان به مناسبت روز زن

زنان مسلمان بر اساس فطرت پاک خود، فرهنگ عفاف و حجاب را بر فرهنگ برهنگی و بیندوباری ترجیح میدهند، چنان که در آستانه پیروزی انقلاب اسلامی و سالهای نخستین استقرار نظام اسلامی، شاهد گرایش گسترده و خودجوش بسیاری از زنان و دختران بیحجاب به فرهنگ عفاف و حجاب بودیم.

دوم اینکه گسترش فرهنگ حجاب، بدون توجه به انگیزهای درونی و پایهای اعتقادی افراد و تنها با بهره‌گیری از اهرم زور و اجراء، امکان پذیر نیست. حتی اگر افراد به اقتضای شرایط و با اثرپذیری از عوامل اجبار کننده، به حجاب تن دهند، این امر بقا و دوامی نخواهد داشت و با تغییر شرایط و برطرف شدن عوامل اجبار کننده، حجاب را کنار خواهند گذاشت.

ازین رو، رسانه ملی باید اساس برنامه‌های آموزشی، تبلیغی و ترویجی خود در زمینه حجاب و عفاف را بر تقویت پایهای اعتقادی و انگیزهای درونی مخاطبان خود بگذارد.^(۱)

ل) نهادینه سازی عفاف و حجاب با فعالیت های فرهنگی هنری

ل) نهادینه سازی عفاف و حجاب با فعالیت های فرهنگی هنری

در سالهای اخیر و با گسترش پدیده بدحجابی در جامعه، این فکر اشتباه در برخی افراد شکل گرفته است که تنها راه حل اصلاح وضع موجود، گسترش فعالیت های انتظامی و امنیتی و حضور پررنگتر نیروی انتظامی در جامعه برای مقابله با این پدیده ناهنجار اجتماعی است. تجربه سالها برخورد انتظامی و قضایی با پدیده بدحجابی نشان میدهد

۱- «ملاحظات روان شناختی در موضوع حجاب»، گفت و گو با دکتر شکوه نوابی نژاد، در: ابراهیم شفیعی سروستانی (به کوشش)، حجاب؛ مسئولیت ها و اختیارات دولت اسلامی، ج ۳، صص ۲۸۷-۳۰۲؛ محمد رضا زائری، حجاب بی حجاب، صص ۳۵-۵۱ و حسن بنیانیان، پوشنش اسلامی: چالش ها و راه کارها با رویکردی به مهندسی فرهنگی، صص ۲۵۱-۲۶۰.

این نوع برخورد ممکن است در کوتاه‌مدت، قدری وضعیت حجاب را اصلاح کند، ولی در بلندمدت اثر چندانی بر این پدیده ندارد.

با توجه به نکات یادشده، رسانه ملی باید ضمن دفاع از اقتدار نیروی انتظامی و تأیید برخورد این نیرو با عوامل اصلی گسترش فحشا و بی‌بندوباری در جامعه، این تفکر را در مسئولان کشور ایجاد و تقویت کند که گسترش و نهادینه‌سازی فرهنگ عفاف و حجاب در کشور، تنها با گسترش فعالیت‌های فرهنگی و نهادینه‌سازی باورها و ارزش‌های دینی در جامعه امکان‌پذیر است.

در برنامه‌های رسانه ملی به طور ویژه باید از ابزارهای هنری برای نمایش جلوه‌های زیبایی عفاف و حجاب بهره گرفته شود، (نمآهنگ‌ها، فیلم‌ها و سریال‌ها) در این زمینه به عنوان یک راهکار، جا دارد پژوهشی با عنوان «نمایش زیبایی‌های عفاف و حجاب در برنامه‌های رسانه‌ای»، تهیه شود.

همچنین رسانه ملی به عنوان مؤثرترین رسانه داخلی کشور باید با تهیه و ساخت برنامه‌هایی که ترویج کننده ازدواج‌های سنتی و متعادل هستند، در صدد مقابله با موج بی مبالاتی و آزادی ارتباطات نامشروع زن و مرد باشد و با سیاست گذاری‌های مناسب در این زمینه، شرایط را برای بازگشت به فرهنگ اصیل اسلامی ایرانی فراهم کند.

م) توجه دقیق به نقش‌ها و مرزهای زنانگی و مردانگی

م) توجه دقیق به نقش‌ها و مرزهای زنانگی و مردانگی رواج اندیشه‌های فمینیستی و تفکرهای برابری‌طلبانه در چند دهه اخیر موجب از بین رفتن مرزهای زنانگی و مردانگی، تحول در هویت جنسی و تغییر گستردۀ نقشهای جنسیتی در مغرب زمین شد.

«نیم قرن پیش، تعداد محدودی از زنان، زمینه ایجاد انقلابی فرهنگی و فلسفی را ایجاد کردند. آنها اعتقاد داشتند که زنان باید خود را از یوغ ستم مردان رها سازند و برای رسیدن به این هدف، کتاب‌ها نوشتند، مقالاتی منتشر کردند، در کالج‌ها تدریس کردند، در خیابان‌ها تظاهرات کردند، کنگره تشکیل دادند و بدین ترتیب، موفق شدند قلب و روح میلیون‌ها زن را تسخیر کنند.

آنها برای آنچه مفهوم زن را در برداشت، تعریفی جدید ارائه دادند و موجب تغییر دیدگاه‌های موجود درباره اولویت‌ها و مسئولیت‌های زنان در زندگی شدند. مفاهیمی چون زهد، پاک دامنی، اطاعت، خویشتن داری و نجابت از واژه نامهای حذف شد و واژه‌هایی چون انتخاب، طلاق، خیانت و امتیازات یکسان برای هر دو جنس، جای آنها را گرفت. دختران و نوه‌های حاصل از آن نسل، هرگز شیوه تفکر دیگری را نشناخته‌اند. یکی از مخرب ترین اهداف و تأثیرات این دیدگاه «جدید» نسبت به زنان، سبک شمردن ازدواج و مادری و بیرون آوردن جسمی و روحی زنان از خانه‌ها به سوی بازار کار بود.^(۱)

اندیشهای یادشده به تدریج در دیگر مناطق جهان از جمله کشورهای شرقی نفوذ کرد و با گسترش مدرنیته و توسعه صنعتی در این کشورها، مرزهای زنانگی و مردانگی نیز در بسیاری زمینهای دگرگون شد. یکی از پی آمدهای این دگرگونی، کمرنگ شدن فرهنگ حیا، عفاف، حجاب و غیرت بود.

با توجه به مطالب یادشده، رسانه ملی برای ترویج و گسترش فرهنگ عفاف و حجاب باید توجه دقیق به مرزهای زنانگی و مردانگی را بر

۱- حجاب بیحجاب، صص ۹۹-۱۳؛ پوشش اسلامی، چالشها و راه کارها، صص ۱۹-۲۰.

اساس آموزه‌های اسلامی به عنوان یک راهبرد اساسی تلقی کند و در همه برنامه‌های صدا و سیما به نقشها و جایگاههایی توجه کند که دین مبین اسلام برای زن و مرد در نظر گرفته است.

ن) نشان دادن آثار منفی رعایت نکردن عفاف و حجاب در رسانه ملی

ن) نشان دادن آثار منفی رعایت نکردن عفاف و حجاب در رسانه ملی

رسانه‌های وابسته به نظام سلطه و روشن فکران غربزده و منفعل، همواره برابری کامل حقوق زن و مرد؛ آزادی بیقید و بند زنان و دختران جوان و روابط آزادانه دو جنس مخالف در جوامع غربی را یکی از دست آوردهای مهم دموکراسی لیبرال معرفی و آن را به عنوان الگویی برای زنان و دختران دیگر سرزمنیها مطرح می‌کنند. در این میان، آنها هرگز به بحران‌های گوناگون فرهنگی، اخلاقی و اجتماعی پدید آمده در این جوامع اشاره‌ای نداشته‌اند؛ بحران‌هایی که امروز فرهنگ و تمدن مغرب زمین را تهدید می‌کند.

با توجه به آنچه گفته شد، در تبلیغ و ترویج فرهنگ عفاف و حجاب باید به نشان دادن آثار و پی آمدهای بی بندوباری جنسی و رعایت نکردن عفاف و حجاب به ویژه در جوامع غربی، توجه و این موضوع به بهترین شکل ممکن برای جوانان تبیین شود.

بر همین اساس، تصویبه شورای فرهنگی عمومی درباره «راه کارهای گسترش فرهنگ عفاف و حجاب»، در بندهای ۱۱، ۱۲، ۲۳ و ۲۴، وظایف زیر را برای صدا و سیما جمهوری اسلامی برشمرده است:

۱. نشان دادن وضعیت حقوقی، فرهنگی و اجتماعی زنان در غرب و مقایسه آن با وضعیت زنان در ایران، به منظور ایجاد احساس رضایت خاطر زنان ایرانی از فرهنگ دینی و پای بندی آگاهانه تر آنان به عفاف و حجاب؛

۲. نشان دادن آثار منفی فرهنگ مبتذل و غیر اخلاقی غرب در زندگی اجتماعی و خانوادگی؛
۳. اطلاع رسانی مناسب و دقیق به خانواده ها درباره علل آسیب های اجتماعی و انحراف های زنان بیسرپرست، کودکان خیابانی، طلاق، اعتیاد، فرار دختران و نمایش نقش رعایت نکردن عفاف و حجاب در بروز این آسیب ها؛
۴. انعکاس پی آمدهای منفی استفاده از فیلم ها و نوارهای مبتذل و حضور در گروه های منحرف، بر زندگی فردی اجتماعی از طریق برنامه های مناسب به صورت طبیعی و غیر عمده؛
۵. نشان دادن آثار منفی اثرگذاری فرهنگ مبتذل و غیر اخلاقی غرب در زندگی اجتماعی نوجوانان به صورت طبیعی.

س) تقویت فرآیند ارزیابی و نظارت برنامه ها

س) تقویت فرآیند ارزیابی و نظارت برنامه ها

در حال حاضر، واحدهای متعددی از سازمان صدا و سیما، مسئولیت ارزیابی و نظارت برنامههای رسانه ملی را از مرحله تدوین طرح تا پخش بر عهده دارند و بیتردید، وجود آنها نقش مؤثری در رعایت سیاست ها و ضوابط مصوب سازمان در تولید، تأمین و پخش برنامهها داشته است. با وجود این، به نظر میرسد به دلیل برخی نقصها و اشکالهای ساختاری یا فرآیندی، سیاست ها و ضوابط مصوب، در مواردی، چنان که باید و شاید، در برنامهها رعایت نمیشود. از این رو، برای اطمینان از تحقق کامل وظایف و مسئولیت های رسانه ملی در زمینه گسترش فرهنگ عفاف و حجاب باید در گام نخست، نقصها و اشکالهای موجود در حوزه ارزیابی و نظارت برنامه ها شناسایی و برای رفع آنها اقدام شود.

همچنین ناظران برنامه های نمایشی باید در آغاز، میان و پایان ساخت سریال ها و فیلم های تلویزیونی بر آنها کنترل کیفی داشته باشند و انگیزه نویسنده و تهیه کننده و محتوای هر فیلم را قبل از خریداری یا قبل از سفارش ساخت بررسی کنند.

ع) توجه به نفوذ دشمن در فضای رسانه ای کشور

ع) توجه به نفوذ دشمن در فضای رسانه ای کشور

در سال های اخیر، فضای رسانه‌ای کشور به شدت دست خوش تغییر و دگرگونی شده است. با نفوذ گسترده شبکه‌های ماهواره ای بیگانه در فضای رسانه ای جمهوری اسلامی ایران، رسانه ملی از حالت یگانه رسانه فرهنگ ساز که پیام هایش بی هیچ مانعی بر ذهن و دل مخاطبان می نشست، خارج شده و در رقابتی سخت با رسانه‌های بیگانه قرار گرفته است. در چنین شرایطی، روشن است که رسانه ملی نمی تواند در فرآیند مدیریت پیام از نفوذ دشمن در فضای رسانه ای کشور و اثرگذاری اش بر بخش قابل توجهی از مردم غافل باشد. متأسفانه به نظر می رسد در برخی برنامه‌های فرهنگی از جمله برنامه ریزی برای اصلاح وضعیت عفاف و حجاب در کشور از هجوم رسانه ای گسترده دشمن به فرهنگ عفاف و حجاب و برنامه ریزی دقیق و حساب شده شبکه های وابسته به جهان غرب برای تضعیف این فرهنگ غفلت میشود.

مقام معظم رهبری در یکی از سخنان خود در این باره میفرماید:

غفلت از روحیه جهادی و ایشاره، غفلت از تهاجم فرهنگی دشمن، غفلت از در کمین بودن دشمن، غفلت از نفوذ دشمن در فضای رسانه ای کشور، ... اینها گناهان ماست. اینها نقاط ضعف ماست. [\(۱۱\)](#)

۱- سخنان رهبر معظم انقلاب در دیدار با مسئولان نظام جمهوری اسلامی ایران، ۱۶/۵/۱۳۹۰؛ در: پایگاه اطلاع رسانی دفتر حفظ و نشر آثار حضرت آیت الله العظمی خامنه‌ای: http://farsi.Khamenei.ir/speech_content?id=۱۶۸۸۹

گفتنی است در حال حاضر، رسانه های وابسته به نظام سلطه، مقابله با فرهنگ عفاف و حجاب را از دو راه دنبال می کنند؛ یکی، ترویج فرهنگ برخنگی و ول انگاری در رابطه با جنس مخالف با پخش برنامه های نمایشی غیر اخلاقی و مبتذل و دیگری، القای شبه و تردید درباره فرهنگ اسلامی حجاب و عفاف در قالب خبرها، تحلیلها و مستندهای جهتدار. شبکه های ویژه پخش فیلم و سریال مانند «فارسی وان»^(۱) و «من و تو»^(۲) راه نخست و شبکه های خبری تحلیلی مانند «بی. بی. سی فارسی»^(۳) و «صدای امریکا فارسی»، «راه دوم» را دنبال می کنند.

با توجه به مطالب یادشده، لازم است هرگونه سیاست گذاری و برنامه سازی در زمینه گسترش فرهنگ و عفاف در جامعه با توجه به برنامه ها و اهداف رسانه های بیگانه و درجهت خنثی سازی اقدامهای مخرب آنها انجام شود. در این زمینه، رصد برنامه های مخرب شبکه های وابسته به غرب در زمینه تضعیف فرهنگ عفاف و حجاب و برنامه ریزی برای مقابله با این شیوه ها ضرورت دارد.

ف) تجدید نظر در سیاست های برون سپاری تولیدات تلویزیونی و نظارت بر خط مشی های مربوط به عفاف در این فرایند

ف) تجدید نظر در سیاست های برون سپاری تولیدات تلویزیونی و نظارت بر خط مشی های مربوط به عفاف در این فرایند

در سال های اخیر به دلیل گسترش کمی شبکه های ملی و استانی و افزایش نیاز گروههای برنامه ساز به تولید برنامه های مختلف نمایشی از جمله فیلم و سریال، رفته رفته فرایند تولید برنامه های نمایشی که پیش از آن، با بهره هایی

.Farsi ۱ -۱

.Manoto -۲

.BBC Persian -۳

.VOA Persian -۴

از تهیه کنندگان رسمی سازمان و با نظارت بیشتر مدیران شبکهها و گروه های برنامه ساز انجام میشد، دستخوش تغییر گردیده و با اجرای سیاست برونو سپاری تولید برنامه های سیما، از نقش ناظارتی مدیران سازمان کاسته و بر نقش تهیه‌کنندگان در روند تولید برنامه‌های نمایشی افزوده شده است. بنابراین بیتردید، تا زمانی که مدیران شبکهها و گروههای برنامه‌ساز به دلیل آنچه از آن به عنوان «پر کردن آتنن» یاد میشود، به سرپیچی از برخی سیاست ها و ضوابط حاکم بر روند تولید، تأمین و پخش برنامهها و تن دادن به سلیقه ها و ارزش‌های پذیرفته شده تهیه‌کنندگان و کارگرانان برنامه های نمایشی، مجبور می شوند، نمیتوان انتظار داشت که سازمان صدا و سیما وظایف و مسئولیتها خود را در زمینه گسترش فرهنگ عفاف و حجاب در جامعه و نهادینه کردن آن، به طور شایسته انجام دهد. لذا لازم است نظارت دقیق و همه جانبی ای از سوی سازمان بر روند فرآیند برونو سپاری مجموعه های تلویزیونی به بخش های هنری جامعه صورت گیرد.

ص) عزم جدی مدیران رسانه ملی برای تحقق عفاف در برنامه های رسانه ملی

ص) عزم جدی مدیران رسانه ملی برای تحقق عفاف در برنامه های رسانه ملی

وظایف و مسئولیتها بی که جهت تحقق و رعایت همه جانبی عفاف در تولیدات نمایشی رسانه ملی در نظر گرفته شده است، تنها در صورتی تحقق عینی و عملی میابند که مدیران رسانه ملی آنها را باور داشته و به ضرورت انجام پذیرفتن آنها رسیده باشند، در غیر این صورت، دلخواهها، دلخواهانیها و وظایف گوناگون آنها هیچ گاه به آنها اجازه نمی دهد در مورد وظایف و مسئولیتها گستردهای که نهادی بیرون از حوزه صدا و سیما برای آنها مشخص کرده است، بیندیشند تا چه رسد به اینکه برای عملی ساختن آنها چاره ای بیندیشند.

ق) بهره گیری از نیروی انسانی متعهد و ارزشی در روند تولید برنامه های نمایشی به ویژه استفاده از ظرفیت دانشکده صدا و سیمای قم و مرکز پژوهش های اسلامی

ق) بهره گیری از نیروی انسانی متعهد و ارزشی در روند تولید برنامه های نمایشی به ویژه استفاده از ظرفیت دانشکده صدا و سیمای قم و مرکز پژوهش های اسلامی

رسانه ملی زمانی میتواند در سطح جامعه مروج و مبلغ آموزه های اعتقادی، اخلاقی و فقهی دین میین اسلام باشد، که دستاندرکاران آن در همه سطوح، اعم از مدیران ارشد، مدیران میانی، مدیران گروههای برنامه ساز، تهیه کنندگان، کارگر دانان، فیلم نامه نویسان، بازیگران و مجریان از جان و دل این آموزه ها را پذیرفته و با آنها آشنا باشند. در غیر این صورت، بسیاری از ارزشها و هنجرهای دینی از جمله عفاف در برنامه های صدا و سیما در حد صورت و ظاهر خواهد ماند و به درون و ژرفای برنامه ها راهی نخواهد یافت. روشن است که در این شرایط، رسانه ملی نخواهد توانست اهداف کلان خود در زمینه «تعمیق و ارتقای معرفت و اخلاق و رفتار دینی آحاد جامعه و حفظ و اعتلای فرهنگ و هویت ایرانی اسلامی» را تحقق بخشد.

در موضوع گسترش و نهادینه سازی فرهنگ عفاف و حجاب نیز رسانه ملی زمانی میتواند به وظایف و مسئولیت های خود به خوبی عمل کند که همه عوامل انسانی مؤثر در تولید و پخش برنامه های رسانه، این فرهنگ را در زندگی فردی خود به عنوان یک حکم اسلامی پذیرفته و به آن پای بند باشند. در چنین شرایطی دین پژوهان آشنا به زبان رسانه از جمله فارغ التحصیلان دانشکده صدا و سیمای قم و پژوهشگران حوزه های مختلف دین و رسانه که در قالب مرکز پژوهش های اسلامی صدا و سیما به بررسی و تحقیق در حوزه های مختلف دین و رسانه به فعالیت مشغول هستند می توانند نقش مهمی در روند تولیدات نمایشی رسانه ملی ایفا کرده و با

استفاده از تعهد و تخصص آنها به نحو مطلوبتری در مسیر تولید آثار متعهدانه و ارزشی به ویژه در تولیدات نمایشی حرکت نمود.

۳. محدودیت های تحقیق

۳. محدودیت های تحقیق

اولین و مهم ترین محدودیت این تحقیق، دشواری تهیه و دسترسی به مجموعه های تلویزیونی مورد بررسی بود که محقق را با سختی های متعددی در راه دست یابی به این منابع رو به رو کرد.

محدودیت دوم، کمبود منابع جدید و بروز در زمینه موضوع روابط زن و مرد در سریال های تلویزیونی بود، به طوری که پژوهشگر برای به دست آوردن اطلاعات مورد نیاز مجبور شد وقت زیادی صرف کند. کمبود منابع فارسی و انگلیسی در حوزه پژوهش، از مهم ترین مشکلات و موانع فراروی انجام این تحقیق بود.

سومین محدودیت در این تحقیق، دشواری در تهیه شاخص های تحلیل محتوا بود. محقق با توجه به مباحث نظری تحقیق و جمع آوری اطلاعات مرتبط با موضوع تحقیق، به مسائل و شاخص های متعددی برای گردآوری شاخص های موضوعی مربوط به موضوع روابط زن و مرد از منظر عفاف اسلامی و همچنین روابط زن و مرد از منظر افق رسانه ملی دست یافته بود. با این حال، پژوهشگر در انتخاب شاخص هایی جامع و مانع از میان این مسائل متعدد، با دشواری هایی رو به رو بود.

ص: ۱۳۱

پیوست ها

اشاره

پیوست ها

زیر فصل ها

جدول

احکام و فتاوی مراجع عظام تقلید درباره عفاف

ص: ۱۳۳

جدول**اشاره****جدول**

زیر فصل ها

جدول کdnامه متغیرهای تحقیق

جدول های مقایسه ای سریال های مورد بررسی به تفکیک مقوله های عفاف

جدول کdnامه متغیرهای تحقیق

جدول کdnامه متغیرهای تحقیق

ر

متغیر

مقوله ها

واحد تحلیل

X₁

نام سریال

۱. فاصله ها، ۲. ستایش

X₂

نگاه آلوده به نامحرم (از روی ریبه)

۱. وجود دارد، ۲. وجود ندارد.

صحنه (سکانس)

X₃

ارتباط خصوصی زن و مرد نامحرم

۱. وجود دارد، ۲. وجود ندارد.

صحنه (سکانس)

X۴

استفاده از لوازم آرایشی

۱. وجود دارد، ۲. وجود ندارد.

صحنه (سکانس)

X۵

صحبت کردن با ملاطفت و ناز و عشه با یکدیگر

۱. وجود دارد، ۲. وجود ندارد.

صحنه (سکانس)

X۶

رفتارهای جلف با یکدیگر

۱. وجود دارد، ۲. وجود ندارد.

صحنه (سکانس)

X۷

شوخي مرد و زن نامحرم

۱. وجود دارد، ۲. وجود ندارد.

صحنه (سکانس)

ص: ۱۳۴

X۸

موی آشکار زن در مقابل مرد

۱. وجود دارد، ۲. وجود ندارد.

صحنه (سکانس)

X۹

پوشش تنگ و چسبان زن در مقابل مرد نامحرم

۱. وجود دارد، ۲. وجود ندارد.

صحنه (سکانس)

X۱۰

لوازم زینتی زن در مقابل مرد

۱. وجود دارد، ۲. وجود ندارد.

صحنه (سکانس)

X۱۱

رعایت حجاب و پوشش اسلامی زن (دختر)

۱. وجود دارد، ۲. وجود ندارد.

صحنه (سکانس)

X۱۲

گفت و گوی زن و مرد با افعال مفرد

۱. وجود دارد، ۲. وجود ندارد.

صحنه (سکانس)

X13

روابط عاشقانه پیش از ازدواج دختر و پسر

۱. وجود دارد، ۲. وجود ندارد.

صحنه (سکانس)

X14

رعایت حجاب و پوشش اسلامی زن

۱. چادر، ۲. مانتوی بلند، ۳. مانتوی کوتاه، ۴. سنتی، ۵. دیگر.

صحنه (سکانس)

X15

نوع حجاب زن در مقابل مرد

- چادر، مانتو، شلوار و مقتنه، ۲. چادر، مانتو، شلوار و روسربی، ۳. چادر، مانتو، شلوار و شال، ۴. مانتو، شلوار و مقتنه، ۵. مانتو، شلوار و روسربی، ۶. مانتو، شلوار

ص: ۱۳۵

و شال، ۷. ستی (لباس های غیر رسمی)، ۸. دیگر.

صحنه (سکانس)

X16

مکان ارتباط میان زن و مرد نامحرم

۱. خانه، ۲. محل تحصیل (دانشگاه دیبرستان)، ۳. محل کار (اداره، شرکت، سازمان)، ۴. کافی شاپ و رستوران، ۵. پارک و فضاهای تفریحی، ۶. ارتباط تلفنی، ۷. ارتباط اینترنتی (سایبر)، ۸. دیگر فضاهای، ۹. نامشخص.

صحنه (سکانس)

X17

مکان ارتباط منفی میان زن و مرد نامحرم

۱. خانه، ۲. محل تحصیل (دانشگاه دیبرستان)، ۳. محل کار (اداره، شرکت، سازمان)، ۴. کافی شاپ و رستوران، ۵. پارک و فضاهای تفریحی، ۶. ارتباط تلفنی، ۷. ارتباط اینترنتی (سایبر)، ۸. دیگر فضاهای، ۹. نامشخص.

صحنه (سکانس)

X18

مکان ارتباط مثبت و بدون اشکال میان زن و مرد نامحرم

۱. خانه، ۲. محل تحصیل (دانشگاه دیبرستان)، ۳. محل کار (اداره، شرکت، سازمان)، ۴. کافی شاپ و رستوران، ۵.

ص: ۱۳۶

پارک و فضاهای تفریحی، ۶. ارتباط تلفنی، ۷. ارتباط اینترنتی (سایبر)، ۸. دیگر فضاهای، ۹. نامشخص.

صحنه (سکانس)

X۱۹

زمان ارتباط میان زن و مرد نامحرم

۱. صبح، ۲. ظهر، ۳. عصر، ۴. شب، ۵. نامشخص.

صحنه (سکانس)

جدول های مقایسه ای سریال های مورد بررسی به تفکیک مقوله های عفاف

اشاره

جدول های مقایسه ای سریال های مورد بررسی به تفکیک مقوله های عفاف

زیر فصل ها

جدول شماره ۱. مکان ارتباط زن و مرد به تفکیک سریال

جدول شماره ۲. مکان ارتباط منفی بین زن و مرد به تفکیک سریال

جدول شماره ۳. زمان ارتباط زن و مرد به تفکیک سریال

جدول شماره ۴. نگاه آلوده به نامحرم به تفکیک سریال

جدول شماره ۵. ارتباط خصوصی زن و مرد نامحرم به تفکیک سریال

جدول شماره ۶. استفاده زن از لوازم آرایشی به تفکیک سریال

جدول شماره ۷. صحبت کردن با ملاطفت و ناز و عشوه با یکدیگر به تفکیک سریال

جدول شماره ۸. رفتارهای جلف و سبک به تفکیک سریال

جدول شماره ۹. شوخی میان مرد و زن نامحرم به تفکیک سریال

جدول شماره ۱۰. موی آشکار زن به تفکیک سریال

جدول شماره ۱۱. تماس بدنی (عمدی یا غیر عمدی) به تفکیک سریال

جدول شماره ۱۲. گفت و گوی زن و مرد با افعال مفرد به تفکیک سریال

جدول شماره ۱۳. خطاب قرار دادن زن و مرد با نام کوچک به تفکیک سریال

جدول شماره ۱۴. اندام آشکار زن به تفکیک سریال

جدول شماره ۱۵. لوازم زینتی آشکار زن در مقابل مرد به تفکیک سریال

جدول شماره ۱۶. روابط عاشقانه پیش از ازدواج میان دختر و پسر نامحرم به تفکیک سریال

جدول شماره ۱۷. نوع حجاب زن در مقابل مرد به تفکیک سریال

جدول شماره ۱۸. پوشش زن در مقابل مرد به تفکیک سریال

جدول شماره ۱۹. رعایت حجاب و پوشش اسلامی زن (دختر) در مقابل مرد به تفکیک سریال

جدول شماره ۱. مکان ارتباط زن و مرد به تفکیک سریال

جدول شماره ۱. مکان ارتباط زن و مرد به تفکیک سریال

نام سریال

مکان ارتباط

فاصله ها

ستایش

خانه

فراوانی

۴۰۸

۳۵۴

درصد

۳/۳۹

۳/۴۱

محل تحصیل (دانشگاه)

فراوانی

درصد

محل کار

فراوانی

۱۱۴

۳۲۲

درصد

۱۱

۵/۳۷

کافی شاپ و رستوران

فراوانی

۴۸

۱۲

درصد

۶/۴

۴/۱

پارک و فضاهای تفریحی

فراوانی

۱۱۱

۵۶

درصد

۷/۱۰

۵/۶

ص: ۱۳۷

ارتباط تلفنی

فراوانی

۹۰

۲۹

درصد

۶/۸

۴/۳

ارتباط اینترنتی

فراوانی

۲

.

درصد

۲/۰

.

دیگر فضاهای

فراوانی

۲۱۶

۵۹

درصد

۸/۲۰

نامشخص

فراوانی

۴۸

۲۵

درصد

۶/۴

۹/۲

جمع

فراوانی

۱۰۳۷

۸۵۷

درصد

۱۰۰

۱۰۰

اطلاعات جدول بالا نشان می دهد بیشترین مکان ارتباط در روابط زن و مرد در سریال «فاسله ها»، «دیگر فضاهای» (۸/۲۰ درصد)، «محل کار» (۱۱ درصد) و سپس پارک و فضاهای تفریحی (۱۰/۷۷ درصد) است. کمترین مکان ارتباط در روابط زن و مرد در سریال «فاسله ها» به مقوله های محل تحصیل (۰) و ارتباط اینترنتی (۲/۰ درصد) مربوط است.

در سریال «ستایش»، بیشترین فراوانی روابط زن و مرد به تفکیک مکان ارتباط به مقوله «خانه» (۳/۴۱ درصد)، محل کار (۵/۳۷ درصد)، «دیگر فضاهای» (۸/۶ درصد) و «پارک و فضاهای تفریحی» (۵/۶ درصد) مربوط است. کمترین فراوانی مکان ارتباط در روابط زن و مرد در سریال «ستایش»، به مقوله های «محل تحصیل» (دانشگاه یا دبیرستان) (۰)، «ارتباط اینترنتی، سایبر یا چت» (۰)، کافی شاپ و رستوران (۴/۱ درصد) و «نامشخص» (۹۱/۲ درصد) مربوط است.

جدول شماره ۲. مکان ارتباط منفی بین زن و مرد به تفکیک سریال

جدول شماره ۲. مکان ارتباط منفی بین زن و مرد به تفکیک سریال

نام سریال

مکان ارتباط

فاصله ها

ستایش

خانه

فراوانی

۴۴

۷۳

درصد

۸/۱۷

۷/۴۷

محل تحصیل (دانشگاه)

فراوانی

درصد

محل کار

فراوانی

۹۵

۳۷

درصد

۴/۳۸

۱/۲۴

کافی شاپ و رستوران

فراوانی

۱۱

۳

درصد

۵/۴

۹/۱

پارک و فضاهای تفریحی

فراوانی

۲۸

۱۰

درصد

۳/۱۱

۵/۶

ارتباط تلفنی

فراوانی

۲۲

۱۲

درصد

۹/۸

۸/۷

ارتباط اینترنتی

فراوانی

۲

درصد

۸/۰

دیگر فضاهای

فراوانی

۴۰

۱۳

درصد

۲/۱۶

نامشخص

فراوانی

۵

۵

درصد

۲

۲/۳

ص: ۱۳۹

جمع

فراوانی

۲۴۷

۱۵۳

درصد

۱۰۰

۱۰۰

در زمینه بیشترین مکان ارتباط منفی در روابط زن و مرد در سریال «فاسله ها»، «محل کار» (۴/۳۸ درصد)، «خانه» (۸/۱۷ درصد) و سپس «دیگر فضاهای» (۲/۱۶ درصد) دارای بیشترین فراوانی بوده است. کمترین مکان ارتباطات منفی در روابط زن و مرد در سریال «فاسله ها» به مقوله های محل تحصیل (۰)، مربوط است.

در سریال «ستایش»، بیشترین فراوانی مکان روابط منفی میان زن و مرد به مقوله «خانه» (۷/۴۷ درصد)، «محل کار» (۱/۲۴ درصد)، «دیگر فضاهای» (۴/۸ درصد) و «پارک و فضاهای تفریحی» (۵/۶ درصد) مربوط است. کمترین فراوانی مکان ارتباط منفی در روابط زن و مرد در سریال «ستایش»، به مقوله های «محل تحصیل» (۰) و «ارتباط اینترنتی» (۰)، مربوط می شود.

جدول شماره ۳. زمان ارتباط زن و مرد به تفکیک سریال

جدول شماره ۳. زمان ارتباط زن و مرد به تفکیک سریال

نام سریال

زمان ارتباط

فاسله ها

ستایش

صبح

فراوانی

۵۲

۴۵

درصد

۵

۲/۵

ظاهر

فراوانی

۲۲۰

۶۸

درصد

۲/۲۱

۸

عصر

فراوانی

۱۳۳

۱۹۱

درصد

۸/۱۲

۳/۲۲

ص: ۱۴۰

شب

فراوانی

۴۱۵

۲۹۲

درصد

۴۰

۳۴

نامشخص

فراوانی

۲۱۷

۲۶۲

درصد

۹/۲۰

۶/۳۰

جمع

فراوانی

۱۰۳۷

۸۵۷

درصد

۱۰۰

بر اساس اطلاعات این جدول، بیشترین فراوانی در سریال «فاصله ها» از نظر زمان ارتباط، به محدوده زمانی «شب» (۴۰ درصد)، محدوده زمانی «ظهر» (۲۱ درصد) و محدوده زمانی «نامشخص» (۹/۲۰ درصد) مربوط است. کمترین فراوانی در این زمینه به محدوده زمانی «صبح» (۵ درصد) و سپس «عصر» (۸/۱۲ درصد) مربوط می‌شود.

در سریال «ستایش»، بیشترین میزان فراوانی از نظر زمان ارتباط به زمان «شب» (۳۴ درصد)، زمان «نامشخص» (۶/۳۰ درصد) و «زمان عصر» (۳/۲۲ درصد) مربوط می‌شود. کمترین میزان فراوانی در این زمینه نیز به محدوده زمانی صبح (۲/۵ درصد) و ظهر (۸ درصد) مربوط است.

جدول شماره ۴. نگاه آلوده به نامحرم به تفکیک سریال

جدول شماره ۴. نگاه آلوده به نامحرم به تفکیک سریال

نام سریال

نگاه آلوده به نامحرم (از روی ریشه)

فاصله ها

ستایش

وجود دارد

فراوانی

۱۴

۵

درصد

۳/۱

۵/۰

ص: ۱۴۱

وجود ندارد

فراوانی

۱۰۲۳

۸۵۲

درصد

۶۶/۹۸

۵/۹۹

جمع

فراوانی

۱۰۳۷

۸۵۷

درصد

۱۰۰

۱۰۰

همان طور که اطلاعات جدول بالا نشان می دهد؛ در ۳/۱ درصد از روابط زن و مرد در سریال «فاصله ها»، نگاه آلوده به نامحرم (از روی ریبه) وجود دارد. همچنین در ۵/۰ درصد از صحنه های سریال «ستایش»، نگاه آلوده به نامحرم از سوی مرد به زن و یا بالعکس به چشم می خورد.

جدول شماره ۵. ارتباط خصوصی زن و مرد نامحرم به تفکیک سریال

جدول شماره ۵. ارتباط خصوصی زن و مرد نامحرم به تفکیک سریال

نام سریال	%
بدون تفکیک	۱۰۰
تفکیک	۰

ارتباط خصوصی زن و مرد نامحرم

فاصله ها

ستایش

وجود دارد

فراوانی

۳۸

۱۰

درصد

۷/۳

۱

وجود ندارد

فراوانی

۹۹۹

۸۴۷

درصد

۳/۹۶

۹۹

جمع

فراوانی

۱۰۳۷

۸۵۷

در صد

۱۰۰

۱۰۰

در ۷/۳ درصد از روابط زن و مرد در سریال «فاسلله‌ها»، ارتباط خصوصی بین زن و مرد نامحرم وجود دارد. در ۱ درصد از صحنه‌های سریال «ستایش» نیز ارتباط خصوصی زن و مرد نامحرم وجود دارد.

ص: ۱۴۲

جدول شماره ۶. استفاده زن از لوازم آرایشی به تفکیک سریال

جدول شماره ۶. استفاده زن از لوازم آرایشی به تفکیک سریال

نام سریال

استفاده از لوازم آرایشی

فاصله ها

ستایش

وجود دارد

فراوانی

۹

۴

درصد

۹/۰

۴/۰

وجود ندارد

فراوانی

۱۰۲۸

۸۵۳

درصد

۱/۹۹

۶/۹۹

جمع

فراوانی

۱۰۳۷

۸۵۷

درصد

۱۰۰

۱۰۰

اطلاعات این جدول نشان می‌دهد در ۹/۰ درصد از روابط زن و مرد، در سریال «فاصله‌ها»، زن از لوازم آرایشی استفاده کرده و همچنین در ۴/۰ درصد از صحنه‌های سریال «ستایش» نیز زن از لوازم آرایشی، بهره گرفته است.

جدول شماره ۷. صحبت کردن با ملاطفت و ناز و عشوه با یکدیگر به تفکیک سریال

جدول شماره ۷. صحبت کردن با ملاطفت و ناز و عشوه با یکدیگر به تفکیک سریال

نام سریال

صحبت با ملاطفت و ناز و عشوه

فاصله‌ها

ستایش

وجود دارد

فراوانی

۲۰

۷

درصد

۹/۱

۸/۰

وجود ندارد

فراوانی

۱۰۱۷

۸۵۰

درصد

۱/۹۸

۲/۹۹

جمع

فراوانی

۱۰۳۷

۸۵۷

درصد

۱۰۰

۱۰۰

ص: ۱۴۳

در ۹/۱ درصد از صحنه های مربوط به روابط زن و مرد در سریال فاصله ها، صحبت کردن با ملاطفت و ناز و عشه با یکدیگر وجود دارد. همچنین در ۸/۰ درصد از صحنه های سریال «ستایش»، صحبت کردن با ملاطفت و ناز و عشه بین زن و مرد وجود دارد.

جدول شماره ۸. رفتارهای جلف و سبک به تفکیک سریال

جدول شماره ۸. رفتارهای جلف و سبک به تفکیک سریال

نام سریال

رفتارهای جلف و سبک

فاصله ها

ستایش

وجود دارد

فراوانی

۲۱

۱۴

درصد

۲

۶/۱

وجود ندارد

فراوانی

۱۰۱۶

۸۴۳

درصد

۹۸

۴/۹۸

جمع

فراوانی

۱۰۳۷

۸۵۷

درصد

۱۰۰

۱۰۰

در ۲ درصد از صحنه های مربوط به روابط زن و مرد در سریال «فاصله ها»، رفتارهای جلف و سبک میان زن و مرد وجود دارد. در ۶/۱ درصد از صحنه های سریال «ستایش» نیز رفتارهای جلف میان زن و مرد وجود دارد.

جدول شماره ۹. شوخی میان مرد و زن نامحرم به تفکیک سریال

جدول شماره ۹. شوخی میان مرد و زن نامحرم به تفکیک سریال

نام سریال

شوخی میان مرد و زن نامحرم

فاصله ها

ستایش

وجود دارد

فراوانی

درصد

۵/۳

۴/۱

ص: ۱۴۴

وجود ندارد

فراوانی

۱۰۰۱

۸۴۵

درصد

۵/۹۴

۶/۹۸

جمع

فراوانی

۱۰۳۷

۸۵۷

درصد

۱۰۰

۱۰۰

در ۶/۳ درصد از صحنه های مربوط به روابط زن و مرد در سریال «فاصله ها»، شوخی میان زن و مرد نامحرم وجود دارد. همچنین در ۴/۱ درصد از صحنه های سریال «ستایش»، شوخی میان زن و مرد نامحرم وجود دارد.

جدول شماره ۱۰. موی آشکار زن به تفکیک سریال

جدول شماره ۱۰. موی آشکار زن به تفکیک سریال

نام سریال

موی آشکار دختر

فاصله ها

ستایش

وجود دارد

فراوانی

درصد

وجود ندارد

فراوانی

۱۰۳۷

۸۵۷

درصد

۱۰۰

۱۰۰

جمع

فراوانی

۱۰۳۷

۸۵۷

درصد

همان طور که اطلاعات جدول نشان می دهد، فراوانی موی آشکار زن در مقابل مرد در همه صحنه های هر دو سریال مورد بررسی، صفر است. به عبارت دیگر، موی آشکار دختر در مقابل پسر در دو سریال مورد بررسی، وجود ندارد.

ص: ۱۴۵

جدول شماره ۱۱. تماس بدنی (عمدی یا غیر عمدی) به تفکیک سریال

جدول شماره ۱۱. تماس بدنی (عمدی یا غیر عمدی) به تفکیک سریال

نام سریال

تماس بدنی با یکدیگر

فاصله ها

ستایش

وجود دارد

فراوانی

درصد

وجود ندارد

فراوانی

۱۰۳۷

۸۵۷

درصد

۱۰۰

۱۰۰

جمع

فراوانی

۱۰۳۷

۸۵۷

درصد

۱۰۰

۱۰۰

همان طور که اطلاعات جدول نشان می‌دهد؛ فراوانی تماس بدنی زن و مرد با یکدیگر در همه صحنه‌های هر دو سریال مورد بررسی، صفر است.

جدول شماره ۱۲. گفت و گوی زن و مرد با افعال مفرد به تفکیک سریال

جدول شماره ۱۲. گفت و گوی زن و مرد با افعال مفرد به تفکیک سریال

نام سریال

گفت و گو با افعال مفرد

فاصله‌ها

ستایش

وجود دارد

فراوانی

۷۴

۶۴

درصد

۱/۷

وجود ندارد

فراوانی

۹۶۳

۷۹۳

درصد

۹/۹۲

۶/۹۲

جمع

فراوانی

۱۰۳۷

۸۵۷

درصد

۱۰۰

۱۰۰

ص: ۱۴۶

اطلاعات جدول بالا نشان می دهد که در ۱/۷ درصد از روابط زن و مرد در سریال فاصله ها، گفت و گوی زن و مرد با افعال مفرد وجود دارد. همچنین در ۴/۷ درصد از صحنه های سریال «ستایش»، گفت و گوی زن و مرد با افعال مفرد دیده می شود.

جدول شماره ۱۳. خطاب قرار دادن زن و مرد با نام کوچک به تفکیک سریال

جدول شماره ۱۳. خطاب قرار دادن زن و مرد با نام کوچک به تفکیک سریال

نام سریال

خطاب قراردادن زن و مرد با نام کوچک

فاصله ها

ستایش

وجود دارد

فراوانی

۸۲

۶۹

درصد

۹/۷

۸

وجود ندارد

فراوانی

۹۵۵

۷۸۸

درصد

جمع

فراوانی

۱۰۳۷

۸۵۷

درصد

۱۰۰

۱۰۰

اطلاعات جدول نشان می دهد که در ۹/۷ درصد از روابط زن و مرد در سریال «فاصله ها» زن و مرد نامحرم، یکدیگر را با نام کوچک خطاب کرده اند. همچنین در ۸ درصد از صحنه های سریال «ستایش»، زن و مرد نامحرم، یکدیگر را با نام کوچک صدا زده اند.

جدول شماره ۱۴. اندام آشکار زن به تفکیک سریال

جدول شماره ۱۴. اندام آشکار زن به تفکیک سریال

نام سریال

پوشش تنگ و چسبان زن در مقابل مرد نامحرم

فاصله ها

ستایش

وجود دارد

فراوانی

درصد

٪/۰

٪۵/۰

ص: ۱۴۷

وجود ندارد

فراوانی

۱۰۳۰

۸۵۴

درصد

۳/۹۹

۶/۹۹

جمع

فراوانی

۱۰۳۷

۸۵۷

درصد

۱۰۰

۱۰۰

اطلاعات جدول نشان می دهد که در ۷/۰ درصد از صحنه های مربوط به روابط زن و مرد در سریال «فاصله ها»، پوشش تنگ و چسبان زن در مقابل مرد نامحرم وجود دارد و در ۳/۹۹ درصد از روابط میان زن و مرد در این سریال، این نوع پوشش وجود ندارد. همچنین در ۳۵/۰ درصد از صحنه های سریال «ستایش»، این نوع پوشش زن در مقابل مرد وجود دارد و در ۶/۹۹ درصد از روابط میان زن و مرد در این سریال نیز این نوع پوشش وجود ندارد.

جدول شماره ۱۵. لوازم زینتی آشکار زن در مقابل مرد به تفکیک سریال

جدول شماره ۱۵. لوازم زینتی آشکار زن در مقابل مرد به تفکیک سریال

نام سریال

لوازم زینتی آشکار زن

فاصله ها

ستایش

وجود دارد

فراوانی

۹

۶

درصد

۹/۰

۷/۰

وجود ندارد

فراوانی

۱۰۲۸

۸۵۱

درصد

۱/۹۹

۳/۹۹

جمع

فراوانی

۱۰۳۷

۸۵۷

درصد

۱۰۰

۱۰۰

ص: ۱۴۸

در ۹۰ درصد از صحنه های مربوط به روابط زن و مرد در سربال فاصله ها، لوازم زینتی آشکار زن در برابر مرد وجود دارد و در ۱/۹۹ درصد از روابط زن و مرد در این سربال، لوازم زینتی آشکار از سوی زن در مقابل نامحرم وجود ندارد. همچنین در ۷۰ درصد از صحنه های سربال «ستایش»، لوازم زینتی آشکار زن در مقابل نامحرم وجود دارد و در ۳/۹۹ درصد از روابط زن و مرد در این سربال، لوازم زینتی آشکار از سوی زن در مقابل نامحرم وجود ندارد.

جدول شماره ۱۶. روابط عاشقانه پیش از ازدواج میان دختر و پسر نام婚姻 به تفکیک سربال

جدول شماره ۱۶. روابط عاشقانه پیش از ازدواج میان دختر و پسر نام婚姻 به تفکیک سربال

نام سربال

روابط عاشقانه پیش از ازدواج میان دختر و پسر

فاصله ها

ستایش

وجود دارد

فراوانی

۲۳۳

۸۹

درصد

۴/۲۲

۴/۱۰

وجود ندارد

فراوانی

۸۰۴

۸۵۱

درصد

۶/۷۷

۶/۸۹

جمع

فراوانی

۱۰۳۷

۷۶۸

درصد

۱۰۰

۱۰۰

در ۴/۲۲ درصد از صحنه های مربوط به روابط زن و مرد در سریال «فاسله ها»، روابط عاشقانه پیش از ازدواج میان دختر و پسر نامحرم وجود دارد و در ۶/۷۷ درصد از روابط زن و مرد در این سریال، روابط عاشقانه پیش از ازدواج میان دختر و پسر نامحرم وجود ندارد. در ۴/۱۰ درصد از صحنه های سریال «ستایش» نیز روابط عاشقانه پیش از ازدواج میان دختر و

ص: ۱۴۹

پسر نامحرم وجود دارد و در ۶/۸۹ درصد از روابط زن و مرد در این سریال، روابط عاشقانه پیش از ازدواج میان دختر و پسر نامحرم وجود ندارد.

جدول شماره ۱۷. نوع حجاب زن در مقابل مرد به تفکیک سریال

جدول شماره ۱۷. نوع حجاب زن در مقابل مرد به تفکیک سریال

نام سریال

نوع حجاب زن

فاصله ها

ستایش

چادر، مانتو، شلوار و مقنعه

فراوانی

۲۶۰

۲۲۴

درصد

۲۵

۱/۲۶

چادر، مانتو، شلوار و روسری

فراوانی

۳۵

۶۰

درصد

۶/۲

۷

چادر، مانتو، شلوار و شال

فراوانی

۲۱

۱۶۶

درصد

۲

۳/۱۹

مانتو، شلوار و مقنعه

فراوانی

۳۱

۱۶۳

درصد

۳

۱۹

مانتو، شلوار و روسری

فراوانی

۳۹۰

۴۱

درصد

۶/۳۷

۷/۴

مانتو، شلوار و شال

فراوانی

۲۸۴

۱۵۸

درصد

۳/۲۷

۴/۱۸

ستی

فراوانی

۶

۴

درصد

۵/۰

۵/۰

دیگر پوشش ها

فراوانی

۱۰

۴۱

درصد

۷/۴

جمع

فراوانی

۱۰۳۷

۸۵۷

درصد

۱۰۰

۱۰۰

ص: ۱۵۰

بیشترین فراوانی نوع حجاب زن در مقابل مرد در سریال «فاصله ها»، حجاب «مانتو، شلوار و روسربی» (۶/۳۷ درصد)، «مانتو، شلوار و شال» (۳/۲۷ درصد) و سپس «چادر، مانتو، شلوار و مقنعه» (۲۵ درصد) است. کمترین فراوانی نوع حجاب زن در مقابل مرد در این سریال، حجاب «ستنی» (۵/۰ درصد)، «چادر، مانتو، شلوار و شال» (۲ درصد) و «مانتو، شلوار، مقنعه» (۳ درصد) است.

در سریال «ستایش»، بیشترین نوع حجاب زن در مقابل مرد، «چادر، مانتو، شلوار و مقنعه» (۱/۲۶ درصد)، «چادر، مانتو، شلوار و شال» (۳/۱۹ درصد)، «مانتو، شلوار و مقنعه» (۱۹/۱۸ درصد) و «مانتو، شلوار و شال» (۴/۱۸ درصد) است. همچنین کمترین نوع حجاب نقش زن در مقابل مرد در سریال «فاصله ها»، حجاب «ستنی» (۵/۰ درصد)، «چادر، مانتو، شلوار و شال» (۷/۴ درصد)، «مانتو، شلوار و روسربی» (۷ درصد) و سپس «دیگر پوشش ها» (۷/۴ درصد) است.

جدول شماره ۱۸. پوشش زن در مقابل مرد به تفکیک سریال

جدول شماره ۱۸. پوشش زن در مقابل مرد به تفکیک سریال

نام سریال

پوشش زن در مقابل مرد

فاصله ها

ستایش

چادر

فراوانی

۳۱۶

۴۵۰

درصد

۵/۳۰

۵/۵۲

مانتوی بلند

فراوانی

۴۲۱

۳۲۱

درصد

۶/۴۰

۵/۳۷

مانتوی کوتاه

فراوانی

۲۸۴

۴۱

درصد

۳/۲۷

۸/۴

ص: ۱۵۱

ستی

فراوانی

۶

۴

درصد

۵۷/۰

۴/۰

دیگر پوشش ها

فراوانی

۱۰

۴۱

درصد

۹۶/۰

۸/۴

جمع

فراوانی

۱۰۳۷

۸۵۷

درصد

۱۰۰

اطلاعات جدول بالا نشان می دهد که در روابط بین زن و مرد در سریال «فاصله ها»، بیشترین فراوانی نوع پوشش زن در مقابل مرد، پوشش «مانتو بلند» (۶/۴۰ درصد)، «چادر» (۵/۳۰ درصد) و «مانتو کوتاه» (۳/۲۷ درصد) است. همچنین کمترین نوع پوشش زن در مقابل مرد، پوشش سنتی (۵۷/۰ درصد) است.

در روابط بین زن و مرد در سریال «ستایش»، بیشترین نوع پوشش زن در مقابل مرد، پوشش «چادر» (۵/۵۲ درصد)، «مانتوی بلند» (۵/۳۷ درصد) و «مانتوی کوتاه» (۸/۴ درصد) است. کمترین نوع پوشش دختر نیز «پوشش سنتی» (لباس های سنتی ایرانی) (۴/۰ درصد) است.

جدول شماره ۱۹. رعایت حجاب و پوشش اسلامی زن (دختر) در مقابل مرد به تفکیک سریال

جدول شماره ۱۹. رعایت حجاب و پوشش اسلامی زن (دختر) در مقابل مرد به تفکیک سریال

نام سریال

رعایت حجاب و پوشش اسلامی زن در مقابل نامحرم

فاصله ها

ستایش

وجود دارد

فراوانی

۲۸۴

۴۱

درصد

۳/۲۷

۸/۴

ص: ۱۵۲

وجود ندارد

فراوانی

۷۵۳

۸۱۶

درصد

۷/۷۲

۲/۹۵

جمع

فراوانی

۱۰۳۷

۸۵۷

درصد

۱۰۰

۱۰۰

اطلاعات جدول بالا نشان می دهد که در روابط بین زن و مرد در سریال «فاصله ها»، در ۳/۲۷ درصد از روابط، حجاب و پوشش اسلامی زن در مقابل نامحرم رعایت شده است. همچنین در ۸/۴ درصد از روابط میان زن و مرد در سریال «ستایش»، حجاب و پوشش اسلامی زن در مقابل مرد رعایت نشده و در ۲/۹۵ درصد از روابط، حجاب و پوشش اسلامی زن در مقابل نامحرم رعایت شده است.

احکام و فتاوی مراجع عظام تقلید درباره عفاف

اشاره

احکام و فتاوی مراجع عظام تقلید درباره عفاف

زیر فصل ها

۱. حکم نگاه به نامحرم

۲. حکم نمایش زینت، مو و اندام

۳. حکم برخورد زن با چهره خندان و ریبه با نامحرم

۴. حکم برخورد زنی که میداند مرد نامحرم به قصد لذت نگاه می کند

۵. حکم شرعی حجاب

۶. حکم کراحت داشتن یا نداشتن چادر مشکی

۱. حکم نگاه به نامحرم

۱. حکم نگاه به نامحرم

آیت الله مکارم شیرازی در مورد حکم نگاه مرد به زن نامحرم معتقد است: «نگاه کردن مرد به زن نامحرم چه با قصد لذت و چه بدون آن حرام است. با توجه به اینکه این گونه نگاه ها منتهی به نگاه های شهوت آلود می شود، باید از آن اجتناب کرد». [\(۱\)](#)

آیت الله فاضل لنکرانی در مورد حکم این مسئله اعتقاد دارد: «این مورد، حرام است». [\(۲\)](#)

آیت الله صافی گلپایگانی در این باره معتقد است: «نگاه به وجه و

۱- تفسیر نمونه، صص ۶۹۷ و ۶۹۸.

۲- محمد فاضل لنکرانی، جامع المسائل، ص ۲۵۸.

کفین زن نامحرم با شهوت و ریبه، حرام و بدون ریبه و شهوت بنا بر احتیاط واجب، جایز نیست.^(۱)

آیات عظام مکارم شیرازی، فاضل لنگرانی، صافی گلپایگانی درباره حکم نگاه اتفاقی به بدن و موی زنانی که موهای خود یا بخشی از موهای خود را بیرون می گذارند، معتقدند: «نگاه اتفاقی به بدن و موی آنان حرام نیست، ولی باید از نگاه عمده و پیوسته اجتناب کرد».^(۲)

البته آیت الله نوری همدانی و آیت الله سیستانی در این مورد معتقدند: «رفت و آمد این دسته از زنان در کوچه و خیابان نمی تواند مانع رفت و آمد مردان مسلمان گردد، هرچند بدانند که بدون قصد و به طور اتفاقی نگاهشان به آنان می افتد».^(۳)

همچنین آیت الله بهجهت رحمه الله و آیت الله سیستانی درباره

معتقدند: «نگاه زن به بدن مرد نامحرم با قصد لذت، حرام است و بنا بر احتیاط واجب، بدون قصد لذت و ترس افتادن به حرام هم نیز (به جز قسمتی از بدن که معمولاً آن را نمی پوشانند مانند سر و دست ها) جایز نیست».^(۴)

۲. حکم نمایش زینت، مو و اندام

۲. حکم نمایش زینت، مو و اندام

در زمینه حکم آرایش زنان در خیابان ها و بیرون گذاشتن مقداری از موها و پوشیدن جوراب بدن نما و لباس های محرک، دیدگاه هر یک از مراجع تقليد به اين شرح است:

- ۱- جامع الاحکام، ص ۳۲۲.
- ۲- تفسیر نمونه، صص ۶۹۷ و ۶۹۸، جامع المسائل، ص ۲۵۸، جامع الاحکام، ص ۳۲۲.
- ۳- توضیح المسائل مراجع، صص ۱۹۰ و ۱۹۵.
- ۴- توضیح المسائل مراجع، ص ۲۹۸.

آیت الله فاضل لنکرانی، آیت الله بهجت رحمه الله و آیت الله صافی گلپایگانی در این باره معتقدند: «این مورد، حرام است». [\(۱\)](#)

آیت الله مکارم شیرازی نیز درباره حکم آرایش زنان در خیابان‌ها و بیرون گذاشتن مقداری از موها و پوشیدن جوراب بدن نما و لباس‌های محرك، معتقد است: «این مورد، حرام است». [\(۲\)](#)

آیت الله تبریزی و آیت الله سیستانی نیز در این مورد معتقدند: «این موضوع، جائز نیست». [\(۳\)](#)

آیت الله مکارم شیرازی درباره حکم پوشیدن چادر عروس در مقابل نامحرم و چادری که زیباست و جلب توجه می‌کند (مانند چادرهای توری نازک و هر چادر جلب کننده نگاه) معتقد است: «این امر، جائز نیست». [\(۴\)](#)

همچنین آیت الله صافی گلپایگانی درباره جمع کردن موهای پشت سر، که موجب جلب توجه نامحرم شود، می‌فرماید:

این موضوع اگر باعث جلب توجه دیگران شود، حرام است. موی سر هر چه قدر زیاد باشد، می‌توان طوری قرار داد که جمع نشود. در روایتی وارد شده که در آخر الزمان، زن‌هایی می‌آیند که موهای خود را روی سرشاران مثل کوهان شتر قرار می‌دهند و اینها اهل دوزخند. [\(۵\)](#)

آیت الله نوری همدانی درباره حکم پوشیدن لباس سفید که سبب جلب توجه نامحرم شود، می‌فرمایند:

- ۱- توضیح المسائل مراجع، ص. ۴۱۹.
- ۲- توضیح المسائل مراجع، ص. ۴۲۰.
- ۳- توضیح المسائل مراجع، ص. ۴۲۰.
- ۴- توضیح المسائل مراجع، ص. ۴۱۹.
- ۵- جامع الاحکام، ص. ۴۲۵

هر لباسی که عرفاً زننده باشد و از جهت زننده بودن انگشت نما باشد، یا مناسب زیّ و شأن شخص از حیث جنس یا رنگ یا دوخت و امثال آن نباشد و توجه مردان را به خود جلب کند، لباس شهرت محسوب شده و لذا پوشیدن آن جایز نیست.^(۱)

آیت الله مکارم شیرازی درباره حکم زدن پوشیه برای بانوان در شهر یا محلی که مرسوم نیست، چنین می فرماید:

اگر کسی از لحاظ جمال خدادادی در وضعیتی است که ممکن است همین جمال و زیبایی و لطف الهی مورد سوء نظر و خدای ناکرده، مزاحمت افراد هرزه قرار گیرد و یا اینکه مسیر حرکت و یا محله ای که در آن زندگی می کند؛ گرفتار افراد لا بالی و چشم چرانی است که ناموس آن محل از نگاه آلوده این افراد در امان نیست و یا برخی مراکز دانشگاهی و غیره که امنیت روانی شخص در خطر است و یا اینکه هیچ کدام از مسائل فوق وجود ندارد، بلکه بانوانی که می خواهند برای مراسم عروسی شرکت کنند، مجبورند از آرایشگاه و یا با چهره آرایش کرده به مجلس بروند و شرع مقدس اسلام نیز امر می کند که زن هرگاه آرایش کرد، باید مواضع آرایش شده را هم پوشاند، مانند صورت و دست ها؛ بنابراین، در این موارد، استفاده از پوشیه نه تنها مذموم نیست و لباس شهرت حساب نمی شود، بلکه در مواردی، واجب و سبب امنیت خاطر و حفظ دین و ایمان و سلامت افراد از شر افراد هرزه است.^(۲)

۱- توضیح المسائل مراجع، ص ۴۱۸.

۲- توضیح المسائل مراجع، صص ۴۱۹ و ۴۲۰.

آیت الله سیستانی (۱۳۸۷) نیز درباره حکم پوشیدن لباس تنگ و همچنین عطر زدن برای بانوان (که جلب توجه می کند)، معتقد است:

پوشیدن لباس تنگ و مهیج برای زن حرام است. همین طور اگر خودش را برای نامحرمان و رفتن در کوچه و بازار معطر نماید، آن هم حرام است. اما اینکه مفسده انگیز نباشد، مراد نگاه کردن به آن مقداری که شرعاً جایز است (مثل صورت و دست‌ها)، این به حسب افراد فرق می کند؛ یعنی برخی از افراد آن قدر بر نفس خودشان مسلط هستند که با دیدن نامحرم تغییری در روح آنها حاصل نمی شود، اما برخی از افراد هم با یک نگاه حالشان عوض می شود. در هر صورت، اگر کسی بخواهد از این احکام سوء استفاده کند و به بهانه اینکه برای من مفسده ندارد، به نامحرمان نگاه کند و یا زن خودش را برای نامحرم زینت نماید، جایز نیست.^(۱)

همچنین ایشان در مورد حکم پوشیدن چادرهایی که جلب توجه می کند، می گوید: «این مسئله، در صورتی که موجب گناه و تحریک می شود، اشکال دارد».^(۲)

۳. حکم برخورد زن با چهره خندان و ریبه با نامحرم

۳. حکم برخورد زن با چهره خندان و ریبه با نامحرم

آیت الله فاضل لنکرانی در مورد حکم برخورد زن با چهره خندان و متبعین با مردان نامحرم هنگام خرید از مغازه‌ها و دیگر برخوردها معتقد است:

۱- توضیح المسائل مراجع، ص ۴۲۴.

۲- توضیح المسائل مراجع، ص ۴۲۶.

به طور کلی، دختران و زنان باید در مقابل مردان نامحرم به نحوی لباس بپوشند و راه بروند و صحبت کنند که موجب توجه و نگاه سوء و تهییج مردان نشوند و اگر کردند، گناه بزرگ است.^(۱)

آیت الله بهجت رحمه الله نیز در این زمینه می فرماید: «هر کاری که معرضیت ریبه و یا فتنه در آن است، جایز نیست». ^(۲)

آیت الله مکارم شیرازی در این باره معتقد است:

«اشکال دارد و هنگام ضرورت باید از مکالمات عادی تجاوز کنند. بهتر است زنان و دختران مسلمان از این گونه کارها بپرهیزنند و اگر منشأ فسادی شود، جایز نیست». ^(۳)

آیت الله تبریزی نیز می فرماید: «اگر از روی التفات، کاری را که موجب جلب نظر اجانب شود، انجام دهند؛ اشکال دارد». ^(۴)

۴. حکم بروخورد زنی که میداند مرد نامحرم به قصد لذت نگاه می کند

۴. حکم بروخورد زنی که میداند مرد نامحرم به قصد لذت نگاه می کند

آیت الله تبریزی درباره حکم زنی که میداند مرد نامحرم به قصد لذت به صورت و دستهای معمولی زینت نشده او نگاه میکند، معتقد است: «در این صورت، بنا بر احتیاط، پوشاندن لازم است». ^(۵)

آیت الله صافی گلپایگانی معتقد است: «دست و صورت بنا بر احتیاط

- ۱- توضیح المسائل مراجع، ص ۴۳۲.
- ۲- توضیح المسائل مراجع، ص ۴۳۲.
- ۳- توضیح المسائل مراجع، ص ۴۳۲.
- ۴- توضیح المسائل مراجع، ص ۴۳۳.
- ۵- توضیح المسائل مراجع، ص ۴۳۴.

ص: ۱۵۸

واجب، باید پوشیده شود.^(۱) آیت الله فاضل لنگرانی نیز در زمینه همین موضوع می‌فرماید: «بلی، پوشاندن آن لازم است».^(۲)

۵. حکم شرعی حجاب

۵. حکم شرعی حجاب

آیت الله تبریزی درباره حکم شرعی حجاب معتقد است:

«اصل حجاب برای زنان از ضروریات دین است و حکم کسانی که به آن بی‌اعتنایی نمایند، حکم بی‌اعتنایی به سایر تکالیف دینی است».^(۳)

آیت الله صافی گلپایگانی نیز معتقد است:

حجاب بانوان در اسلام یکی از اموری است که از وقتی استعمارگران چشم طمع به کشورهای اسلامی و غصب معادن و منابع طبیعی آنها دوختند، مورد حمله آنها قرار گرفت؛ زیرا چادر و حجاب زنان مسلمان را یکی از عوامل بزرگ برای بقای استقلال شخصیت اسلامی کل جامعه مسلمانان و حفظ هویت اسلامی آن دیدند و آن را مانع سیاسی و اقتصادی و فرهنگی خود شناختند. اصل وجوب حجاب فی الجمله از ضروریات دین اسلام است و منکر آن، مرتد است، ولی بیاعتنایی به آن با عدم انکار و جوب آن باعث فسق است.^(۴)

همچنین آیت الله سیستانی در این مورد معتقد است: «اصل حجاب از مسلمات شریعت است و در قرآن آمده است، ولی کسانی که توجه به

۱- جامع الاحکام، ص ۳۹.

۲- توضیح المسائل مراجع، ص ۴۳۵.

۳- توضیح المسائل مراجع، ص ۴۱۵.

۴- توضیح المسائل مراجع، ص ۴۱۶.

وضوح آن ندارند، انکار آنها مستلزم انکار نبوت نیست و بی اعتنایی عملی گناه است.[\(۱\)](#)

آیت الله مکارم شیرازی نیز درباره حکم شرعی حجاب بر این باور است که: «حجاب از ضروریات دین است، ولی انکار آن برای کسانی که از ضروری بودن آن آگاهی ندارند، موجب ارتداد نمی شود».[\(۲\)](#)

آیت الله بهجت رحمه الله در این زمینه می فرماید: «بی اعتنایی به حجاب، گناه است و داشتن حجاب، واجب است».[\(۳\)](#)

۶. حکم کراحت داشتن یا نداشتن چادر مشکی

۶. حکم کراحت داشتن یا نداشتن چادر مشکی

آیت الله تبریزی درباره کراحت داشتن حجاب چادر مشکی برای زنان معتقد است:

پوشیدن بدن بر زن، واجب و بهترین نوع پوشش واجب، همان چادر مشکی است که زن های مؤمنه، خود را با آن می پوشانند. زن باید بدن خود را در غیر وجه و کفین، از نامحرم پوشاند و نیز باید زینت خود را پوشاند و لباسی که زینت حساب می شود، باید آن را هم پوشاند و با چادر بهتر می تواند بدن و زینت را پوشاند و چادر سیاه، مثل عبای سیاه کراحت ندارد.[\(۴\)](#)

آیت الله بهجت رحمه الله نیز در مورد حکم شرعی این موضوع معتقد است: «این اقدام (موضوع کراحت داشتن چادر سیاه برای زنان) باطل است».[\(۵\)](#)

۱- توضیح المسائل مراجع، ص ۴۱۶.

۲- توضیح المسائل مراجع، ص ۴۱۶.

۳- توضیح المسائل مراجع، ص ۴۱۷.

۴- توضیح المسائل مراجع، ص ۴۲۷.

۵- توضیح المسائل مراجع، ص ۴۲۷.

آیت الله صافی گلپایگانی درباره موضوع کراحت چادر سیاه برای زنان معتقد است:

نظریه مذکور صحیح نیست و مفاسد بسیار دارد. متأسفانه در این زمان، عده‌ای اصرار بر آشکار شدن مفاتن زن و خروج او از ستر و عفاف که حافظ شخصیت و ارزش و ممتازت اوست دارند و مع الاسف می‌خواهند این امر را اسلامی جلوه دهنند؛ در حالی که برخلاف اسلام است.^(۱)

آیت الله فاضل لنکرانی نیز در این باره چنین اعتقاد دارد:

سزاوار است خانم‌ها از چادر استفاده کنند؛ چون چادر در کشور اسلامی ایران از مظاهر و شعائر اسلام می‌باشد و با حفظ این شعار سعی کنند بانوان محترم، حرکت مورد سؤال را ختنی کنند. چادر مشکی بهترین نوع حجاب است و پوشیدن لباس‌هایی که جلب توجه کند، حرام است.^(۲)

همچنین آیت الله مکارم شیرازی در زمینه این موضوع معتقد است:

با توجه به اینکه در حال حاضر، رنگ مشکی برای حفظ پوشش زنان بهتر است، کراحت آن ثابت نیست. حجاب یکی از قوانین مسلم اسلام است و اساس آن، پوشاندن بدن و موها، غیر از صورت و دست‌ها تا مچ است، ولی بی‌شک، چادر، حجاب برتر است.^(۳)

صافی گلپایگانی درباره موضوع کراحت داشتن چادر سیاه برای زنان معتقد است:

- ۱- توضیح المسائل مراجع، ص ۴۲۷.
- ۲- توضیح المسائل مراجع، ص ۴۲۸.
- ۳- توضیح المسائل مراجع، ص ۴۲۸.

چادر، بهترین پوشش برای خانم هاست؛ چون تمامی مفاتن بدن را می‌پوشاند. خانم‌های مسلمان باید آداب و سنن اسلامی را در لباس پوشیدن مراعات کنند و از تجددگرایی مضر پرهیز کنند.^(۱)

آیت الله بهجهت رحمه الله بر این اعتقاد است که: «چادر حجاب پسندیده است».^(۲)

آیت الله سیستانی نیز در این باره معتقد است: «چادر، حجاب بهتر است و سزاوار نیست زن‌های مؤمن بدون چادر خارج شوند».^(۳)

- ۱- توضیح المسائل مراجع، ص ۴۲۸.
- ۲- توضیح المسائل مراجع، ص ۴۲۸.
- ۳- توضیح المسائل مراجع، ص ۴۲۸.

منابع

اشاره

منابع

زیر فصل ها

کتاب

پایان نامه

مجلات

کتاب

کتاب

ابن منظور، محمد بن مکرم، لسان العرب، بیروت، دار صادر، ۱۴۱۴ ه.ق.

ابی فراس، ورام بن، مجموعه ورام. قم، مکتبه الفقیه، ۱۳۷۶ ه.ق.

اصولی، احسان و محمدحسن بنی هاشمی خمینی، توضیح المسائل مراجع: مطابق با فتاوی سیزده نفر از مراجع معظم تقليد (حضرات آیات امام خمینی رحمه الله ، بهجت، خامنه ای، نوری همدانی، مکارم شیرازی، سیستانی، صافی گلپایگانی، سبحانی، موسوی تبریزی، وحید خراسانی، جوادی آملی، فاضل لنکرانی، علوی گرگانی). قم، صبرا، ۱۳۸۷.

الیاسی، محمدحسین و همکاران، بررسی نمایش خانواده در سریال های ایرانی، تهران، مرکز تحقیقات صدا و سیما، ۱۳۸۳.

بدیعی، نعیم، تحلیل محتوای رسانه های جمعی، تهران، دانشگاه علامه طباطبائی، ۱۳۷۵.

بنیانیان، حسن، پوشش اسلامی: چالش ها و راه کارها با رویکردنی به مهندسی فرهنگی، تهران، سوره مهر، چاپ دوم، ۱۳۹۰.

بهجت، محمدتقی، توضیح المسائل، چاپ هفتم، قم، دفتر نشر آثار آیت الله بهجت، ۱۳۸۷.

ص: ۱۶۴

پیشوایی، فریده و مریم رضایی، حجاب و عفاف در سیما، قم، مرکز پژوهش های اسلامی صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۸۶.

تامپسون، جان، رسانه ها و مدرنیته، ترجمه: مسعود اوحدی، تهران، سروش، ۱۳۷۹.

تجلیل، جلیل، معانی و بیان، مرکز نشر دانشگاهی، چاپ چهارم، ۱۳۶۶.

تمیمی آمدی، عبدالواحد، غرالحکم و درالكلم، تصحیح: میر جلال الدین حسینی، قم، دفتر تبلیغات اسلامی، ۱۳۶۶.

حاجی لری، عبدالرضا، شناخت نگرش دانشجویان پیرامون وضعیت روابط دختر و پسر در دانشگاه ها و آگاهی آنها از حدود شرعی روابط بین دو جنس، تهران، معاونت پژوهشی جهاد دانشگاه واحد دانشگاه علامه طباطبائی، ۱۳۸۴.

حر عاملی، وسائل الشیعه، قم، مؤسسه آل الیت علیهم السلام ، ۱۴۰۹ ه .ق.

<http://www.Parsbook.org> حسنی بروجردی، جعفر، از ایده تا فیلم نامه، ناشر: پارس بوک، بی تا، (برگرفته از: /filmnameh.html (۱۳۸۹/۰۳)

حسینی سیستانی، سید علی، منهاج الصالحین (جلد ۲)، نجف اشرف، سعید بن جبیر، ۱۴۱۷ ه .ق.

خامنه ای، سید علی، اجوبه الاستفتائات، تهران، شرکت چاپ و نشر بین الملل امیر کبیر، ۱۳۸۸.

استفتائات، ترجمه: احمد رضا حسینی، تهران، بین المللی المهدی، ۱۳۸۲.

درایتی، مصطفی و حسین درایتی، تصنیف غرالحکم و درالكلم. تهران، دفتر تبلیغات اسلامی، ۱۳۷۸.

دورانت، ویل، لذات فلسفه، ترجمه: عباس زریاب، چاپ هفدهم، تهران، شرکت علمی و فرهنگی، ۱۳۸۴.

دهخدا، علی اکبر، لغت نامه دهخدا، تهران، مؤسسه چاپ و انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۶۸.

ص: ۱۶۵

راغب اصفهانی، حسین بن محمد، المفردات فی غریب القرآن (جلد ۱)، چاپ اول، دمشق و بیروت، دارالعلم الدار الشامیه، ۱۴۱۲ ه.ق.

زائری، محمدرضا، حجاب بی حجاب، تهران، آرما، ۱۳۹۱.

سید قطب، الاسلام و مشکلات الحضاره، قم، دارالکتاب الاسلامی، ۱۴۱۲ ه.ق.

شفیعی سروستانی، ابراهیم، آیین برنامه سازی درباره عفاف و حجاب، قم، مرکز پژوهش های اسلامی صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۹۱.

شفیعی سروستانی، ابراهیم، مسئولیت ها و اختیارات دولت اسلامی، تهران، پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی، ۱۳۸۴.

شیخ صدق، من لا يحضره الفقيه، بیروت، دارالا ضواء، ۱۴۱۳ ه.ق.

صفی گلپایگانی، لطف الله، جامع الاحکام، قم، حضرت معصومه علیها السلام ، ۱۳۸۰.

طباطبائی، سید محمد حسین، تفسیر المیزان، قم، دفتر انتشارات اسلامی، ۱۴۱۷ ه.ق.

طبرسی، فضل بن حسن، مجمع البیان، تهران، کتاب فروشی اسلامیه، ۱۳۹۵ ه.ق.

طریحی، فخرالدین، مجمع البحرين، تحقیق: سید احمد حسینی، تهران، مرتضوی، ۱۳۷۵.

طوسی، الأمالی، بنیاد بعثت، قم، چاپ اول، ۱۴۰۹ ه.ق.

عمید، حسن، فرهنگ عمید، تهران، چاپ خانه سپهر، چاپ سوم، ۱۳۶۹.

غرویان، محسن و عبدالجواد ابراهیمی، صحیفه سجادیه، قم، الهادی، ۱۳۷۶.

غزالی، احمد، رساله عینیه، تصحیح: احمد مجاهد، تهران، دانشگاه تهران، ۱۳۷۶.

فاضل لنکرانی، محمد، جامع المسائل، قم، مطبوعاتی امیر، ۱۳۷۷.

فراهیدی، خلیل بن احمد، کتاب العین، تحقیق: مهدی المخزومی و ابراهیم السامرائي، قم، مؤسسه دارالهجره، چاپ دوم، ۱۴۰۵ ه.ق.

ص: ۱۶۶

فیض الاسلام، احمد، نهج البلاغه، قم، چاپ احمدی، مرکز نشر آثار فیض الاسلام، ۱۳۷۲.

قاسمی، فاطمه، چگونگی روابط میان فردی زن و مرد و بررسی عوامل مؤثر بر آن در سریال های ایرانی، تهران، مرکز تحقیقات، مطالعات و سنجش برنامه ای صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۸۳.

قرائتی، محسن، تفسیر نور، تهران، فرهنگ و وزارت ارشاد اسلامی، ۱۳۸۳.

قریشی، علی اکبر، قاموس قرآن (جلد ۵)، تهران، دارالکتب الاسلامیه، ۱۳۷۱.

کرلینجر، فرد، ان، مبانی پژوهش در علوم رفتاری، ترجمه: حسن پاشا شریفی و جعفر نجفی زند، تهران، آواز نور، چاپ اول، جلد اول، ۱۳۷۶.

کلینی رازی، محمد بن یعقوب، کافی، دارالکتب الاسلامیه، تهران، چاپ سوم، ۱۳۸۸ ه.ق.

گلپایگانی، سید محمدرضا، مجمع المسائل، قم، مؤسسه دارالقرآن الکریم، ۱۴۰۶ ه.ق.

متقی هندی، علامہ الدین علی، کنزالعمال فی سنن الأقوال و الأفعال، تحقیق و تصحیح: شیخ بکری حیانی و شیخ صفوه الصفا، بیروت، مؤسسه الرساله، ۱۴۰۹ ه.ق.

محبتوی، مجتبی، شیعه، قم، جامعه مدرسین حوزه علمیه قم، ۱۳۶۴.

مجلسی، محمد باقر، بحارالأنوار، بیروت، مؤسسه الوفاء، ۱۴۰۴ ه.ق.

محمدث نوری، میرزا حسین، مستدرک الوسائل (جلد ۱۰)، قم، مؤسسه آل البيت، ۱۴۰۸ ه.ق.

مطهری، مرتضی، انسان در قرآن، تهران، صدر، ۱۳۷۳.

، حجاب در اسلام، تهران، صدر، ۱۳۶۵.

ص: ۱۶۷

، مسئله حجاب، قم، جامعه مدرسین حوزه علمیه قم، ۱۳۶۲.

معتمدزاد، کاظم، وسائل ارتباطات جمعی، تهران، دانشکده علوم ارتباطات، اجتماعی، ۱۳۷۴.

مک کوایل، دنیس، درآمدی بر نظریه ارتباطات جمعی، ترجمه: پرویز اجلالی، تهران، مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه‌ها، ۱۳۸۴.

مکارم شیرازی، ناصر، تفسیر نمونه، تهران، دارالكتب الاسلامیه، ۱۳۷۹.

رساله توضیح المسائل، قم، دفتر مطبوعاتی هدف، چاپ چهارم، ۱۳۷۱.

استفتائات جدید، قم، مدرسه الامام علی بن ابی طالب علیه السلام، ۱۳۷۴.

موسوی خمینی، سید روح الله، تحریر الوسیله (جلد ۲)، قم، مؤسسه مطبوعاتی، اسماعیلیان، ۱۳۵۸.

صحیفه نور (جلد ۶). تهران، مرکز مدارک فرهنگی، انقلاب اسلامی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، ۱۳۶۱.

رساله توضیح المسائل، قم، اعتماد، ۱۳۷۳.

مونتسکیو، شارل، روح القوانین، ترجمه و نگارش: علی اکبر مهتدی، تهران، امیرکبیر، ۱۳۶۱.

پایان نامه

پایان نامه

آذرشین، سید امیر، مطالعه نقش زن در نمایش‌های تلویزیونی بر اساس سه دیدگاه اسلامی، فمینیستی و سنتی. پایان نامه کارشناسی ارشد تحقیق در ارتباطات، دانشکده صدا و سیما، تهران، ۱۳۸۵.

ساعی، محمدحسین، تحلیل محتوای ارزش‌های اسلامی در سریال زیر تیغ، پایان نامه، کارشناسی ارشد تحقیق در ارتباطات، دانشکده صدا و سیما، تهران، ۱۳۸۶.

ص: ۱۶۸

شاکری نژاد، محسن، مؤلفه‌های حجاب و عفاف در پرینتندۀ ترین فیلم‌های سینمایی ایران در سال ۱۳۸۶، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران، تهران، ۱۳۸۶.

مجلات

مجلات

جعفری، علی، «خانم‌های چادری تلویزیون»، رواق هنر و اندیشه، ش ۱۱، ۱۳۸۶.

درباره مرکز

بسمه تعالیٰ

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ هـ.ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سرہ الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفا علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر بنای اجرای طرحی در قالب «مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می‌نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱. بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البيت علیهم السلام)
۲. تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
۳. جایگزین کردن محتواهای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه ، تبلت ها، رایانه ها و ...
۴. سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
۵. گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
۶. زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱. عمل بر بنای مجوز های قانونی
۲. ارتباط با مراکز هم سو
۳. پرهیز از موازی کاری
۴. صرفا ارائه محتواهای علمی
۵. ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده‌ی نویسنده‌ی آن می‌باشد.

فعالیت‌های موسسه:

۱. چاپ و نشر کتاب، جزو و ماهنامه

۲. برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳. تولید نمایشگاه‌های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...

۴. تولید اینیشن، بازی‌های رایانه‌ای و ...

۵. ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemyeh.com

۶. تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ...

۷. راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ‌گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸. طراحی سیستم‌های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

۹. برگزاری دوره‌های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰. برگزاری دوره‌های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و ... در ۸ فرمت جهانی:

JAVA.۱

ANDROID.۲

EPUB.۳

CHM.۴

PDF.۵

HTML.۶

CHM.۷

GHB.۸

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه:

ANDROID.۱

IOS.۲

WINDOWS PHONE.۳

WINDOWS.۴

به سه زبان فارسی، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان.

در پایان:

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقليد و همچنین سازمان‌ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتا‌های خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می‌نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آباده‌ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

دفتر تهران: ۰۲۱-۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

www

برای داشتن کتابخانه های شخصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی
www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و بروای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۴۰۰۰ ۱۰۹